

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/13, syyskuu - lokakuu 2013, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Emme halua olla uusliberalismin vankeja

Neuvottelutulos hylättävä siv. 4
Leikkausten budjettiriihi siv. 8
Fasisteille tappio Kurskissa siv. 12
Unohtamisen suhteellisuudesta siv. 16

Kuva: Heikki Mämmikkö

Tikkurilan terveystioskin ja Säätytalon "varjoriihen" puheenvuoroissa todettiin rakenneuudistusten tuovan työttömien asemaan ja perusturvaan heikennyksiä. Nyt haetaan Saksan mallia halpatyömarkkinoiksi teollisuuden kilpailukyvyssä ja maamme luottoluokituksen pitämiseksi 3A:n ryhmässä. Tällaista emme halua.

Sivut: 3, 8 ja keskiaukea

Sivut 2-3

- Lasku köyhille-verohelpotukset rikkaille
- Joukkoliike tie muutokseen
- Työllisyyteen sijoitettava
- "Mennyt aika ei palaa"

Sivut 4-5

- Neuvottelutulos hylättävä
- Hyvästi Jouko-bussit
- Sosiaaliturvan vastikkeellisuus

Sivut 6-7

- Lännen mies
- Työkyvyttömyyseläkkeestä
- Leikataan ensin tulot ja sitten menot
- Pankkitoiminnan sääntelyyn

Sivut 8-9

- Leikkausten budjettiriihi
- Ennustajaeukot asialla
- Kreikan yleisradiosta
- Hyökkäys Syyriaan estettävä

Sivut 10-11

- Budjettiriihestä Saksan mallia
- Sixpack Kankkulan kaivon
- Konsulttidemokratiaa

Sivut 12-13

- Fasisteille tuho Kurskissa
- Neuvostolentäjien muistomerkillä
- Venezuelassa tapahtuu

Sivut 14-15

- Nato väärentää Leniniä
- Eillisestä nykyaikaan
- Matkakertomusta Koreasta

Sivut 16-17

- Gulag ja Sofi Oksanen
- Väärennetty historianselitys
- Arabikevään toinen vaihe
- Lenin ja Neuvostoliiton perustaminen

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Terveisiä rauhanteltalta
- "Vasemmistopolitiikkaa"
- Edward Snowden puhuttaa

Keskusjärjestöjen neuvottelutulos tulee hylätä

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ay-johto marssii Heurekaan saamaan ohjeita. Kyllä Suomen Pankin Liikanen silitteli päätä.

Työnantajat saivat keväällä miljardipotin yhteisöveron 4,5 % alennuksesta. Nyt Ay-johto suostui "yhteisiin talkoisiin alentamaan reaaliensioita, vaikka teollisuuden palkat ovat meillä hyvin kilpailukykyisiä. Kilpailijamaissa solmitaan normaaleja sopimuksia. Ns. "työllisyys- ja kasvusopimuksessa" mikään ei takaa uusia investointeja ja työpaikkoja, eikä työnantajille mikään tule riittämään. Heurekassa Ay-johtoa jymäyttettiin. Tehty sopimus tulee hylätä.

Katso sivu 4

Hirosiman päivänä varoitettiin sodan vaarasta

Kuva: Antero Nummiranta

Narinkatorilla Juhani Valo muistutti ihmiskunnan vastaisista rikoksista.

Hirosima-päivänä 6.8. maailman kansalaisjärjestöt muistuttivat tuhoista, joita USA:n rikollinen teko aiheutti. Helsingin Narinkatorilla PAND:n tilaisuudessa Juhani Valo muistutti atomiasen käyttämisen ainoana motiivina olleen ihmiskunnan pelottelu ja alistaminen. Sama maa, joka käytti atomiasetta ihmistä vastaan aikoo nyt hyökätä Syyriaan. Ihmisten enemmistö myös Amerikassa tuomitsee tämän. Tulee lujittaa sodan vastaista liikettä.

Katso sivu 9 ja 20

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 4.9.2013

Lasku köyhille - verohelpotukset rikkaille

Poliittinen ja taloudellinen eliittimme on syksyn lähestyessä tiivistänyt rivinsä ja käynyt ankaraan hyökkäykseen yhteiskuntamme uudistamiseksi ja hyvinvointivaltion rippeiden kitkemiseksi. Valtapäivien palveluksessa toimiva media on täysimittaisesti mukana näissä talkoissa. Kriisitietoisuutta kasvatetaan ja rakenteellisten uudistusten välttämättömyyttä toistetaan päivästä päivään.

On vaadittu sosiaali- ja työttömyysturvan muuttamista vastikkeelliseksi. 1930-luvun Saksassa puhuttiin työvelvoitteesta, kun väkeä ohjattiin rakentamaan moottoroiteita. Samaan suuntaan tähtää myös ministeri Paula Risikon esitys vastikkeellisuudesta. On vaadittu palkkoihin nollaratkaisua eli käytännössä palkkojen alentamista kilpailukykyyn vedoten. Yhä avoimemmin puhutaan sisäisestä devalvaatiosta. Muunlaista devalvaatiota ei yhteisvaluutta euron oloissa voikaan olla olemassa.

Sisäinen devalvaatio tarkoittaa palkkojen alentamista, sosiaaliturvan leikkaamista, julkisten menojen karsintaa jne. Kapitalismiin kuuluu erottamattomasti työttömyys sekä lamakaudet. Työttömiä ei saa rangaista siitä, että he joutuvat kapitalismiin kuuluvien luonnonlakien uhreiksi. Nyt oikeiston ollessa voimiansa tunnossa pyritään säilyttämään laman laskut kokonaan köyhien, eläkeläisten, työttömien, vanhusten, lasten ja sairaiden maksettaviksi.

Kapitalisteille ei puolestaan olla lähettämässä minkäänlaista laskua. Päinvastoin, he saivat hallitukselta hyvin varhaisen joululahjan, miljardiluokan yritysverojen alennuksen. Tätä lahjaa perusteltiin työllistävillä vaikutuksilla. Jokainen voi itse havaita, että irtisanomiset ovat vain lisääntyneet ja työttömyys pahenee. Hallitus tiesi hyvin lahjaa antaessaan, ettei sillä ole mitään merkitystä työllisyyden kannalta. Sillä ainoastaan turvattiin kapitalistien voitot laman oloissa.

Kestävyysvajeeseen vedotaan tarkoituksellisesti

Yritysverotuksen alennus on sitäkin käsittämättömämpi, kun muistetaan hallituksen jatkuva kitinä kestävyysvajeesta. Siihen vedotaan aina, kun puhutaan eläkkeiden, sosiaaliturvan tai muiden julkisten menojen leikkauksista. Kestävyysvajeesta ei sen sijaan tunnu olevan tietoaakaan, kun rikkaille jaetaan veronkevennyksiä. Rikkaiden verotusta on kevennetty määrätietoisesti jo vuosikauden ajan ja se on rapauttanut pahoin valtiontaloutta. Haluttomuus puuttua yritysten verosuunnitteluun tai veroparatiiseissa lojuviin omaisuuksiin eivät vahvista uskoa hallituksen puheisiin kestävyysvajeesta.

Euroopan unioni ja sen kaikkivaltias komissio kiristävät otetaan jäsenmaista. Tänä syksynä ensimmäistä kertaa jäsenvaltioiden budjetit joutuvat komission syyniin. Komission tehtävänä on valvoa fundamentalistisen kapitalismin ja uusliberalististen uudistusten kurinalaista toteutusta unionin alueella. Tottelemattomia uhataan rahallisilla sanktioilla. Erityisen ahtaalle joutuvat ne maat, jotka ovat mukana yhteisvaluutta eurossa.

Suomalaisen eduskuntavaseemmiston olisi viimeistään nyt syytä herätä todellisuuteen. Myötäilypolitiikka EU:n ja kapitalistien suuntaan on ajautunut täydelliseen umpikujaan. Vasemmistolaista politiikkaa ei näissä oloissa voi toteuttaa ajautumatta avoimeen konfliktiin EU:n kanssa. Demokratian tilaa EU:ssa kuvaa hyvin se, että EU-komissio - kolmisenkymmentä byrokraattia - sanelee puolelta miljardille ihmiselle, miten heidän tulisi asiansa hoitaa. Kumpaa suomalainen eduskuntavaseemmisto palvelee omaa kansaansa vai näitä byrokraatteja?

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
 Maksettu tilille Op FI0855411420027966
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI0855411420027966, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Joukkoliike on tie muutokseen

Kansalaisaloite, jossa esitettiin kansanäänestystä Suomen EU-jäsenyydestä, sai taakseen runsaat 30000 kannatusilmoitusta. Aloitteen mukaan kansanäänestyksessä äänestäjien vastattavaksi tuli esittää kysymys: "Tuleeko Suomen erota EU:n jäsenyydestä?" Nyt onkin mieltävä tarkkaan, miksi 50000 kannattajan tavoitteesta jäätin näinkin paljon, kun tarvittava määrä kannatusilmoituksia kerättiin helposti turkistarhausta vastaan, tekijänoikeuksien ja ruotsinkielen aseman muuttamiseksi sekä tasa-arvoisen avioliittolain puolesta.

Tampereen keskustorilla kahden hengen voimin saatiin puolessa tunnissa sateen yllättäessä 18 kannatusilmoitusta.

Kuva: Heikki Männikkö

EU on uusoikeistolaisen politiikan subjekti

Kysymys EU- kansanäänestyksestä "painii" laadullisesti aivan eri sarjassa em. kysymysten kanssa, joiden taakse 50000 kannatusilmoitusta kyettiin helpostikin keräämään. EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa olemme monestikin todenneet, että nykyinen kova markkinakapitalismi t. uusliberalismi on sama asia kuin Euroopan Unioni. EU synnyttiin ajamaan kovaa markkinakapitalismia tilanteessa, jossa kapitalismin sääntelyyn perustuva talouspolitiikka muutettiin puhtaaksi markkinakapitalismiksi. Emme erehdy paljoakaan arvioidessamme tämän oleen valankumouksellinen muutos omistus- ja yhteiskuntasuhteissa. Kahdessakymmenessä vuodessa kaikki on muuttunut.

EU-suuntauksen selkeälle vastustamiselle on iso kynnys

Avioliittolain muutoksella, turkistarhauksen kieltämisellä tai ruotsinkielen aseman muuttamisella on merkitystä joillekin väestöryhmille, mutta suurille väestöryhmille ja suurkapitalistille ne eivät merkitse mitään. Väen keskuudessa ne koetaan turvalliseksi "kapinaksi". Mutta eroaminen EU:sta merkitsee kovan markkinakapitalismin kumoamista, voisimme sanoa demokraattista vallankumousta. Sen jokainen voi ymmärtää johtavan todellisiin yhteiskunnallisiin uudelleenarviointeihin ja muutoksiin jopa päivittäisessä arkielämässä. EU:n kielteiset vaikutukset nähdään ja niistä puhutaankin avoimesti. Mutta kun tulee ottaa selkeä kanta "kannatko EU:n asemasta kansanäänestystä", perääntyy moni jo tässä vaiheessa. Todellisia muutoksia kuitenkin pelätään ja "kostoksi herroille riittää ääni persuulle". Sitovan päätöksen kykenevät ihmiset tekemään vasta, kun ollaan pakon edessä. Vielä ei ole sellainen tilanne.

EU-politiikasta irtaantuminen on vallankumouksellinen muutos

On erheellinen käsitys, että EU:sta voitaisiin erota yksinkertaisesti "jollain päätöksellä". Kysymys on isosta yhteiskunnallisesta - jopa vallankumouksellisesta - muutoksesta, siirtymisestä absoluuttisesta, kovasta markkinakapitalismista (uusliberalismista) kansanvaltaisesti koordinoituun talouspolitiikkaan. Tällaiseen demokraattiseen yhteiskun-

napolitiikkaan siirtymiseen, josta meille välittyy kalpea kuva sodanjälkeisiltä vuosikymmeniltä, tarvitaan laaja joukkoliike ja pitkälle mietitty poliittinen vaihtoehto. Suurpääoma on aina pakotettava tällaiseen muutokseen. STP:n piirissä olemme jatkuvasti painottaneet sitä, että tänään yksikään taho ei yksin kykene keräämään sellaista järjestöllistä ja poliittista voimaa, jolla EU ja siihen liittyvä kansanvaltainen yhteiskuntapolitiikka kumotaan. Siihen tarvitaan kaikkien edistyksellisten kansalaisjärjestöjen yhteistyötä.

Muutokseen tarvitaan voimakas joukkoliike

Monet järjestöt meillä Suomessa esittävät vaatimuksen "irti EU:sta ja Eurosta ja päätösvalta takaisin eduskunnalle. Nämä ovat aivan oikeita tunnuksia. On kuitenkin muistettava, että näiden tavoitteiden toteuttaminen merkitsee vallan ottamista pois suurkapitalisteilta ja siirtymistä uuteen yhteiskunta- ja talouspolitiikkaan. Voi jopa olla niin, että historia synnyttää tilanteen, jossa EU ja Euro hajoavat, mutta ilman siihen liittyvää edistyksellistä joukkoliikettä tilanne ei suinkaan johda irtaantumiseen uusoikeistolaisesta markkinakapitalismista, vaan ajaututaan nykyistään kovempaan yhteiskunnalliseen kriisiin. EU-politiikan muutokseen pyrkivä joukkoliike on kaiken ydin.

Kampanjalla olisi ollut mahdollisuus onnistua

Vuoden alussa kuullessamme tästä kansalaisaloitteesta, jossa esitettiin EU-kansanäänestystä, suhtauduimme EU:n Vastaisen kansanrintaman piirissä siihen hyvin kriittisesti useammastakin eri syystä. Kuluneiden 20 vuoden aikana olemme

pyrkineet yhdistämään voimamme tärkeimmässä isoissa kamppailukysymyksissä esimerkkinä vaikkapa EU:n perustuslain vastainen työ vuosina 2003-2009. Tähän perinteeseen nojautuen olisi tämäkin kampanja tullut valmistella yhdessä. Vastoin joidenkin olettamusta, että aloitteen taakse olisi helppo saada kannatusilmoituksia osasimme silloin arvioida kaikista em. syistä joutu- en, että tähän tarvitaan iso poliittinen kampanja ja katutyö. Kansalaisaloite EU- kansanäänestyksestä olisi alusta saakka vaatinut taakseen kansalaisjärjestöjen yhteisen poliittisen tavoite-asettelun ja työsuunnitelman. Silloin siitä olisi kylä syntynyt onnistunut poliittinen kampanja.

"Ei joukkueella sokeasti armeijaa vastaan"

Niiden, jotka nyt sanovat tämän olevan jälkiviisautta, tulee muistaa, että tämän kritiikin esittime heti tammikuussa kuultuamme asiasta. Silloin ilmaantui myös tovereita, jotka väittivät meidän olevan kateellisia, koska emme itse olleet keksineet kyseistä ideaa. Jotka tällaisia puhuvat eivät tiedä meidän vuosikausien työrupeamasta yhtään mitään. Idea kyllä tunnettiin ja tiedettiin, mutta ei kenenkään oleteta "hyökkävän joukkueen voimin armeijaa vastaan ilman liittolaisia ja yhteistä sotasuunnitelmaa". Kaikesta huolimatta EU:n Vastainen kansanrintama teki päätöksen kampanjaan osallistumisesta ja teimme sen eteen myös töitä. Asia kuitenkin oli niin, että jo aloitettua kampanjaa oli vaikea sisäistää omaksi projektiksi. Myönteisistä lausunnoista huolimatta niin oma väki kuin liittolaisetkaan eivät kokeneet kampanjaa omakseen.

Voi olla vain yksi tavoite

EU-jäsenyyttä on nyt kärsitty lähes 20 vuotta ja yhteiskunnallinen tilanne tänä aikana on ratkaisevasti muuttunut. On vaikea arvioida millaiseksi muodostuu se prosessi, jolla irtaannamme EU-politiikasta. Käykö niin, että EU:sta itsenäistyy yksi tai useampia valtioita takaisin kansallisvaltioiksi vai hajoaako EU yhdellä kerralla. Tai onko mahdollista, että yhteiskunnallisen kriisin tuloksena syntyy poliittinen suuntaus, joka kykenee luomaan EU:lle politiikan, jossa kansallisvaltioiden asema palautetaan ja niiden välille kehittyä demokraattinen yhteistyö. Tätä tulee taktisesti pohtia. Yksi asia on varma. Nykyinen "uusliberalismi" tulee vaihtaa politiikkaan, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle. Sen toteuttamiseksi kaikkien edistyksellisten kansalaispiirien tulee liittoutua yhteen.

Heikki Männikkö
EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja

Nokian torilla kolmessa tunnissa saatiin kolmen miehen voimin 40 kannatusilmoitusta

Kuva: Heikki Männikkö

Työllisyyteen on sijoitettava

Pekka Tiainen
19.8.2013

Kun puhutaan valtion budjetista, on tarpeen aloittaa palkkatukirahojen riittämättömyydestä. Nuorisotakuu ja pitkäaikaisyöttömyyden vähentäminen uhkaa mennä pahasti kiville tämän takia. Rahat maksetaan työ- ja elinkeinoministeriön niin sanotulta pitkältä momentilta nykyisellään numerolla 32.30.51. Miksi tämä on niin tärkeää. Siihen on useita syitä.

Työllistäminen on edullista

Asia pitää esittää yksinkertaisella esimerkillä. Muuten koko asiaa ei voi ymmärtää. Kun valtio työllistää työttömän, maksetaan palkasta verot ja säästyy työttömyyspäivärahat. Esimerkki. 10 euron tuntipalkalla kuukausipalkka on 1700 euroa ja vuosiansio lisätynä työnantajan sosiaaliturvamaksulla noin 26 000 euroa. Tästä maksetaan verot ja sosiaaliturvamaksut eli valtio antaa ja ottaa. Toiseksi palkka tulee työttömyysturvan tilalle ja nämä menot jäävät pois.

Työttömyysturvan jäädessä palkan takia pois ja siksi, että palkkausten menosta maksetaan veroja enemmän kuin työttömänä, yhteiskunta säästää ja saa lisätuloa 20 000 euroa 26 000 eurosta. Kustannus on vain tämä 6 000 euroa edellyttäen, että työ on sellaista, mitä muuten ei tehtäisi.

Uutta velkaa ei tarvitse tehdä

Nuorten jo vuoden yhtä jaksoisesti kestänyt pitkäaikaisyöttömyys on kasvanut finanssikiirsin vuosina vuodesta 2008 50 000 työttömällä. Siten että ensi vaiheessa lisäys leikataan ja heidät palkataan tällä tavoin, se vaatii rahaa 1,3 miljardia euroa, mutta se maksaa yhteiskunnalle 300 miljoonaa euroa. Tällainen summa ei velkaannuta val-

Pekka Tiainen muistuttaa, että sijoittaminen työllisyyteen kannattaa eikä ole kallista

tiota millään merkittäväällä tavalla. Siten nuorten ja pitkäaikaisyöttömyyden alentaminen finanssikiirsiä edeltäneelle tasolle on täysin realistinen mahdollisuus. Se ei ole lopullinen tavoite, vaan askel, että saadaan ajettua vaikeinta ja seuruksiltaan vahingollisinta työttömyyttä alas ja jatkossa vielä lisää.

Raha jää kiertoon ja ehkäistään syrjäytymistä

300 miljoonaa ei ole todellakaan paljon, kun verrataan sitä esimerkiksi siihen, että yhtiöveroa on päätetty alentaa 26 %:sta 20 %:iin ja työnantajan kansaneläkevakuusmaksu poistettiin. Ne vastaavat yhteensä yli kahden miljardin euron veromenetystä valtiolle. Runsaat 2 miljardia on runsaat 2 000 miljoonaa eli seitsemän kertaa enemmän kuin 300 miljoonaa. Asia tulee kuvata selväsanaisesti, koska asioita ei yleisellä tasolla puhuttaessa ymmärretä.

Voidaan sitten laskea, että yhtiöverokevennyksistä osa palautuu yhteiskunnalle, jos työllisyys paranee. Tulee kuitenkin ymmärtää kaksi asiaa. Yhtäältä tätä hyötyä ei pidä lioitella, koska yhtiöverokevennys menee sellaiseenkin toimintaan, jota on joka tapauksessa. Toiseksi

työllistettäessä em. 300 miljoonaa euroa on työttömien käteenjäävän tulon lisäystä. Se on 500 euroa kuukaudessa ja 6 000 euroa vuodessa työttömälle käteen lisää. Siis 500 euroa kuukaudessa lisää, mitä työttömänä saa. Tämäkin raha jää kiertämään kansantalouteen eikä katoa minnekään. Laskuja ei jää maksamatta ja ulosottoveloilta vältytään. Yhteiskunnallisesti tärkeä vaikutus on, että ehkäistään syrjäytymistä.

Kolmanneksen onnistumisen tuo rahat takaisin

Jos sitten työllistetään palkkatuella yksityisiin yrityksiin, on sen määrä nykyisellä työmarkkinatuen tasolla runsaat 8 500 euroa vuodessa eli vähemmän kuin 26 000 euroa, joka tarvitaan yhteiskunnalta, jos valtio tai kunnat palkkaavat. Jos joka kolmas työpaikka on sellaisia, että työllisten kokonaismäärä kansantaloudessa lisääntyy, yhteiskunta saa tukirahat takaisin. Eli jos työpaikkoja saadaan lisää 50 000:n sijasta runsaalla 16 000:lla, tämä on yhteiskunnalle "ilmaista". Jos työllisten määrä kansantaloudessa lisääntyisi 50 000:lla, hyöty yhteiskunnalle olisi 900 miljoonaa euroa. Eli yhteiskunta on plussalla, vaikka työllisyys lisääntyisi vain osalla henkilömäärästä, jotka työllistetään ja osa korvaisi nykyisiä työpaikkoja. Eli ei tarvita 100 prosentista onnistumista, että yhteiskunta on plussalla.

Nämä luvut perustuvat siihen, että työttömyydestä on kustannuksia yhteiskunnalle verrattuna siihen, että työttömät ovat työssä. Ja mikä on tärkeää, kun ihmiset ovat työssä, työ tuottaa hyötyä yhteiskunnalle. Se voi olla suorittavaa työtä, tietotyötä tai palvelutyötä.

Työllistämistuella turvataan TES:n mukaista palkkausta

On tarpeen torjua muutama epäselvyys. Työvoimatuet eivät tarkoita alipalkkausta, vaan ovat päinvastoin palkkaustukea, että voi-

Jerry Tuominen (vas) muistutti vappuna työttömyyden olevan ongelma, joka tuo paljon riskitekijöitä. Sen nujertamiseksi on tehtävä työtä.

daan palkata työehdot turvaavalla palkalla. Jos työttömyysturvaa heikennetään ja vaaditaan vastikkeellisuutta ilman, että työllistämistä lisätään, se aiheuttaa palkkapiineet alaspäin ja alle työehtojen mukaisen palkkauksen kuten myös työllistämistä harmaantalouden piirissä verot kierteen. Juuri tätä estetään lisäämällä palkkatukityöllistämistä. Sitä käyttäen myönnetään tosiasia, että päätä ei saada riittävästi auki työllistymiseen, ellei toimia lisätä. Juuri tämä on keskeinen kompastuskivi, ettei nuorisotakuuta saada toimimaan eikä pitkäaikaisyöttömyyttä alennettua.

10 euron tuntipalkka, jota edellä käytän, ei ole mikään yläraja, vaan on mentävä työehtosopimusten mukaan. Tosiasia kuitenkin on, että paljon ollaan työssä alle 10 euron ja tavoite on vielä alemman palkkauksen korjaaminen, että vähennettäisiin köyhien palkansaajien ongelmaa.

Yhteiskunnan otettava vastuuta vaikeasti työllistettävistä

Sitten on ratkaisevan olennainen asia, että palkkatukea käyttämällä ja työllistämistä lisäämällä yhteiskunta ottaa suurempaa vastuuta työllistämisestä erityisesti nuorten ja pitkäaikaisyöttömyyden katkaisemisessa kuten myös vaikeasti

työllistyvien kohdalla muutoinkin. Tunnustetaan se tosiasia, että työn saanti on yksityiselle ihmiselle usein vaikeaa ja usein ylivoimaista.

Perustulo tai muukaan sosiaaliturva ei korvaa työllistämistä. Nollatyöttömyyteen ei päästä, mutta hyvin hoitamalla se saadaan paljon alemmaksi ja pahimmat työttömyyden seuraukset karsittua. Toimien merkitystä ei siten tule milään perusteella vähätellä.

Palkkatuki- ja työllisyysmäärärahojen lisäys on työllistämisen edellytys

Lapiolinjan aikaan työllistämistä hoidettiin palkkaamalla työttömiä maa- ja vesirakennustöihin. Sitten töiden koneistuminen aiheutti, ettei tällä tavoin voitu hoitaa suurta työttömyyttä. Siksi tarvitaan palkkaamista ja palkkatukea sellaisiin töihin, joissa muiden kustannusten osuus palkkauskustannusten lisäksi ei ole suuri. Monia muita keinoja tarvitaan, mutta palkkaaminen ja palkkatuki ja näiden määrärahojen tuntuva lisääminen ja tämän asian ratkaiseminen on avainkysymys, jonka kiertäminen estää tulosten saamista.

Pekka Tiainen
Toimituksen otsikointi

Aika mennyt ei koskaan palaa

Kesä on ollut sään puolesta todella lämmin, mutta poliittisesti suorastaan kuuma. Poliittisen lämpömittarin asteita ovat nostattaneet etupäässä demarit. Kokoomuslaiset ovat hyvänä kakkoisena. Mutta kokoomuslaiset yhdessä työntajien kanssa ovat ylivoimaisia. He ohjaavat ja asettavat sanat demareiden suuhun. Tästä ohjailusta saavat osansa muutkin hallituspuolueet eikä tuloksena ole kurjuutta kummempaa.

Valtiovarainministeri Jutta Urpilainen uraputkea voidaan pitää suorastaan huimaavana. Se on ilman muuta vaatinut kovaa toverillobbausta. Siitä ovat kärsineet taloustieteen opinnot, vasemmiston aatemaailman omaksuminen, työväenluokan tarpeiden sisäistämisestä puhumattakaan. Niinpä oikeisto juoksuuttaa VM ministeriä mielensä mukaan.

Tästä juoksutuksesta saatiin loistava näyttö elokuun alussa ministeriön budjettivalmistelujen aikana. Eräänä päivänä Urpilainen astui lehdistön eteen ja julisti, että olemme menettäneet seitsemän vuotta. Ilmeisesti tietämättään hänellä oli ketunhanta kainalossa. Ilmeisesti hän ei tiennyt, et-

tä noina vuosina julkisen kulutuksen kasvu on pysäytetty lähes kokonaan. Myös investoinnit ovat jäissä ja kauppatase kiinnetty miinukselle, josta vain viennin supistuminen johtui ulkomaista, kaikki muu oli omia aikaansaannoksia.

o o o

Valtiovarainministerinä Jutta Urpilainen (sd) pitää tietää, mitä viimeisen seitsemän vuoden aikana on oikeasti tapahtunut. Kokonaistuotanto kasvoi 30 ja työn tuottavuus 38 prosenttia. Siksi työ väheni 6 prosenttia, 154 tuhatta työvuoden työpaikkaa. Pätkätyöläisten määrä on pysynyt noin 1,3 miljoonassa, mutta heillä palkallinen työvuosi lyheni 14 prosenttia.

Ennakkotietojen mukaan palkkasumma näyttää kasvaneen samaan aikaan 32 prosenttia, mutta koko kasvu on valunut vakinaisten ennen kaikkea korkeapalkkaisten pussiin. Voitot ovat kasvaneet 66 prosenttia. Kapitalistien voitot ja yritysmynnit aiheuttivat epäisänmaallisuuden hyökyaallon, kun seitsemässä vuodessa pääomia vietiin maasta yhteensä 432 miljardia euroa. Samaan aikaan valtion vuosibudjetit olivat yhteensä 327 miljardia euroa.

Kun Katainen ja Urpilainen puhuvat kansalle isänmaallisuudes-

ta, heillä on väärä osoite. Siitä pitää ihan huutaa aivan toiseen suuntaan, sinne missä kuurot rikkaat epäisänmaalliset riistäjät lymyävät.

Junaillessaan yrityksille komeaa verolahjaa Katainen-Urpilainen vakuuttivat, että sillä on monia dynaamisia, positiivisia vaikutuksia työllisyyteen. Nyt on toinen ääni kellossa. Rakenteelliset "uudistukset" tulevat kirkaiseen jostaista", mutta ennen muuta niitä, jotka joutuvat elämään kädestä suuhun. Kaiken tämän paskan Jutta Urpilainen kruunaa sanomalla, että "aika mennyt ei koskaan enää palaa" – kurjuus lisääntyy!

Suomessa on puuhasteltu sen hyväksi, että Suomi olisi Yhdysvaltojen tapaan palveluyhteiskunta. Tässä ollaan todella pitkällä. Tämän hallituksen aikana Yhdysvallat on jo saavutettu – Suomellakin on nyt karmeaa kaksoisvaje, kun valtion budjetti ja kauppatase ovat vajaita.

Vtt:n ylijohdaja Juhana Vartiainen (sd) sanoo syvällä rintaäänellä, että "Ei palkansaajille voi mitään lahjoja tarjota.", suomalaisten palkkojen on oltava kilpailukykyisiä ulkomaisten marjanpoimijoiden kanssa. Pätkätyöläisten määrä on jo pitkään pysynyt 1,3 miljoonassa. Se on lähes puolet työvoimasta. Heidän työtuntien määrä oli viime vuonna 863 tuntia, josta vuo-

sipalkaksi tuli keskimäärin 9 605 euroa. Se on 141 euroa pienempi kuin seitsemän vuotta aiemmin. He ovat jo marjanpoimijoita!

Nyt ylijohdaja Vartiainen tavoittelee sitä, että myös vakinaisen kopäivätyön palkkojen on alennuttava pätkätyöläisten palkkojen tapaan. Porvarillisen taloustieteen vuoksi hän ei osaa, viitsi tai halua kertoa, kuinka suuri on työn arvo. Kapitalisteille olisi katastrofi tunnustaa, että työtunnin arvosta 59,00 euroa tavalliset palkansaajat pitävät 18,12 euroa ja armosta lahjoittavat pois 40,88 euroa. Jos Vartiainen tämän tietäisi, hän sanoisi: "Ei kapitalisteille voi mitään lahjoja tarjota."

Hesarissa Jutta Urpilaisella oli 15.8 artikkeli, jossa hän yritti näyttellä viisasta. Siinä hän esitteli talouspoliittiset pilarit. Niissä ei ollut päätä ei häntää. Heti hänen perään 16.8 samalla paikalla Juhana Vartiainen esitteli ikioman talouspoliittisen teorian. Sen mukaan hallituksen on pitkitettävä lamaa niin kauan, että työläiset ovat kypsiä hyväksymään kurjaa kurjemmatkin palkkasopimukset.

o o o

Hallitukselle joku on kertonut, että aika entinen ei koskaan enää palaa. Siinä totuuden siemen, sillä

vapaakaupan, euron ja EU:n oloissa mennään koko ajan väärään suuntaan. Työttömyys lisääntyy vääjäämättä. Sitä ei oikeiston johtamalla kotikonsteilla muuksi muuteta. Kaiken maailman sote-, kunta- ja muut rakenneuudistukset vain pahentavat tilannetta.

Kaikki ennusteet viittaavat siihen, että 2040 mennessä entistä nopeammin toistuvien lamakausien seurauksena tuotanto kasvaa keskimäärin vain 1,0–1,5 prosenttia vuodessa. Siitä voi laskea, että oikeat työpaikat vähenevät 270 000 työvuodella olemattoman tuottavuuden vuoksi, mutta vähänkin parempi tuottavuus nopeasti tuplaa työn vähenemisen.

Suomen sijainnin ja olosuhteiden vuoksi logistiikka on kohtuuton. Se tuhoaa kilpailukyyn. Mutta sitäkin pahempaa on ylikansallisten suuryritysten ylituotanto. Sillä tuhoaan pienten maiden kaikki kilpailumahdollisuudet. Siksi EU on hajotettava, siitä on erottava ja rakennettava tuotannolle rajasuoja.

Kun kapitalismi on umpikuussa, niin olisiko jo aika miettiä sille vaihtoehtoa – se riippuu meistä, sinusta ja minusta!

Kai Konturi

Keskusjärjestöjen neuvottelutulos tulee hylätä

Keväällä ja alkukesästä näytti siltä, että syksystä on tulossa lakko-syky. Työnteettäjät olivat esittäneet palkanalennus- ja muita työehtojen huononnuksia vaatimuksiaan ja näytti siltä, että he olivat maallaneet itsensä nurkkaan, josta eivät pääse pois, ennen kuin on käyty muutama lakko. Mutta kuinka sitten kävikään? Keväällä työmarkkinakeskusjärjestöt kävivät neuvotteluja keskitetystä ratkaisusta, mutta eivät päässeet sopimukseen. Se kaatui "kalkkiviivoilla" elinkeinoelämän keskusliiton (EK) haluttomuuteen. Muutaman päivän päästä neuvottelujen kariutumisesta kuultiin, että hallitus oli luvannut alentaa yhetisöveroa 24,5 prosentista 20 prosenttiin. Ei kapitalisteilla ollut mitään kiirettä sopia, kun tiesivät saavansa 4,5 prosentin korotuksen voittoihinsa. Nousevista voitoista huolimatta kesän aikana on kuultu lukuisista YT – neuvotteluista, joissa duunareita laitetaan pihalle sadoittain. Kriisitietoisuutta ovat työnteettäjät ja porvarit sekä hallituksessa että sen ulkopuolella lisänneet kaikkien medioissa. Heidän työssä nähtiin tuottavan tulosta. Ainakin AY – liikkeen johdolta meni pupu pöksyyn.

Ay-johdosta marssimassa "Kataisen korpilampeen". Korvat taisivat heilua, mutta määkimistä ei kuulunut. Mäenpää myöhemmin kyllä radiosaa määki yhteisten talkoiden välttämättömyydestä.

EK teki "oharin" koulutus-sopimuksessa

Raamisopimuksessa sovittiin syksyllä 2011 ns. kolmen päivän koulutusoikeudesta. Tai niin luultiin että sovittiin. EK:n mielestä siitä ei sovittu mitään ja asia siirrettiin työryhmän selvittäväksi. Sen jälkeen siitä jo vuosi sitten päästiin sovintoon, mutta EK ei hyväksynyt sopua taaskaan, vaikka oli itse sitä väentämässä. - Vihdoin 26.8. -13 keskusjärjestöt saivat aikaiseksi sopimuksen, joka kantaa nimeä "osaamisen kehittämisen toimintamalli." Se velvoittaa YT – lain piiriin (yli 20 henk.) kuuluvat yritykset laatimaan henkilöstönsä kanssa koulutussuunnitelman ja järjestämään koulutusta sen mukaisesti. Pienemmille yrityksille suunnitelma on vapaaehtoinen.

SAK:n nettisivuilla otsikoitiin näyttävästi: "Koulutussopimus avaa portit työelämän kehittämiseksi." - Jäämme mielenkiinnolla odottamaan minkäläiseen nousukiitoon suomalainen työelämä nyt lähtee.

Suomen teollisuudessa työ on kilpailukykyistä

Perjantaina 30.8.-13 työmarkkinakeskusjärjestöt sopivat uudesta 2 + 1 vuotisesta kokonaisratkaisusta. Se sai nimen "Työllisyys – ja kasvusopimus." Tarkastellaan ensin suomalaisen työn tuntihintaa pahimmiksi kilpailijamaiksi sanottujen Ruotsin ja Saksan tuntihintoihin. - Saksan tilastoviranomaisen Statistisches Bundesamtin vertailussa kallein työvoima v. 2012 oli Ruotsissa, 41,90 euroa tunnissa ja halvin Bulgariassa, 3,70 euroa tunnissa. Suomi sijoittui Statistisches Bundesamtin vertailussa sijalle seitsemän. Suomalaisen työn hinta oli keskimäärin 31,10 euroa tunti. Siis kymppi halvempi kuin Ruotsissa. Suomen teollisuudessa tienattiin enemmän kuin maassa keskimäärin, 33,80 euroa tunti. Saksan teollisuudessa tuntihinta oli 35,20 euroa. Tuntihintoihin on laskettu kaikki sivukulut mukaan, joten ne ovat vertailukelpoisia. (SAK:n nettisivut)

Kilpailijamaiden sopimukset erilaisia

Minkälaisia "työllisyys – ja kasvus-

sopimuksia" Ruotsissa ja Saksassa sitten on tänä vuonna tehty? Kapitalistit aina valittavat työvoiman kalleutta. Niin varmasti Ruotsissa ja Saksassakin. Siitä huolimatta Ruotsissa sovittiin huhtikuussa teollisuusalojen työehtoista. - Kolmi-vuotinen sopimus antoi yhteensä 6,8 prosentin korotukset! Korotukset saavutettiin ilman lakkoja. - Saksassa sovittiin maaliskuussa julkisten alojen palkankorotuksista, jotka antavat 5,6 prosentin korotukset seuraavan kahden vuoden aikana. Saksan vaaleihin valmistautuvan sosiaalidemokraattisen puolueen SPD:n yhtenä päävaaliteemana on vaatimus 8,5 euron vähimmäispalkan kirjaamisesta lakiin. SPD:n pääsihteeri Andrea Nahles kirjoitti Guardianin verkkosivuilla: "8,5 euron vähimmäispalkka kasvattaisi saksalaisten ostovoimaa 19 miljardilla eurolla ja lisäksi myös tuontia muista Euroopan maista. Samalla lisääntyisivät valtion verotulot eikä huonosti palkatuille tarvitsisi maksaa entiseen tapaan tukia."

Ay-johdon käsitys kansantaloudesta kyseenalainen?

Ruotsin ja Saksan AY – liikkeen ja työväenliikkeen johdolla näyttää olevan jonkinlainen käsitys kansantalouden mekanismeista. Hyvä niin. Suomen työmarkkinakeskusjärjestöjen 30.8. solmimaa "Työllisyys – ja kasvusopimus" - paperia lukies on pakko todeta, että suomalaisen AY – ja työväenliikkeen johdolla ei ole minkäänlaista käsitystä kansantalouden mekanismeista. Sopimuksen mukaan palkkoja korotetaan ensimmäisenä vuonna 20 euroa kuukaudessa! Niin pieni "korotus" tietää takuuvarmasti ostovoiman laskua. 20 euroa kasvattaa tietysti yhteiskunnan verotuloja. Ne eivät kuitenkaan kasva, koska hallitus on osana sopimusratkaisua luvannut alentaa tuloveroa 1,5 prosenttia.

Valtio siis pantiin maksamaan yksityisten yritysten palkankorotukset! Ja kaiken lisäksi valtion verotulot vähenevät. Veron alennus ei takaa ostovoiman kasvua. Veronmaksajien keskusliiton laskelmissa arvioidaan osto-

voiman heikkenevän ensi vuonna 0,5 prosenttia. Sopimuksessa ei mitenkään perustella sitä miten reaaliansioiden lasku lisääisi työllisyyttä ja kasvua. Eikä voikaan perustella, koska se ei sitä tee.

Hallitus päätti keväällä laskea yhteisöveroa 4,5 prosenttia. Se toi valtion ensi vuoden budjettiin 900 miljoonan euron loven. Nyt tuota lovea kasvatetaan työmarkkinakeskusjärjestöjen ja valtion yhteisellä päätöksellä vielä lisää. Se tietää lisää leikkauksia ja kaikkein köyhimpien ihmisten kurjuuden lisääntymistä.

Ay-johdosta osti sian säkissä

Työllisyys – ja kasvusopimuksessa siis sovittiin, että palkkoja korotetaan ensimmäisenä vuonna 20 euroa kuukaudessa ja toisena vuonna 0,4 prosenttia. Korotukset ovat yleiskorotuksia, eli kaikki saavat saman korotuksen. Sopimuksen tekstiosassa on yksi selkeä parannus, jota ei voi mitenkään tulkita heikennykseksi. "Työttömyyspäivärahan omavastuu-aika lyhennetään seitsemästä päivästä viiteen päivään. Uudistus tulee voimaan 1.1.2014." Tekstissä lähes kaikki muu on tulkin varasta, tai niistä ei ole vielä sovittu muuta kuin että ne siirretään työryhmien pohdittaviksi. Työläisille siis myytiin sika säkissä.

Työaika pidennetään

Sopimus sisältää mm. työajan pidentämisen. Se toteutettaisiin siirtämällä loppipäivä ja helatorstai kiinteästi lauantaipäiviin. Siirron toteutuminen vaatii kuitenkin vielä kirkon siunauksen. Arkkipiispa Kari Mäkinen tyräsi tuoreeltaan koko ajatuksen.

Muuten millä logiikalla työajan pidentäminen lisää työllisyyttä tai kasvua?

Paljon on puhuttu myös työttömän oikeudesta ansiotyöhön ilman, että menettää päivärahansa. Kaikki työttömät eivät kuitenkaan voisi tienata 300 euroa

kuukaudessa. Sopimuksessa puhutaan ainoastaan ns. sovitellusta päivärahasta. Muutenkin kyseinen sopimuksen kohta on hyvin epämääräisen oloinen. Sitä ei voi mitenkään yksiselitteisesti tulkita suureksi edistykseksi. Joka tapauksessa uudistus tulee voimaan 1.1.2014, jos sopimus tulee ammattiliitoissa hyväksytyksi ja saa laajan kannatuksen.

Lakko-oikeutta ollaan raajamassa entisestään

Sopimuksessa on sovittu työryhmän perustamisesta, joka "arvioi nykyiseen työehtosopimuslakiin ja työriitojen sovittelemiseksi perustuvien neuvottelujärjestelmien toimivuutta ja kehittämistarpeita syksyn 2014 loppuun mennessä. Tarjottuna on erityisesti työehtosopimusten velvoittavuus ja noudattaminen sekä sopimuksen rikkomisesta eri tahoille seuraavat sanktiot". Mitä tuo voi tarkoittaa kuin sitä, että työryhmä arvioi, miten lakkosakkoja voisi korottaa ja saavatko sanktioita yksityiset lakkoon osallistuneet henkilöt? Suomessa ei ole enää vuosien ollen lakko-oikeutta sopimusten voimassaollessa ja nyt ollaan vielä kirstomassa lisää työläisten ainoa keinoa puolustaa oikeuksiaan.

Suunta työaikalain lopulliseen romuttamiseen?

Sopimusosapuolet näyttävät myös olleen yhtämieltä siitä, että työaika voi työsuhteessa vakiintua työsuhteen ehdoksi työsopimuksessa sovitun työaikaehdot täydentäen tai sen korvaten. Mitä tämä sitten tarkoittaa? Sitäkö, että jos duunari painaa sovitun 40 viikkotuntin lisäksi ylityötä vaikkapa 10 tuntia viikossa pidemmän esim. kahden kuukauden ajan, katsotaan, että hänen viikkotyöajakseen on vakiintunut 50 tuntia, eikä niistä kymmenestä tunnista enää tarvitsekaan maksaa ylityökorvauksia? Osapuolet tosin toteavat, että asiaan liittyvä oi-

keustila on epäselvä. Niinpä se esittää, että asetetaan kolmikantainen työryhmä asiaa selvittämään! Joo-pa joo...

Yhtä kaikki. Paitsi vakiintunutta työaika koskeva oikeustila koko sopimus on epäselvä ja työläisten sekä yhteiskunnan kannalta tuhoisa. Se laskee ostovoimaa ja siksi heikentää yritysten, erityisesti pienten yritysten mahdollisuuksia työllistää. Se laskee valtion verotuloja, joka taas tietää leikkauksia mm. sosiaaliturvaan sekä pakottaa valtion ottamaan lisää velkaa: Kes-tävyysvajetta senkuin kasvaa! Taidamme olla Kreikan tiellä.

Kelvoton neuvottelutulos tulee hylätä

Lähipäivien ja viikkojen aikana liitot joko hyväksyvät tai hylkäävät keskusjärjestöjen neuvottelemman sopimuksen. Viimeinentakara on 25.10.2013 klo:16.00. Silloin viimeistään pitää työehtosopimusosapuolten ilmoittaa omille keskusjärjestöilleen "työllisyys – ja kasvusopimuksen" mukaisten ratkaisujen sopimisesta. Perinteisesti on ollut niin, että ensimmäisenä ratkaisu on tehty teknologiateollisuudessa. Perjantaina 6.9 kokoon-tuva metalliliiton valtuusto on suuren ratkaisun edessä. Jos se hylkää sopimusesityksen, koko paletti mitä suurimmalla todennäköisyydellä menee uusiksi.

Nyt on aika ay-kenttäväen ottaa yhteyttä liittojensa hallinnossa päätöksiä tekeviin ja kertoa heille, että emme halua mitään epä-määräisiä viittauksia ja heikennyksiä täynnä olevaa paperia, vaan selkeä-kielisen sopimuksen, jossa on ostovoiman nousun takaavat palkankorotukset. Keskusjärjestöjen neuvotelema sopimus on yksiselitteisesti huono ja se on hylättävä.

Markku Nieminen Pääluottamusmies

Toimituksen otsikointi

Hyvästi Jouko-bussit

Helsingin seudun liikenne (HSL) lakkauttaa muun muassa vanhuksille suunnatut Jouko-bussilinjansa joulukuussa 2013. Joukot oli suunnattu erityisesti vanhuksille ja liikuntarajoitteisille bussimatkustajille, mutta myös kuka tahansa saattoi niitä käyttä. Kaikille reiteille ei ole riittänyt matkustajia ja siksi niitä ei kannata ajaa", HSL:n osastonjohtaja Anttila toteaa.

Joukoihin mahtuu 10-14 matkustajaa, lastenvaunut, pyörätuolit ja muut apuvälineet.

Linjoja on ollut kymmenkunta erilaista. Tämän kirjoittaja on henkilökohtaisesti tutustunut ja käyttänyt keskisten kaupunginosien J-60 linjaa aktiivisesti ja täytyy sanoa, että ikävä tulee hyvää palvelua. Kotiovelta se ei hakenut vaan lähimmältä bussipysäkillä ja maksoi vain tavallisen bussilipun hinnan, näyttöillä tai käteisellä. Kyyti tilattiin tavallisella puhelimella ja joskus saatiin kyytejä yhdistellä järkevästi

niin, että mukaan poimittiin useampia matkustajia, jos matka sattui samoilta seuduille. Halpaa ja helppoa kun siihen oppi. Mitä nyt tilalle?

"Katso netistä"

Näinhän nykyisin monet henkilökohtaiset puhelinpalvelut "korvataan". Näyttää siltä, että tilalle tarjotaan Kutsulinja.fi tilaustaksibusseja. Ensin täytyy rekisteröityä nettissä, ladata palveluun rahaa net-

tipankissa ja maksaa hieman halvemmän taksi-taksan mukaan matkasta. Ero bussilipun hintaan on melkoinen. Tuntuu, että vanhoista käyttäjistä suuri osa putoaa palvelusta atk- ja nettipankkiosaimisen puutteen vuoksi.

Kyllä uuteenkin systeemiin olisi jokin puhelintilaamisen mahdollisuus saatava. Työikäiset ja parempituloiset kyllä hallitsevat ja osaavat hyödyntää tavallista taksia edullisempaa matkustusmuotoa. Mutta "katso netistä" - politiikka syrjii osaa kuntalaisista. Joku kysyy, miksen käytä sitten tavallista bussia? Niin käytänkin, mutta Jouko 60 on ollut pistämätön vaihtoehto silloin, kun kotipysäkillä ei ilman vaihtoja ole matka ollut mahdollinen. Elokuussakin käytiin koko sukuni voimin Kumpulän maauimalassa ja kyydissä oli parhaimmillaan seitsemän matkustajaa. Välillä tuli pitempi reitti, kun kyydittiin samalla rollaattorimatkustajaa terveysasemalle. Joukoihin mahtuu 10-14 matkustajaa, lastenvaunut, pyörätuolit ja muut apuvälineet. Asia on vielä vaiheessa kaupungin elimissä. Toivotaan, etteivät köyhät ja kipeät putoa kyydistä. Ikävä tulee Jouko-linjoja.

Antero Nummiranta

EU:n komission pyrkimykset uhkaavat sosiaaliturvaa

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikon (kok.) elokuinen ehdotus sosiaaliturvan vastikkeetomuuden poistamisesta herätti myrskyn. Risikon ehdotus ei ollut vain yksittäisen ministerin pohdintaa, vaan se on linjassa EU:n pyrkimysten kanssa yhtenäistää sosiaalipolitiikkaa. Voittajana tässä projektissa ovat pääomapiirit, häviäjinä pienituloiset ja vähäosaiset.

Sosiaaliturva on vastikkeellista

Elokuun alussa Ilkalle ja Pohjalaiselle antamassaan haastattelussa Risikko kertoi haluavansa muuttaa sosiaaliturvaa niin, että tuensaajien olisi pakko osallistua yhteiskunnan toimintaan ja että osallistuminen näkyisi sosiaaliturvan määrässä. Perusteluksi ehdotukselleen Risikko esitti sen, että vastikkeellisuus avaisi tuensaajille paremmin ovet yhteiskuntaan ja työelämään. Samalla hän sanoi sosiaaliturvan muuttamisen olevan yksi tulevan työsyn tärkeimmistä tavoitteista.

Ministeri Risikon ehdotus keskellä nykyistä taloudellista tilannetta nostatti keskustelumuksyn. Keskustelu sosiaaliturvan vastikkeellisuudesta leimahti oikeastaan jo hieman ennen Risikon avausta, kun OAJ:n puheenjohtaja Olli Luukkainen ehdotti sosiaaliturvan sitomista koulutuksen laatuun.

Monet sosiaalipolitiikan asiantuntijat ja työttömien järjestöjen edustajat muistuttivat, että suomalainen sosiaaliturva on jo pitkään siirtynyt kohti vastikkeellisuutta. Työttömät ja vähäosaiset joutuvat enenevässä määrin ottamaan omatoimisesti vastuun tilan-

Helsingin vappumarssilla sosialidemokraattien, vasemmistoliittolaisten ja ammattiliittojen lippujen edessä on useiden vuosien ajan näytetty tunnus "Sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puolesta". Olisiko kenttäväen aika muistuttaa järjestöjensä johtoa annetuista lupauksista ja luvatusista linjasta.

teestaan samalla, kun valtio heikentää palveluita. Kehitys on lisännyt köyhyyttä ja syrjäytymistä, sillä monet jo nyt sosiaaliturvaa- ja palveluita tarvitsevat eivät yksinkertaisesti kykene itse toimimaan aktiivisesti tilanteensa muuttamiseksi. Tämä 1990-luvun laman jälkeen liikkeelle lähtenyt kehitys on voimistunut erityisesti viimeisten kymmenen vuoden aikana.

Taustalla EU:n pyrkimykset

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikon ehdotus sosiaaliturvan vastikkeellisuuden voimistamisesta ei ollut uusi. Vastaavat vaatimukset ovat yleistyneet samalla, kun on väitetty hyvinvointivaltion tulleen tiensä päähän. Uusioikeistolaisen

talouspolitiikan arkkitehdit ovat kehottaneet suuntaamaan katseet niihin Euroopan maihin, joissa sosiaaliturva on yksilökeskeistetty ja sidottu omaan aktiivisuuteen.

Suomalaisen sosiaalipolitiikan- ja turvan keskeinen nimitäjä on universaalisuus eli sen kaikki huomioon ottava tasavertaisuus. Tämän mallin ansiosta Suomi oli pitkään yksi maailman tasa-arvoisimmista maista ilman merkittäviä tuloeroja. Viime lama ja liittyminen Euroopan Unioniin käynnistivät kuitenkin vahvan uusioikeistolaisen projektin, jonka seurauksena sosiaaliturvaa on merkittävästi heikennetty.

Suomi ja muut EU:n jäsen-

maat ovat toistaiseksi voineet päättää kansallisesti sosiaalipolitiisesta linjastaan. Tähän on tulossa muutos, mikäli EU:n komissio saa tuoret suunnitelmansa läpi. Komissio on jo parin vuoden ajan antanut maakohtaisia suosituksia, joissa pyritään ohjaamaan esimerkiksi jäsenmaiden eläke- ja muita sosiaaliturvaan liittyviä linjauksia. EU:n komissio on tämän vuoden alusta eteenpäin vahvistanut talous- ja finanssiohjaustaan, jonka seurauksena yksittäisiä jäsenmaita voidaan esimerkiksi rangaista komission budjettikurista lipsumisesta.

Työeläkevakuuttajien Telan erityisasiantuntija Janne Pelkonen varoitti hiljattain (HS 01.08.),

että komission pyrkimykset yhteinäistää sosiaalipolitiikkaa voivat johtaa esimerkiksi uusiin paineisiin eläkeiän nostosta. Samalla tulilinjalle on joutumassa myös työttömien ja muiden sosiaaliturva- ja etuudet.

Sosiaaliturvaa on vahvistettava

Ministeri Paula Risikon ehdotukset noudattelevat EU:n omaksumaa uusioikeistolaisen talouspolitiikan linjaa. Tämä niin kutsuttuna New Public Management (NPM)-linjana tunnettu sosiaalipolitiikan muoto painottaa sosiaaliturvan entistä laajempaa sitomista markkinoiden dynamiikkaan. Mitä heikompi sosiaaliturva, sitä helpompi kansalaiset on pakottaa hyväksymään esimerkiksi mitättömät työehdot ja jopa suoranaisten orjatyö erilaisten tukityöllistämishelmien muodossa.

Kataisen hallituksen puheet rakennemuutoksesta luovat tummia pilviä pienituloisten, opiskelijoiden ja erityisesti sosiaalisesti syrjäytyneiden päälle. Muutoksia aiotaan viedä läpi käymällä käsiksi sosiaaliturvan eri muotoihin. Nämä muutokset tulevat väistämättä lisäämään tuloeroja ja köyhyyttä liamalla, kun ne vievät eteenpäin EU:n ja pääomapiirien vaatimuksia.

Suomalainen sosiaaliturva tänään riittämätöntä ja monimutkaisuutensa vuoksi se tavoittaa heikosti osan väestöstä. Sosiaaliturvaa tulee tulevaisuudessa uudistaa ja taata, että se palvelee tasapuolisesti kaikkia kansalaisia. Vahva sosiaaliturva on samalla vahvin puolustus yksityistämistä ja markkinavoimien pyrkimyksiä vastaan.

KÄ/Antti Siika-aho

Vastikkeellisesta sosiaaliturvasta

Palkkatyösuhteessa työnantaja ostaa työntekijän työvoiman käyttöönsä – hänen kykynsä tehdä työtä – ja myy hänen työnsä tuloksia (myyntiin tuotettuja tavaroita ja palveluita) saadakseen niistä voittoa. Työvoima sisältää työprosessissa vaadittavat työntekijän henkiset ja ruumiilliset kyvyt sekä taidot. Työllä tarkoitetaan työvoiman kuluttamista työprosessissa. Kapitalisti omistaa tuotantovälineet (tehtaat, kiinteistöt, liikennevälineet, tietokoneet ja raaka-aineet), joilla työ tehdään.

Työläisen työ luo aina uutta arvoa enemmän kuin hänen työvoimansa arvo on (hänelle maksettu palkka). Suomessa työläisen reaalipalkkaa alentavat merkittävästi elintarvikkeiden ja asunon korkea hinta. Työvoima on luonteeltaan kaupattavaa tavaraa. Työläisen työkykyä ja elämiseen välttämättömiksi katsottavien hyödykkeiden (ravinto, vaatteet, asunto, puhtaus, työmatkat, viestimet jne...) takaamiseksi riittäisi päivittäin jo muutaman tunnin työskentely. Kapitalisti palkkaa hänet aina pitemmäksi määräajaksi, jotta hän pystyy hyödyntämään työläisen tuottaman lisäarvon.

Työläinen maksaa tekemästään työstä ja elämänsä ylläpitämiseksi ostamistaan tavaroista lisäksi veroja valtiolle, jotka eivät

mene suinkaan pääosin hänen hyvinvointinsa ylläpitämiseen. Osa verovaroista palautuu jopa takaisin kapitalisteille valtion budjetin myöntämien vastikkeettomien tukimaksujen myötä. Sijoittajat pysyvät näin tyytyväisinä.

Suomessa työntekijä nauttii lakisääteistä sosiaaliturvaa. Tämä ei ole kuitenkaan osoitus kapitalistien hyväntahtoisuudesta, vaan työväenluokan käymästä luokkataistelusta omien etujensa puolesta. Päivi Uljas toteaa Taistelu sosiaaliturvasta –kirjassaan sosiaaliturvan synnystä seuraavaa: "Palkkatyöläisten sosiaaliturva perustuu työttömyys-, sairaus- ja eläkevakuutuksiin. Niitä koskeva lainsäädäntö hyväksyttiin eduskunnassa v. 1960–1963." Uljaksen selvityksen mukaan "sosiaaliturvakamppailuun osallistui tuhansia ammattijärjestöjä, lukematon määrä muita kollektiiveja, kaikkiaan valtava määrä ihmisiä. Heidän kokemuksensa osoittaa, että suotuisissa olosuhteissa ihmiset ovat valmiit liikkumaan oikeana pitämänsä asian puolesta ja voivat myös saavuttaa tuloksia."

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikon (kok) ehdottama vastikkeellinen sosiaaliturva tarkoittaisi käytännössä sitä, että työnantajat saisivat käyttöönsä todella halpaa työvoimaa, joka loisi uutta arvoa moninkertaisesti verrattuna näiden saamaan toimeentulotukseen tai työmarkkinatukeen.

Työmarkkinatuki on tarve-

harkintainen taloudellinen tuki, jolla tuetaan työttömän työnhakijan sijoittumista työmarkkinoille. Tuki on tarkoitettu työttömälle, joka tulee ensi kertaa työmarkkinoille tai joka ei täytä työssööloehdot. Sitä maksetaan myös pitkäaikaistyöttömälle, joka ei voi enää saada perus- tai ansiopäivärahaa 500 päivän enimmäisajan täytyttyä. Ilman korotuksia työmarkkinatuen suuruus on nykyisin keskimäärin 698 €/kk. Asumistuki ei alenna tukea. Kotona asuvan nuoren henkilön vanhempien tulot voivat huventaa sen kuitenkin puoleen.

Toimeentulotuki on viimeisin toimeentuloturvan muoto. Sitä myönnetään henkilölle tai perheelle, jonka tulot ja varat eivät riitä välttämättömiin jokapäiväisiin menoihin. Tukea voidaan myöntää myös omatoimisen suoriutumisen tukemiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Se koostuu perustoimeentulotuesta, täydentävästä toimeentulotuesta ja ehkäisevästä toimeentulotuesta. Sen täysi perusosa on nykyisin yksin asuvalla henkilöllä 477,26 €/kk.

Mikäli siirryttäisiin Risikon ehdottamaan vastikkeelliseen sosiaaliturvaan, sitä saavien työvoima kohdistettaisiin matalapalkka-alojen työtehtäviin. On huomioiden arvoista, että valtio ja kunnat käyttävät nykyisin terveydenhuollossa, työvoimakoulutuksessa ja sosiaalitoimissa paljon yksityi-

siä palveluiden tuottajia. Yksityis-sektori hyödyntää myös työvoimakustannuksia karsiessaan palkkatuen, työharjoittelun ja kuntouttavan työtoiminnan suomia mahdollisuuksia.

Kaikkien palkansaajien mediaanipalkka oli v. 2012 Suomessa 2 800 euroa. Virallinen köyhyysraja eli 60 % suomalaisten mediaanituloista oli tuolloin 1 680 euroa. Kuntien palveluksessa olevien siivoojien keskiansio oli v. 2012 vain 1 748 €/kk. Vastavasti päiväkotiapulaisille maksettiin 1819 euroa, pesulatyöntekijälle 1 752 euroa vahtimestarille 1 810 €/kk. Kaupan alan myyjien vähimmäispalkka oli 1.6.2013 alkaen yksityissektorilla 1 730 euroa/kk. Kaupanalan työntekijöistä jopa 70–80 % on osa-aikaisia työntekijöitä. Köyhyysrajan liepeillä elää valtava joukko työssä käyviä suomalaisia. Entäpä jos näihin työtehtäviin sijoitettaisiin työmarkkinatuella olevia ihmisiä?

Vastikkeellisen sosiaaliturvan tavoitteena ei todellakaan ole pitkäaikaistyöttömille järjestettävä toiminta, jotta nämä eivät syrjäytyisi yhteiskunnasta, vaan verovaroilla kustannettavan halvan työvoiman synnyttäminen kotimaisten ja kansainvälisten kapitalistien käyttöön sekä heidän voittojensa turvaamiseksi.

Matti Laitinen
7.8.2013 Helsinki

Sananvapaus Suomessa vaarassa

Ensin Demarin päätoimittajalle annettiin potkut ja sitten lähti Naton ja Yhdysvaltain äänenkannattajan eli Helsingin Sanomien Pentikäinen. Luultavasti lehdistön piirissä on ainakin päätoimittajilla kylmä rinki perusuksissa. Tarkasti mietitään, ettei astuta liian suurille ja aroille varpaille.

Suuresti on muuttunut Keski-suomalainenkin sitten Laatikaisen päivien. Lehdestä on tullut avoimesti suomalaisten natottajien kannattaja. Onkohan se viisasta toimituspoliittikkaa? Suurin osa Suomen kansalaisista haluaa pysyä kaukana Natosta ja sen jatkuvista sotaseikkailuista.

Edelleen pätee vanha viisaus; viisas ulkopoliittikka on halvinta ja parasta maanpuolustusta. Kataisen hallituksen ulkopoliittikka on jatkuvaa lännen nöyristelyä ja imartelua. On hirmuinen hinku päästä vieraillemaan Valkoisessa Talossa, jonka nimen kuuluisi olla -Musta Talo.

Reino Welling,
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoski

Lännen mies

Presidentti Sauli Niinistö puhui 27.8.2013 Suomen suurlähettiläille Finlandia-talossa. Hänen puheestaan välittyi, että presidentti tykkää kolmesta asiasta: Euroopan unionista, Natosta ja Yhdysvalloista. Hän pitää tästä kapitalismin valtakolmiosta, koska sen osiot linkittyvät niin vahvasti toisiinsa. Useimmat Euroopan unionin jäsenmaat ovat sotilasliitto Naton jäseniä. Yhdysvallat on taas vastaavasti Naton johtaja ja EU:n vahva liittolainen. EU ja Nato ovat kummatkin valtiosopimuksia.

Suomessa keskustelujen keskiössä ovat EU ja Nato. Presidentin mielestä: "Tämä ei ole tietenkään sattumaa, vaan nuo kaksi kaverusta ovat kansallisessa ajattelussamme pitkälti osa samaa kokonaisuutta. Joillekin ne ovat virheiden jatkumo, joista vasta toinen on ehditty tehdä. Joillekin ne ovat pelastuksen askeleita, joista vasta toinen on ehditty ottaa. Yhteistä molemmille on se, ettei Suomen nykyistä paikkaa ole nähty aivan luontevana. Olemme joko liian kaukana tai liian lähellä."

Niinistö ja EU

Euroopan unioni on Euroopan kapitalistien yhteistyöjärjestö, jonka kautta kapitalistit toteuttavat pääomien, työvoiman, palveluiden ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta eli vapaata markkinataloutta Euroopassa. Oikeistolaisena presidenttinä Niinistö ei vastusta näitä perusvapauksia ja niiden toteutumisedellytysten kohentamista Suomessa. Hän ei ole menettänyt uskoaan unioniin.

Presidentti epäilee hitusen unionin toimivuutta, mutta hän ei halua maamme irrottautuvan EU:sta. Hänen mielestään "Suomen kansallinen etu ei ole tukea, mitä integraatiota hyvänsä, mutta disin-

Yllätyksellisesti Demarit laittoivat ehdokkaakseen epäsuosituimman: Lipposen. Oliko tämä tarkoitus, jos Niinistölle ei haluttu vastaehdokasta? Tärkeät asiat kuten Nato- ja Venäjä suhteet keskusteluissa jätettiin pimentoon. Vuoden -94 toisintona tiedotusvälineet antoivat "Haavisto-liikkeelle" siimaa sen verran, että Väyrynen pudotettiin ulos kivoista. Varmistettiin tärkeiden kysymysten pysyvän pimeudessa toisellakin kierroksella. Ovathan Niinistö ja Haavisto kumpikin Nato-miehiä ja Niinistön esikunta saattoi olla varma, ettei toisella kierroksella tule yllätyksiä. Ja niin meillä on pressana "Lännen mies".

tegraatiokaan ei lupaisi hyvää. Eurooppa elää murrosvaihetta, hakien paikkaa ja suuntaa. Siinä meidän on parasta toimia sitoutuneena, mutta realistina."

Mitä realismia on pitänyt EU-hankkeessa, joka johtaa kriisistä toiseen ja jonka haittoja Suomen oikeistolainen presidentti ei välitä tiedostaa?

"Euroopassa esitetään kovaa vauhtia kysymyksiä, mistä kaikesta unionin tulee säätää? Onko kaikesta siitä todellista hyötyä – vai myös haittaa? EU ei varmaankaan palaa vapaakauppa-alueeksi, mutta tiivistymisen hyödyn rajatkin alkavat olla yhä useammalle näkyvissä. Ei ole helppoja vastauksia edes paikasta, saati sitten suunnasta."

Oikeistolainen presidentti kehittää väittä, että "vain ani harva kiistää EU-jäsenyyden myönteisen

merkityksen. Mutta yhä harvempi näkee siinä myöskään vastauksen siihen kaikkeen, minkä edessä olemme nyt. Eikä se ihme ole. Mikään määrä EU-integraatiota ei voi velkojamme tyhjäksi tehdä tai alkaa meitä – tai heitä – elättää. Näitä ratkaisut on tehtävä ja vastuut kannettava itse. Ja jos vastuun haluaisi siirtää, olisi annettava valtakin. Se ei ole Suomen tulevaisuus."

Mitä hyötyä Suomen kansalaisille mahtaa olla eurokriisistä, Euroopan pankkien tukimiljardeista, unionin kilpailutuslainsäädännöstä ja oman valuutan hävittämisestä? Maassamme demokratia ei käsitteäkseni ulotu yhteiskunnan talouden hoitoon.

Niinistö ja Nato

Oikeistolainen presidentti Niinis-

tö on Nato-myönteinen mies. Hän haluaisi Suomen liittyvän sotilasliittoon oma taistelukykyinen armeija säilyttäen, koska vain se takaisi maamme kansallisen puolustusvalmiuden säilymisen. Toisaalta hän on varsin tyytyväinen nykyiseen yhä syvenevään Nato-integraatioomme. Presidentti haluaa jäädä tuulen haistelijaksi ja katsoa, kuinka maamme kietoutuu ikään kuin itsestään yhä tiukemmin sotilaalliseen yhteistyöhön Naton kanssa.

"Nykyinen asemamme (rauhankumppanuus/sotakumppanuus Natossa, ML) palvelee etujamme tässä ajassa hyvin, kun niitä kokonaisvaltaisesti punnitsee. Meillä on toimintavapautta, valinnanmahdollisuuksia sekä tilaa nähdä ja toimia eri suuntiin. Ei ole automatiikkaa mihinkään suuntaan... Suomi päättää paikkansa ja suuntansa niinkuin

sille hyväksi on, siinä asetelmassa, jonka historia kulloinkin ympärilemmemme asettaa. Nato-yhteistyöemme on monipuolista ja palvelee suoraan myös oman puolustuskykymme kehittämistä. Ensi vuonna käynnistyvä Naton hoitamaan Islannin ilmavalvontaan osallistuminen on esimerkki tästä."

Niinistö suhtautuu suopeasti Yhdysvaltoihin

Oikeistolaisena presidentti Niinistö suhtautuu suopeasti Yhdysvaltoihin. Hän ei kyseenalaista mitenkään USA:n suurvaltopolitiikkaa, sen globaalia tietoverkkovakoa, sen yli 700 sotilastukikohtaa ja sen sotilaallisia aggressioita maailmalla. Sodankäynti on yritystoimintaa, jossa liikkuu satoja miljardeja dollareita. Presidentti Niinistö haluaa maamme pysyvän johtavan Natovaltion – USA:n – uskollisena liittolaisena.

"Yhdysvaltain maailmanlaajuisen painoarvo ei esittelyä kaipaa. Suomelle Yhdysvallat edustaa vahvaa ja tärkeää kumppania niin ulko- ja turvallisuuspolitiikan, talouden kuin kulttuurin ja koulutuksen alalla. Siteemme ulottuvat kauas historiaan, sen kerrostumia ovat niin laaja siirtolaisuus kuin Suomen tunnollinen velanmaksukin. Ja Yhdysvallat on myös panostanut Suomeen – tähän nykyiseenkin. Tästä esimerkkinä on vaikkapa talvelta Yhdysvaltain suurlähetystön yhteyteen avattu uusi innovaatiokeskus. Me olemme valmiita kehittämään kumppanuutta eteenpäin."

Oikeistolaisen presidentin puheesta jäi paha maku suuhun. Se ei herätä luottamusta, koska lännen mies luottaa dollariin ja maailman pollariin.

Matti Laitinen

Lähde: Tasavallan presidentti Sauli Niinistön puhe suurlähettiläskokouksessa Finlandia-talolla 27.8.2013

Työkyvyttömyyseläkkeen saantia aiotaan rajusti vaikeuttaa

Olen yksi 100 %:sesti sairaista ja olen joutunut taistelemaan työkyvyttömyyseläkkeestäni yli 14:ta vuotta. Taisteluni jatkuu, koska Tapiola ei halua maksaa minulle eläkettä. Koska heidän ja Kelan päätökset ovat olleet laittomia ja totuudenvastaisia, päätin kirjoittaa kirjan, jossa käsittelen "oikeuskisattujen" asemaa. Sanotaan Suomen ja Ruotsin olevan valtioita, missä kaikilla on samat oikeudet. Tämä ei pidä paikkaansa. Siksi on tärkeää, että joku tuo tämän laittoman järjestelmän selkeästi esille.

Ruotsin vakuutuslainsäädännön toiminta ja laittoman lausunnon tilaaminen minulle herätti mielenkiintoni. Minut pakotettiin Huddingen sairaalaan, koska minua hoitaneet lääkärit eivät suostuneet muuttamaan lausuntojaan. Vakuutuslääkäri, joka työskentelee Huddingen sairaalassa, pyysi lääkäreitani muuttamaan lausunnon siltä osin, että olisin hänen mielestään vain 50 %:sesti sairas. Kun tämä ei onnistunut, sain uhkauskirjeen vakuutuslääkäristä. He ilmoittivat katkaisevansa työkyvyttömyyseläkkeeni, ellen menisi tuonne Huddingen sairaalaan. Koska tällä vakuutuslääkäriä on virka tuossa sairaalassa, hän on ollut jäävi tilamaan minulle sieltä mitään.

Kävin sairaalassa viitenä päivänä. Tältä pohjalta minulle kirjoitettiin laiton lausunto. En ole tavannut suomalaista naislääkäriä, joka on toinen lausunnon allekirjoittajista. Toinen lääkäri oli koulutuksessa eikä olisi saanut edes minua tutkia. Hän oli värentänyt

tittelinsä ja käytti ammattinimikettä, jonka pätevyys sai vasta kaksi vuotta myöhemmin. Tämän laittoman lausunnon perusteella eläkkeeni puolitettiin eikä enää käytetty minua kaksi vuotta hoitaneiden lääkäreiden lausuntoja. Jouduin kerjäläiseksi ja elin 3300 kr kuu-kausitulolla. En saanut sosiaalita-kaan juuri mitään, koska he tulksivat minun olevan 100 %:sesti sairas.

Vakuutuslääkäri lähetti tämän laittoman lausunnon Suomeen

enkö saanut yhdeksään vuoteen Kelalta eläkettä eikä Tapiola halua maksaa minulle vielääkään eläkettä. Siksi valitin työeläkeasioiden muutoksenhakulautakuntaan. Saadessani heidän viimeisen laittoman päätöksensä 14.05.2013, huomasin ihmeekseni ministeri Risikon entinen sihteerin olleen jäävänä mukana päättämässä. Hän oli ensin 04.10.2012 sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnassa, joka hylkäsi Kelan eläkettä koskevan valitukseni. Siksi hän on jäävi enää

muualla päättämään eläkkeestäni. Hän siirtyi vuosi sitten ministerin sihteerin tehtävistä EK:lle. Joten en malttanut olla kirjoittamatta ministeri Risikolle.

Sosiaali- ja terveysministeriö asetti 20.12.-12 vakuutuslääkärijärjestelmää kehittämään työryhmän ja viisi alaryhmää. Olin tietoinen tästä sosiaali- ja terveysministeriön työryhmästä. Totesin neistä, että siinä olivat mukana samat henkilöt, kuten Kelan ja Tapiolan

johtavat lääkärit, jotka eivät ymmärtäneet minua hoitavien lääkäreiden lausunnoista mitään, sekä lakimiehiä, jotka eivät ymmärtäneet milloin he ovat jääviä. Ja kukas siellä vielä onkaan mukana? Risikon entinen sihteerini, joka on päätösten perusteluja kehittävässä alaryhmässä ja myös muutoksenhakua kehittävässä alaryhmässä.

Esitin Risikolle useita kysymyksiä, tietenkään hän ei voinut vastata niihin. Kysyin, että luottaako hän nykyiseen järjestelmään, missä alemman koulutuksen saaneet sihteerit ja lakimiehet päättävät asioista, vaikka eivät ymmärrä lääkäreiden lausunnoista mitään. Vakuutuslääkäritkään eivät ole asiantuntijoita hakijan vammoihin nähden. Vastauksen sijaan Risikko lähetti minulle heidän "toimenpideohjelman vakuutuslääkärijärjestelmän kehittämiseksi".

Lukiessani asiakirjan tajusin, että tapaustani oli käytetty törkeästi hyväksi. Heillä on tarkoitus saada Suomessakin aikaan järjestelmä, missä työkyvyttömältä viedään viimeinenkin oikeusturva. Asiakirja näyttää kauniilta, mutta henkilökohtaisesti asiat kokeneelle pais-

taa kaikki läpi. Kuka haluaisi, että vakuutuslääkärit ilman lääkärin vastuuta saisivat olla yhteydessä sinua hoitavien lääkäreiden kanssa. Hoitavat lääkärit ovat täysin kuormitettuja. Pitäisikö heidän saada nämä "rahanahneet" kieroilijain niskaansa, jotka kirjoittelevat näitä lausuntojaan, vaikka eivät ole hakijan vammoihin nähden asiantuntijoita.

He haluavat aivopestä etuudenhakijan, etteivät hylkäävän päätöksen saatuaan valita siitä. Kuka tyytyy siihen, ettei saa työkyvyttömyyseläkettä, jos ei ole työkykyinen, vaikka etuuslaitokset kuinka kauniisti perustelisivat sinulle, ettei heidän mielestään ole sairas? Kaikkien tulee nyt toimia niin, ettei tätä suunnitelmaa toteuteta, koska näin entisestään huononnetaan sairaiden ja työkyvyttömäksi joutuneiden oikeusturva.

Ennen kirjani julkaisemista ja muutoksenhakuelimissä tehtyjen laittomuusien julkituloa, teen levyn Markku Liimataisen kanssa. Siinä laulan ja puhun tästä "hölhöläisten" touhusta. Toivokaa sitä levyä soitettavaksi eri radio-ohjelmien yhteyksissä, että tieto herrojen suunnitelmista leviää. Levyn nimi on "läpivalaistusta tämäkin".

Riitta Vainionpää
Ruotsi

Leikataan molemmista päistä – ensin tulot sitten menot

Hölmölässä liian lyhyttä peittoa päätettiin jatkaa. Alapäästä leikattiin pala ja ommeltiin yläpäähän. Sitten ihmeteltiin, kun peitto ei pidentynytäkään. Meillä valtion budjetin sanotaan olevan haasteellisen, vaikka kuinka leikataan tuloja ja menoja, niin raha ei riitä. Hölmölässä peitto ei lyhentynyt, mutta budjetti-peitto lyhenee, kun sitä leikataan molemmista päistä. Hölmölässä oli hölmöjä, mutta mitä ovat ministerit, kun heidän järkensä ei yllä hölmöläisten tasolle?

Suomen hallitus ei ole yksin. EU komissio, Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki näyttävät toimivan kansalaisten kannalta poliittisten idiotismien uranuurtajina. Ennakkoehtoina EU vaati meiltä pääomien ja tavaroiden vapaan liikkuamisen. Harri Holkerin (kok) ja Esko Ahon (kepu) hallitukset täyttivät ehdot. Siitä seurasi velkaa ulkomaille, pankkikriisi ja 50 000 yritystä kaatosi. Lisäksi tähän tullessa vapaa-kaupan vuoksi 150 000 suomalaista tuotantomaatilaa on lopetettu.

Kaiken tämän viisauden seurausena työttömyys kasvoi pilviin. Työttömyyden vuoksi selitettiin, että kilpailukyvyyn ja työllisyyden parantamiseksi yritysten verokuormaa on kevennettävä. Ensi töiksi yritysten veroaste leikattiin puoleen. Esko Ahon (kepu) hallitus teki rajuimmat tulojen leikkaukset 1993. Yritys- ja osinkoverojen sekä myöhemmin tehdyn kelamaksujen leikkausten vuoksi valtio menettää tuloja 6,3 miljardia euroa vuodessa.

Myöhemmin varallisuusverosta leikattiin sata prosenttia. Siitä kapitalistit saivat 200 miljoonaa euroa lahjaksi. Myös henkilöiden vuoden 2011 tuloalokusten veroasteita leikattiin. Siitä valtio menetti 1,5 miljardia, josta yli miljardi meni pienelle joukolle suurituloisia. Ensi vuonna yritysten veroastetta lasketaan vielä lähes 20 prosenttia. Se antaa yrityksille miljardi euroa. Näin jopa heikkoina vuosina valtion tulojen menetykset ovat vähintään 9,0 miljardia euroa vuodessa.

Kaikki puheet kilpailukyvyyn ja työllisyyden parantumisesta ovat osoittautuneet tyhjääkin tyhjemmiksi, häikäilemättömiksi valheiksi. Ne ovat kuitenkin pitäneet kansan rauhallisena, vaikka työttömyys on lisääntynyt. Vuonna 2011 työtunteja tehtiin virallisenkin tilaston mukaan hiukan vähemmän kuin 1985. Tosiasiassa työtunnit

vähenevät kymmenen prosenttia, vaikka työvoima samaan aikaan lisääntyi 162 600 hengellä, kymmenen prosenttia.

Kilpailukyky ei riipu Suomen työvoimakustannuksista vaan maan syrjäisestä sijainnista, suuresta pinta-alasta, pitkistä matkoista ja kalliiksi tulevasta rahdeista, epäedullisesta ilmastosta jne.. Näistä syistä maan pääomia vaativaan suurteollisuuteen ei investoi suomalaiset eivätkä ulkomaalaisetkaan kapitalistit. Heitä kiinnostaa paremmat olosuhteet keskellä tai lähellä suuria markkinoita. Tulojen leikkausten jälkeen olemattomien teollisuusinvestointien vuoksi työllisyys ei lupauksista huolimatta parantunut. Siksi Paavo Lipposen (sd) hallitus aloitti rajut menojen leikkaukset. Raimo Sailaksen (sd) listan mukaan niitä tehtiin noin 11 miljardia euroa. Niiden jälkeen valtiolle syntyi ylijäämää.

Jyrki Kataisen (kok) hallitus pitää kiinni edeltäjiensä alhaisesta yritys- ja pääomaverojen linjasta, vaikka menot lisääntyvät mm. työttömyyden, rahanarvon heikentymisen, EU-maksujen ja toistuvien kriisien vuoksi. Jo nyt pankeille on lapioitu miljardeja tavallisten veronmaksajien euroja eikä loppua ole näkyvissä. Kuluvan vuoden budjetin alijäämä on 7,5 miljardia euroa ja se kasvaa, kun kansantalous yskii, työ koko ajan vähenee ja työttömyys lisääntyy. Voi hyvällä syyllä pelätä, että Jutta Urpilainen (sd) on kohta tilanteessa, jossa hän ohittaa valtion ja kuntien menojen leikkauksissa Lipposen ennätykset. Taas ja tavan mukaan leikkausten selitykseksi riittää työllisyys, valtion velkaantumisen pysäyttäminen ja hyvinvointivaltion pelastaminen.

Tässä puuhassa hallituksen enempää kuin eduskunnankaan mieleen ei juolahda, että suur-

Leikkauspolitiikkaa on kestänyt jo pari vuosikymmentä. Tämä kuva näytettiin KÄ:ssä 10 vuotta sitten. Kapitalismin heikot ajat tulevat jatkamaan hamaan tulevaisuuteen.

pääoma tahkoo koko ajan kasvavia voittoja, vaikka sillä on jo rahaa kaikki paikat väärällä. Heidän päähänsä ei palkkähä sekään, että kaikki 1990 jälkeen yrityksille ja suurituloisille annetut täysin tuloksettomiksi osoittautuneet tuet sekä verojen helpotukset voitaisiin peruuttaa, eikä menojen leikkauksia tarvittaisi. Suurpääoman Herlinen, Ehrnroothien, Wahlroosien jne. kannalta ajatus on niin julmaa, että se tyrmätään perustelematta ja suoralta kädeltä; se ei ole mahdollista!

Kaikki on mahdollista, jos tahtoa riittää. Ensin on vain erotettava eurosta ja EU:sta, rakennettava ulkomaisia suuryrityksiä vastaan rajasuojia maataloudelle ja pk-yrityksille. Sen jälkeen on helppo palauttaa yritys-, osinko- ja varallisuusverot sekä kelamaksut entiselle tasolle. On otettava riittävästi etäisyyttä globaalista kaikkea taloudellista toimintaa rajoittavasta suurpääomasta. Näistä koituisi vientiteollisuudelle jonkin verran vaikeuksia, mutta protektionismi suojaisi kotimarkkinat, elvyttäisi pk-yritysten tuotannon ja työllisyys paraniisi. Näillä markkinoilla pienetkin voivat jotenkin pärjätä.

Pääomaliikkeille on pantava tiukat suitset. Suomalaisia pääomia oli maaliskuun 2013 lopulla ulkomaisissa yrityksissä suorina

sijoituksina (oma pääoma) yli 110 miljardia. Annettuja lainoja ja talletuksia oli 159 miljardia ja arvopaperisijoituksina 242 miljardia. Nämä 511 miljardia euroa on Suomessa hiellä ja vaivalla raataan syntyneitä pääomia, josta nyt ei ole iloa suomalaisille muutamaa omistajaa lukuunottamatta. Tällä rahalla on ainakin jokinlainen vastine. Eikä tässä kaikki. Suomalaisia pääomia oli ulkomailta yhteensä 655 miljardia euroa. Mm. johdannaisiin on sidottu huikkeitä 116 miljardia, joka on kaksi kertaa enemmän kuin kuluvan vuoden valtion budjetti. Se on todellista spekulatiivirahaa, jonka riskit ovat tosi suuret. Sen koko pääoma voi nopeasti haihtua taivaan tuuliin.

Vertailun vuoksi on vielä hyvä todetta, että vuonna 1990 suomalaisia pääomia oli ulkomailta 28 miljardia. EU-aikana ulkomaille vietyä pääoman määrää vuonna 2011 oli 696 miljardia eli lähes 2 400 prosenttia suurempi! Suomessa on myös ulkomaista pääomia, mutta hieman vähemmän. Tilastossa ne helposti yhdistetään puhumalla ulkomaisesta nettovelasta tai -saatavasta, vaikka niillä ei ole mitään tekemistä toistensa kanssa. Ulkomalaiset omistavat Suomessa pankkeja, kauppaa ja teollisuutta eli yksinkertaisesti finanssi- ja yritys-pääomia. Samalla tavalla suomalaiset omistavat sitä ulkomailta. Ne eivät ole toistensa vakuutena. Riippu-

matta siitä kuka mitään omistaa, Suomi on tavattoman rikas. Vuoden 1990 lopussa tuotannollinen nimellinen kokonaispääoma oli yhteensä 292,9 miljardia, josta 91 prosenttia oli kotimaassa. Vuonna 2011 tilanne oli radikaalisti toinen. Kokonaispääoma oli kasvanut 3,7 kertaiseksi pääosin siksi, että tuotanto-omaisuutta myytiin ulkomaalaisille hyvään hintaan. Sen ansiosta kokonaispääoma kasvoi 1 088 miljardiin euroon, josta oli enää 36 prosenttia kotimaassa. Palauttamalla pääoman kotimaa-ulkomaat suhde entiselleen ongelmat on ratkaistu. Se vaatii poliittista tahtoa ja ehkä myös omistuksen uudelleenjärjestelyä.

Nykyisen kaltaiset talouden heikon ajat jatkuvat hamaan tulevaisuuteen. Valoa ei ole näkyvissä. Kapitalismiin kuuluu, että vaikeinakin aikoina kapitalisteille tehdään voittoa ja uutta rikkautta, vaikka muilla työttömyys ja kansan kurjuus lisääntyvät. Ennakkoarvioiden mukaan jo vuoden 2030 seutuvilla palkkojen osuus tuotannosta on laskenut ja voittojen osuus kasvanut niin, että ne ovat lähes yhtä suuret. Yhä useamman mahdollisuus elättää itseään työllään muuttuu todella vaikeaksi, ellei mahdolliseksi.

Hölmöläisten peitto ei lyhentynyt, mutta hallituksen budjetti-peitto lyhenee, kun sitä leikataan molemmista päistä, vaikka julkisten palvelujen ja sosiaaliturvan tarve lisääntyvät. Tulevienkin (porvari) hallitusten politiikka ei muutu miksiäkään. Se ei ole hölmöläisten, vaan suurkapitalistien etujen mukaista globaalia avointen markkinoiden julmaa politiikkaa. Näillä markkinoilla suuretkaan eivät (Nokia) aina pärjää.

Kaikki merkit vaativat sitä, että koko kapitalistinen järjestelmä on asetettava kyseenalaiseksi. Kapitalismin globaalissa maailmassa pienet korjaukset kansallisissa talouksissa eivät muuta mitään. Kaikki merkit viittaavat siihen, että kapitalistinen järjestelmä on tullut tiensä päähän.

Kai Kontturi

Pankkitoiminnan sääntelyyn, niskalenkittämään

Herra Katainen loihe lausumaan muuan aika sitten, että kapitalismista "otetaan niskalenkki". Finanssikapitalismin lenkittämisellä, sääntelyllä sen voisi saada siltaan, mutta tuskin selälleen. Rahalla rahan teko vaikeutuisi ja tuotannon tarvitseman pääoman saanti helpottuisi. Lukuisat tutkijat ja kirjoittajat (mm. Stiglitz, Kruger, Patomäki) sekä nyttemmin IMF itse ovat todenneet, että ns. "rakennesopeutukset" ovat epäonnistuneet järjestään kehitysmaissa, Itä-Aasian kriisimaissa ja Venäjällä. Tämä pyrkimys "vakautteen" taloudessa sekä inflaation eliminoinnin, ovat maksaneet mittamattoman inhimillisen hinnan.

Vallitsevan teorian mukaan rahalaitokset IMF:stä EKP:n kautta kansallisiin keskuspankkeihin ja paikallisiin pankkeihin noudattavat tiettyä ensisijaisjärjestystä, joka implisiittisesti kytkeytyy teoriaan, finanssijoittajan saatavat on turvattava ja niitä kasvatettava, reaali- taloudesta piittaamatta. Tämän

Taiteilija Kari Lindström on kiteyttänyt tässä vappuna 2012 näytetyssä julisteessa osuvasti pankkitoiminnan tilaa. Niskalenkittäminen olisi paikallaan

on nyttemmin saanut Eurooppakin kokea. Finanssipääoman omistajien etuja ei ole rohjettu kyseenalaistaa. Rouva Urpilainen ja herra Rehnin on helpompi puhua säästöistä kuin esittäisivät säädösehdotuksia finanssipääoman hintaan. Tai sitten heihin on vain iskostunut lähtemättömästi Chicagon koulukun-

nan opit tai Washingtonilainen konsensus, viesti vakaudesta ja inflaatiosta, piittaamattomuus sen inhimillisestä hinnasta, hyvinvoinnista.

Suomessa voitaisiin – kansainvälisestä kapitalistien pankkikonsensusuksesta piittaamatta – alkaa säädellä pankkien marginaaleja, jotka ovat lähteneet hur-

jaan nousuun markkinakorkojen laskiessa. Säädetty marginaali voisi olla esim. 0,4 %, jolloin reaali- talous saisi kysynnästä kaipaamaansa potentiaalia, verotulot kasvavat ja suoraan etä välillisesti ja reaaliset vakuusarvot lähtisivät nousuun. Meillä ei tällä hetkellä ole pelkoa talouden ylikuumenemisesta eikä inflaa-

tiosta, mutta puute työpaikoista on kaikkia rakenteita vaurioittava. Tulisi siis tehdä jotain muutakin kuin "täsmällyttää", puuttua finanssitalouden rakenteisiin koska rahatalouden vastaaviin olemme euroinemme kykenemättömiä.

Ne maat, jotka ovat uskaltaneet poiketa vallitsevasta IMF-vetoisesta teoriakehikosta, ovat pärjänneet paremmin lamoissaan ja taantumissaankin kuin IMF:n "sopeutuksiin" alistuneet ja altistuneet, joista monet ovat kantapään kautta järkiintyneet, kansalaistensa hädän edessä tai äänestäen kuten Islanti. Euroalueella Suomi pitää kynsin hampain kiinni siitä taloudellisesta "uskottavuudesta" ja ns. markkinoiden vapaudesta, joka on valtameren toisella puolella luotu ilman kansan hyvinvoinnista lähteviä reunaehtoja, työllisyyttä, tasa-arvoa ja tulonjakoa, jotka olivat keynesiläisen teorian ja yhteiskuntarauhan kantavia voimia.

**Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin ry**

Rakenteellisten leikkausten budjettiriihi

Päätöksentekijöille tuli vauhtiviikot.

Heureka-foorumissa puolueet, etujärjestöt ja maan eliitti juonivat toimia "maan talouden pelastamiseksi". Lehdistö rummutti päivittäin, että demarien eikä muidenkaan puolueiden tule hirttäytyä vaalilupauksiin. Työmarkkinoilla rutistettiin keskitetyn palkkaratkaisun puolesta. Hallitus peesasi EK:n 0-korotuslinjaa.

Demarien eduskuntaryhmän kesäkokouksen julkilausumassa budjettiriihen rakenneuudistukset salattiin. Se jatkoi Vanhasen hallituksen käytäntöä, että kesken eräisistä asioista ei tiedoteta. Demokratian oloissa asioista keskustellaan ennen päätöksiä. Jutta Urpilainen luovutti sammutettujen lyhtyjen myötä keskustelun rakenneuudistuksista oikeistolle. Petteeri Orpo paljasti pelin hengen toden, että kokoomukselle käy kaikki rakenneuudistukset, siis uudistukset ovat: leikkauksia. Rakenneuudistukset ovat sosiaaliturvan leikkauksia, eläkeiän nostoa ja peruspalvelujen rapauttamista, työntekijöiden aseman heikentämistä ja julkisen sektorin alasajoa.

Sitten tuli 29.8. - kovien päätösten päivä.

Hallitussektetti märehti leikkauksia Martti Hetemäen laatiman listan mukaan. Päätöksenteko on periaatteessa aika helppoa: hyväksyä paperi sellaisenaan tai hylätä. Koska puoluejohtajat ovat mieltyneet liitურaitaan, asioita ei tarvinnut kauan pohtia.

Tällaisia uudistuksia paketti sisältää: (1) Nykyinen kotihoidontuki kohdennetaan puoliksi molemmille vanhemmille. (2) Subjektiviivista päivähoito-oikeutta rajoitetaan osa-aikaiseksi silloin, kun vanhempi on kotona äitiys-, isyys-, vanhempain- tai hoitovapaalla tai kotihoidontuella. (3) Vuorotteluvapaan saantia rajoitetaan. (4) Oppivelvollisuus jatkuu 17-vuotiaaksi asti. (5) Opintorahaan 30 € korotus, mutta ajallinen kesto vähenee. Opintotukea saa tulevaisuudessa enintään puoli vuotta yli tutkinnon tavoiteajan. (6) Työuria aiotaan pidentää 2 vuodelle. Tavoitteena on vähintään 62,4 vuoden keskimääräinen eläkötymisikä vuonna 2025. (7) Kuntien tehtäviä vähennetään n 1 miljardin euron edestä vv 2014-2017. Se merkitsee 20 000 hengen vähennystä. (8) Perustetaan metropolihallinto, jonka päättävä toimielin on vaaleilla valittu valtuusto. (9) Hallitus ehdottaa 12 kaupunkiseudulle pakkoliitosmahdollisuutta.

Faktaa ja fiktiota

Sitoutumaton kokoomuslainen Karjalainen 30.8.13 toteaa: "Uudistuspaketti sisältää kotihoidontuen uudistuksen lisäksi mm. opintotukijärjestelmän muutoksen, oppivelvollisuusiän korottamisen ja rajoituksen subjektiiviseen päivähoito-oikeuteen. Näillä kaikilla lisättäisiin työvoiman tarjontaa. "Hallituksen puheet työllisyysasteen nostamisesta ovat menneet Karjalaisen toimitukseen kuin häkä päähän. Lehden lukijat huomaavat, että mainitut uudistukset eivät lisää työn eikä työvoiman tarjontaa.

Näillä toimilla ei myöskään kateta 10 miljardin vajetta. Jyrki Katainen sanookin, että jos nyt sovittu paketti ei saada kestävyysvajetta kurrottua kiinni, tehdään lisää uudistuksia. Liekö Kataisen lausu-

Mediassa on pitkään rummutettu, että Suomessa on valtava kestävyysvaje, huoltosuhte on heikko ja rakenteellisia leikkauksia on tehtävä ja palkat on jäädytettävä. Katainen ja Urpilainen ryhtyivät toden teolla muokkaamaan maaperää isoille leikkauksille otolliseksi. Ne oli tarkoitus tehdä vasta ensi keväänä. Ylittäen Urpilainen kertoi, että elokuun budjettiriihessä ei tehdä leikkauksia, vaan aikaistetaan "rakenteellisia uudistuksia taantuman ja kestävyysvajeen taltuttamiseksi sekä kilpailukykyä turvaamiseksi".

HeTy:n "Kansalaisten Budjettiriihessä Suomen pankin edustalla vaadittiin panostusta työllisyyteen. Puheessaan HeTy:n toiminnanjohtaja Anna-Maria Kantola vaati lisäämään työllisyystukien määrää.

ma lupaus vai uhkaus? Hän tietää, että haikailtu kuntalahtaus lisää kestävyysvajetta eikä muillakaan esityksillä ole positiivista vaikutusta työllistymiseen eikä työurien pitenemiseen pahenevan työttömyyden oloissa, varsinkin kun eurokriisi mahdollisesti alkaa ensi talvena ja lama alkaa.

Toki paketissa on pari myönteistäkin asiaa: (1) 400 euron ansio ei aiheuta työttömyys- ja asumistukien menetyksiä. (2) Kodinhoitotuen jakaminen tasan vanhempien kesken merkitsee tasa-arvoa nais- ja miesvaltaisille aloille sekä tietyksi myös isille ja äideille.

Näpit irti päivähoitosta ja opintotuesta

Lastentarhanopettajaliitto arvioi, että subjektiivisen päivähoito-oikeuden poistaminen lisää perheiden eriarvoisuutta ja olisi rankka paluu menneisyyteen.

Opiskelijaliitot tuomitsevat ajatuksen opintotuen muuttamisesta lainapainotteisemmaksi. Lainapainotteisuus heikentäisi koulutuksellista tasa-arvoa.

Kuntien tehtäviä aiotaan purkaa ja väkeä vähentää

Valtionvarainministeriön valtiosihteri Martti Hetemäki vetää rakennepaketin jatkovalmistelun johtoryhmää, joka koostuu virkamiehistä.

SAK ja STTK pelkäävät haikailtujen uudistusten heikentävän kuntien palveluita. SAK:n mukaan kuntapalveluiden karsiminen on riskialtista ja voi vaarantaa yhtenäiset julkiset palvelut. STTK:ssa pelätään, että säästöt toteutetaan palveluita tuottavien työntekijöiden määrää vähentämällä.

Sen sijaan, että keskitytään hakemaan säästöjä juustohöylälä, kunnissa olisi ratkaistava, kuinka tehtävät organisoidaan järkevästi ja tuloksellisesti, STTK toteaa tiedotteessaan. SAK pitää kuntaliitosten painokasta edistämistä ja kuntien veropohjan vahvistamista viisaampana kuin kuntapalveluiden karsimista. STTK puolestaan painottaa, että leikkauksista päättämistä ei pitäisi siirtää kuntatyöntekijän vastuulle.

Kunnallisverotus nousee 20 %:ttiin

Veronmaksajien Keskusliiton laskelman mukaan kaavailtu kahden miljardin leikkaus kuntien valtiinosuuk-

siin. joista miljardin verran karsittaisiin kuntien palveluita ja potkittaisiin väkeä ulos ja toinen puoli katettaisiin veroja korottamalla tai muilla tavoin, merkitsee kuntaveron kohoamista keskimäärin yli 20 %:iin **Entisen valtiosihterin Raimo Sailaksen mukaan** ostovoiman nousua on turha odotella, koska veroja korotetaan kuntasektorilla miljardilla eurolla.

- Hallituksen päätös rakenneuudistuksista tarvitsee lisää sisältöä, totesi Sailas Ylen Pressiklubi-ohjelmassa 30.8.13.

- On erityisen epäselvää, mitä kuntien velvoitteita vähennetään miljardisäästöjen aikaansaamiseksi. - Kulujen karsiminen tuottavuutta parantamalla lisää painetta nostaa ryhmäkokoja kouluissa sekä vähentää työntekijöitä vanhuspalveluista.

- En ole varma, ymmärtävätkö kaikki, mitä miljardisäästöihin tarvitaan.

Opiskelijajärjestöt arvostelivat oppivelvollisuuden laajennusta

Lukiolaisten liitto ja Suomen opiskelija-allianssi ovat pettyneitä hallituksen päätökseen oppivelvollisuuden laajentamisesta.

- Kukaan ei ole esittänyt arviota, miten pakollinen lisävuosi edistää peruskouluun opintonsa jättävien nuorten koulutautumista. Vä-

hemmän on pohdittu, miten se tulee vaikuttamaan lopun ikäluokan koulutuksen läpäisyyn, sanoi lukiolaisten liiton puheenjohtaja Daniel Sazonov.

Opiskelija-allianssin puheenjohtaja Nina Huovinen toteaa, että oppivelvollisuuden laajentaminen kasvattaa menoja. - Se edellyttää, että toisen asteen koulutukseen osallistuville kustannetaan julkisin varoin ensimmäisen vuoden opintojen materiaalit.

Eläkeiän nosto kummitellee

Eläkeiän nostaminen on kummitellut siitä lähtien, kun Matti Vanhanen keksi sen Rukan hangilla. Nyt oikeistopoliitikot ja -media hokevat mantran lailla työurien pidentämisen välttämättömyyttä. Kukaan ei sano, mitä hyötyä on työvoiman määrän lisäämisestä tilanteessa, jossa työttömyysaste kasvaa kohisten. Eläkeiän asteittainen nostaminen on jokseenkin luonnollista tilanteessa, jossa töitä on tarjolla Meillä on vahvat kannustimet työuran jatkamiseen. Ongelma on, että perinteisessä teollisuustyössä tai matalapalkkatyössä ihmiset jäävät joukoittain sairauseläkkeelle. Suurin syy työurien lyhyteen on, että työnantajat komentavat 50 tai 60 ikävuoden ylittäneet kilometritehtaalte. Eläkeratkaisuja on viisasta tarkastella alakohtaisesti. Sorsan IV

hallitus julisti 1985, että työvoimapolu on pahin uhkamme. Työurien pidentämisen tarvetta on perusteltu myös työvoimapolulla.

Työurien pidentäminen on keino laskea palkkoja

Todelliset syyt nyt käytävään keskusteluun löytyvät maailmalla nis- kannulla tällä hetkellä olevista talousteorioista. Näiden mukaan työn tarjonnan eli työttömien työnhakijoiden määrän lisäys johtaa myös työn kysynnän kasvuun yrityksissä. Työn ylitarjonta aiheuttaa työmarkkinoilla sen, että palkkapaineet laskevat. Alhaisempi palkka kannustaa yrityksiä sitten palkkaamaan työntekijöitä ja investoimaan. Halvan työvoiman avulla pääoman tuotto sekä yritysten kannattavuus paranevat ja kaikki voittavat. USA:n taloustieteilijöiden laskelmien mukaan työttömyyden palkkajousto on -0,1 eli kun työttömyys kaksinkertaistuu, palkat laskevat 10 %.

Teoria, jonka mukaan työttömyyden lisäys tai nälkäpalkat lisäävät investointeja ja tuotantoa, on kyseenalainen.

Työttömyys ei lisää taloudellista toimeliaosuutta

Tällä hetkellä kun ulkomaankauppa ei vedä eurokriisin ja USA:n taantumien takia, vanhempien ikäluokkien siirtäminen työttömäksi - eläkkeelle menon sijasta - ei lisää taloudellista toimeliaosuutta. Siksi Suomen hallituksen uusliberalismin - runsaan 20 vuoden - ajan ovat pyrkineet pitämään työttömyyden hyvin korkeana. Siksi pääomapiirit ja heidän kätyrinsä - ahot, viinaset, lipposet, vanhaset, kataiset, urpilaiiset jne. haluavat pitää yli 63-vuotiaatkin työttöminä. Toinen peruste tälle on se, että työttömyyskorvaukset ovat pieniä eläkkeisiin verrattuna ja viimeisten vuosien työttömyys alentaa rajusti eläkkeiden määrää.

Järkevää olisi suurtyöttömyyden aikana laskea eläkeikää tilapäisesti, niin että nuoret pääsisivät töihin. Jos päättäjämme uskoisivat kestävyysvajeeseen, työvoimapoluun jne, he eivät kaikin tavoin pyrkisi pitämään nuoria työttöminä. On kansantaloudellisesti järkevää antaa yli 60-vuotiaiden mennä eläkkeelle nyt työttömyysaikana ja pyrkiä estämään 27-vuotiaiden eläkeläisten esiinmarssi.

Juhani Tanski
STP:n puheenjohtaja

Olivatko asialla ennustajaeukot?

Jatkuvasti väitetään, viimeksi Eläkevakuutusyhtiö Ilmarisen johtaja Jaakko Kiander (HS 19.8), että vuoteen 2030 mennessä huoltosuhte muuttuu merkittävästi, kun eläkeläisten määrä suhteessa työikäiseen väestöön kasvaa voimakkaasti. Tässä Kiander nojautuu Tilastokeskuksen ennusteeseen, jonka laskentakaavassa on merkittävä virhe.

Tilastokeskus on valtion laitos, joka tekee viralliset väestöennusteet. Niitä on tehty vuodesta 1934. Niissä on aina ollut selittämätöntä, sillä jokainen ennuste on totaalisesti epäonnistunut.

Aiemmin niillä ei ollut suurtaakaan merkitystä. Vasta tällä uudella vuosituohannella, kun talous on EU:n ja globalisaation seurauksena ajautunut

niin karikkeisille vesille, että valtiolaivaa uhkaa uppoaminen, väestöennusteiden arvo on noussut kirjaimellisesti elämäkään suuremmaksi. Niillä kun perustellaan suunnitelmalla sote- ja kuntauudistuksesta, mutta myös paljon muuta.

Viimeisen ennusteen mukaan vuonna 2040 maassa on 65 vuotta täyttäneitä 1 567 511. Ennusteen mukaan näin käy, jos kaudella 1931-60 syntyneistä 2 512 216 on maasta poismuuton ja elinajan pidentymisen ansiosta elossa ja maassa 497 939, joka on ikäluokistaan 19,8 prosenttia (2010 osuus oli 10,2 %). Kaudella 1961-1975 syntyi 1 069 572 lasta. Heistä jokaisen on oltava silloin maassa ja elossa, että päästään ennustettuun määrään (497 939+1 069 572) 1 567 511.

Tästä herää kysymys, olivatko asialla ennustajaeukot, kun so-

kea Reettakin näkee, että ennuste on pelkkää pötyä. Ennusteessa on voimakas petoksellisuuden karvas maku.

Tammikuussa 2010 Tilastokeskuksen yliaktuaari Markus Rapo kertoi, että 65 vuotta täyttäneiden suuri määrä johtuu maahanmuuttajista. Mutta kun he eivät ole vanhuksia vaan työikäisiä, heidät on vähennettävä ikääntyneiden ryhmästä. Sen jälkeen syntyyvyyden, kuolleisuuden ja maastamuuton seurauksena vuonna 2010 maassa ja elossa oli 65 vuotta täyttäneitä 941 tuhatta, 17,5 prosenttia väestöstä, 2020 ikään- tyneitä olisi 966 tuhatta, 17,2 prosenttia, 2030 olisi 990 tuhatta, 16,9 prosenttia ja 2040 on enää 779 tuhatta, 13,0 prosenttia väestöstä.

Jatkuu sivulla 19

Kreikan yleisradioyhtiötä ajetaan alas

Kreikan hallitus päätti keväällä lopettaa yleisradioyhtiönsä ja perustaa tilalle uuden. Operaatiolla väitettiin tavoiteltavan merkittäviä säästöjä, sillä uuteen yhtiöön palkattaisiin vain murto-osa aiemmasta työntekijämäärästä. Todellisuudessa kyse lienee siitä, että yleisradioyhtiö ei ole riittävästi propagoinut hallituksen politiikan puolesta.

Kreikan hallitus päätti lopettaa Kreikan yleisradioyhtiö ERT:n ja irtisanoa sen 2650 työntekijää kesäkuun puolella välissä. Samalla lakkautettiin kaikki valtiolliset radioasemat ja radion orkesteri. Hallitus aikoi perustaa yleisradion myöhemmin uudestaan ja palkata sinne vain murto-osan aiemmasta työvoimasta. Hallitus perusteli päätöstä säästösyillä, olihan hallitus sitoutunut Euroopan unionin, Kansainvälisen valuuttarahasto IMF:n ja Euroopan keskuspankin lainaehdoissa vähentämään tänä vuonna 2000 henkilöä valtionhallinnosta ja edelleen 15000 henkilöä vuoden 2014 loppuun mennessä.

Sittemmin oikeus kumosi hallituksen päätöksen siltä osin, että lakkauttaminen tapahtuisi heti. Tuomio ei kuitenkaan estänyt hallituksen aikeita lopettaa yhtiötä ja perustaa uusi yleisradioyhtiö.

Kreikan hallituksen päätös tuomittiin laajalti. Muiden muassa Euroopan yleisradioliitto tuomittiin

si kanavan sulkemisen jyrkästi. "Julkinen palvelun media ja sen riippumattomuus hallitsijoista on demokraattisen yhteiskunnan ytimessä", liitto sanoi lausunnossaan.

Sittemmin ERT on ollut enemmän tai vähemmän työlästen hallinnassa ja Kreikan hallitus on useaan otteeseen uhannut tyhjentää ERT:n tilat.

ERT ei tukenut riittävästi hallituksen leikkauspolitiikkaa

Oliko lakkautuspäätöksessä kyse pelkästään säästöistä? Tuskinpa, sillä Kreikan hallituksella on ollut ongelmia ERT:n kanssa jo pidempään. ERT ei ole tukenut varaukselta Euroopan unionin Kreikan halli-

tukselle sanelemaa leikkauspolitiikkaa. Näin ollen ERT ei ole vastannut siihen tarpeeseen, mitä porvarillinen valtio yleisradioyhtiöltä tässä tapauksessa odottaa. Edistää uusliberalistista talouspolitiikkaa ja saada kansa uskomaan siihen, että tämä politiikka on ainoa mahdollinen. Jos sen sijaan leikkauspolitiikka kyseenalaistettaisiin, saattaisi se ajaa Kreikkaa kohti tilannetta, jossa Kreikan kansa ottaisi vallan omiin käsiinsä ja ryhtyisi rakentamaan oikeaa demokratiaa.

Porvarillisen tiedonvälityksen tehtävänä on puolustaa porvarillista ideologiaa

Televisiolla on nykypäivänä ensiar-

voisen tärkeä merkitys tiedonvälityksessä. Länsimaissa televisio on kanavasta ja yhtiöstä riippuen valjastettu enemmän tai vähemmän uusliberalistisen ideologian voittokulun turvaamiseksi. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että uusliberalistisesta talouspolitiikasta poikkeavia järjestelmiä painetaan maanrakoon. Esimerkiksi Neuvostoliittoa arvostelevia ohjelmia tuotetaan jatkuvasti lisää. Koko ajan syntyy uusia "paljastuksia" eikä vahingossakaan nouse esiin yksikään Neuvostoliiton vahvuuksista. Me kaikki tiedämme, että puutteistaan huolimatta Neuvostoliitto ja muut Itä-Euroopan sosialistiset maat olivat tavallisen kansalaisen kannalta miellyttäviä asuinpaikkoja, joissa ketään ei jä-

tetty yksin vaan kaikista lähimmäisistä huolehdittiin.

Toinen länsimaisen median perustehtävä on passivoida kansalaisia, jotta he eivät nousisi vastustamaan harjoitettua politiikkaa. Tämä taktiikka on onnistunut esimerkiksi Suomessa varsin hyvin, sillä äänestysaktiivisuus on koko ajan laskussa. Sen sijaan 500 000 ihmistä syö mielialalääkkeitä ja syrjäytyminen yhteiskunnasta jatkuu.

Yleisradion merkitys

Vaikka porvarillisen tiedonvälityksen tehtävänä onkin panostaa porvarillisen politiikan propagointiin, on kansallisilla yleisradioilla kuitenkin tärkeä merkitys. Kaupallisten kanavien tarjonta on poikkeuksetta viihdepainotteista eikä asiaohjelmia juuri löydy. Kansalliset yleisradiot sen sijaan ovat panostaneet sellaisiin ohjelmiin, joilla on sivistyksellinen merkitys, mutta joilla ei ole kaupallista mielenkiintoa mainosrahoitteisten kanavien näkökulmasta.

Valtio-omisteisen yleisradion merkitys korostuu myös siinä tilanteessa, kun yhteiskunta ryhtyy siirtymään kapitalismista kohti demokratiaa. Tässä tilanteessa katava radio ja tv-kanavien verkosto on ensiarvoisen tärkeä riippumattoman ja kansalaislähtöisen tiedon välityksessä.

KÄ/Juha Kieksi

Rikollinen sota Syyriaa vastaan estettävä

Rauhannobelisti Obama on päättänyt hyökätä Syyriaan, vaikka ihmisten enemmistö Amerikassa ja Euroopassa vastustaa ja Britannian parlamentti kieltäytyi kunnianasta. Amerikassa järjestetään sodan vastaisia mielenosoituksia. Kuva Workers World-puolueen mielenosoituksesta New Yorkin keskustassa.

Yhdysvaltalainen Workers World-puolue toteaa Syyria-kannanotossaan, että Barack Obama turvautuu George W. Bushin lailla valheisiin etsiessään tekosyitä sodan aloittamiselle. "Imperialistiset poliitikot aikovat käyttää miljardeja sotaan, kun samaan aikaan yhdysvaltalaiset kaupungit menevät konkurssiin ja ihmisten köyhyys lisääntyy", todetaan kannanotossa. WW muistuttaa, että USA:n hyökkäys saattaa johtaa laajaan alueelliseen sotaan, ja mahdolliseen yhteennottoon Iranin ja jopa Venäjän kanssa.

"Miksi ihmeessä Syyrian hallinto, joka on voittanut taistelun toisensa jälkeen aseistettua opposi-

tiota vastaan ilman kemiallisia aseita, käyttäisi sitä siviileitä vastaan tietäen, että siitä seurauksena on Pentagonin hyökkäys? Ja miksi se tekisi sen juuri samaan aikaan kun YK:n tarkkailijat ovat saapuneet tutkimaan mahdollista kemiallisten aseiden käyttöä? Venäjän hallitus on korostanut, että tällainen skenaarioro on absurdi", todetaan kannanotossa.

Workers World ihmettelee Obaman väitteitä, jonka mukaan hänellä on "oikeus" yksin päättää sotatoimien aloittamisesta. Todellisuudessa USA voi perustuslakinsa mukaan lähteä tämänkaltaiseen sotaan ainoastaan kongressin valtuutuksella. WW kehottaa kaikkia sotaa

vastustavia yhdysvaltalaisia käyttämään jäljellä oleva aika ennen kongressin äänestystä (9.9.) Obaman argumenttien kumoamiseen sekä mielenosoitusten ja protestien järjestämiseen. "Jokainen julkinen tai poliittinen tilaisuus itärannikolta länsirannikolle tulee muuttaa sodanvastaiseksi tilaisuudeksi", WW painottaa.

"Obama ei ole Bush, mutta Syyriaa vastaan kaavailtu sota on rikollinen yhtä kaikki. Torjukaamme hyökkäys Syyriaan!", päättää WW kannanotonsa.

Käännös Workers World-puolueen kannanotosta (31.8.): Tommi Lievemaa

Lainrikkomus Suomen ja Kreikan vakuusasiassa

Olen tehnyt kaksi kantelua (27.5.2013 ja 15.6.2013) oikeuskanslerille koskien valtiovarainministeriön menettelyä. Ensimmäinen kanteluni koskee valtiovarainministeriön vitkuttelea korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen toimeenpanemisessa. Korkein hallinto-oikeus (KHO) päätti 14.5.2013, että Suomen ja Kreikan välinen vakuussopimus on pankkien tunnustetietoja lukuunottamatta julkinen. Toinen kanteluni koskee valtiovarainministeriön antaman kyseisen julkisuuspäätöksen (josta siis oli KHO:hon valitettu) laatimisen osittaista ulkoistamista yksityiselle asianajotoimistolle. Oikeuskansleri on alkanut tutkia kumpaakin kanteluasiata.

Ensimmäistä kantelua koskevilta osin

Kantelu koskee valtiovarainministeriön menettelyä olla toimeenpanematta KHO:n päätöstä välittömästi. Oikeusoppineet ovat arvostelleet valtiovarainministeriötä. Myös korkein hallinto-oikeus on moitinnut valtiovarainministeriötä siitä, että se ei ollut noudattanut täysin oikeuden päätöstä. Valtiovarainministeriö ei ollut välittömästi julkistanut kaikkia Kreikka-vakuuksiin liittyviä asiakirjoja vaikka korkein hallinto-oikeus määräsi ne julkistettavaksi. Osa asiakirjoista julkaistiin välittömästi (osa taas ei). Taloussanomien oli taannoin tiedustellut valtiovarainministeriöltä, että miksi kaikkia asiakirjoja ei ole julkaistu vaikka korkein hallinto-oikeus on näin päättänyt. Valtiovarainministeriö kehoitti Taloussanomia lähettä-

mään asiakirjoista virallisen asiakirjapyynnön valtiovarainministeriölle. Ihmettelen valtiovarainministeriön toimintaa suuresti. Asiakirjoista on aikoinaan esitetty eri pyytäjien toimesta jo monta asiakirjapyyntöä, jonka jälkeen on valitettu korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Korkein hallinto-oikeus on velvoittanut valtiovarainministeriön julkaisemaan asiakirjat, joten miksi ihmeessä enää uusia asiakirjapyyntöjä olisi pitänyt esittää. Valtiovarainministeriö ei ollut toiminnut julkisuuslain eikä hallintolainkäyttöä edellyttämällä tavalla eikä hyvän hallinnon mukaisesti.

Toista kantelua koskevilta osin

Kantelu koskee valtiovarainministeriön menettelyä hallintopäätöksen ulkoistamisasiassa. Valtiovarainministeriön runsas vuosi sitten tekemä päätös Suomen ja kreikkalaisten liikepankkien vakuusjärjestelystä on kirjoitettu ainakin osittain asianajotoimisto Hannes Snellmanissa. Oikeustieteen akatemiaprofessori Kaarlo Tuori on todennut, että hallintoviranomaisten eli tässä tapauksessa valtiovarainministeriön tehtävä on tehdä hallintopäätöksiä ja ne kuuluvat viranomaisten ydintehtäviin. Esimerkiksi julkisuuslain soveltaminen on viranomaisen perustehtäviä, jotka pitää osata tehdä omin voimin.

Helsingin yliopiston hallinto-oikeuden professori Olli Mäenpää pitää mahdollisena, että valtiovarainministeriö olisi loukannut perustuslakia. Valtiovarainministeriön toiminta on selvästi lainvastaista.

Henri Autero
Vaasa
henri.autero@yahoo.com

Maettiin Saksan mallia

ä Säätytalossa. "Riihen" ympärille oli järjestetty erilai-
77 Kalevi Sorsan koolle kutsunan "aivopesuriihen" Es-
aikuttajien (EVA) avustuksella koolle kutsutun yhteis-
aatiin aikaan poliittista konsensusta yhteiskuntapoli-
mukaan. Samoin Katainen budjettiriihen alla 26.8.-13
kuntaelämän vaikuttajia Vantaan Tikkurilaan Heure-
a-asunnolla budjettiriihen välissä yöstä myöten istuttu
ssa valmisteltiin hallituksen suuntaviivat "rakenteel-
miljardin ns. kestävyysvaje. Mutta eivät kansalaiset-
eTy) organisoima kansalaisjärjestöjen "varjoriihi" jär-
alla. Myös Vantaalla kansalaisjärjestöt (Vahti ry., Van-
cogit) järjestivät omat varjotapahtumansa. Aamulla
uona vastaan pienimuotoisella mielenosoituksella ja
ästäöpolitiikkaa puiva "kansalaisriihi" ja terveystalkot.

inoin säätytalon "riihentappajille" kerrottiin, että sak-
sa todettiin, että leikkauspolitiikalle on tultava loppu.

ti suuremmat palkkakustannukset yksityissektorilla. Tämä tarkoittaa mm. vientisektorin palkkoja. Siinä on tuntipalkoissa neljän euron ero, mikä on huomattavan suuri. Suuren kilpailijamaamme Saksan tuntipalkat ovat lähes täsmälleen samat, kuin Suomessa. Vientiteollisuudesta ja vientiyrityksistä Saksassa kapitalistien työvoimakustannukset ovat samat kuin Suomessa. Eroa kilpailukyvyssä ei ole. Saksan menestyminen vientikaupoissaan ei johdu lainkaan palkkakustannuksista, vaan Suomi on samalla viivalla Saksan kanssa. Mistä sitten johtuu, että sanotaan Saksalla menevän hyvin, kun sen vienti vetää ja on Euroopan talousveturi? Se johtuu siitä, että muilla kuin vientisektoreilla mm. julkisella sektorilla ja palvelualoilla on palkat viety alas ja luotu sinne halpatyömarkkinat. Köyhiä on Saksassa runsaasti, mikä realisoituu siinä, että vientiteollisuudelle voidaan jakaa erilaisia tukia, että se pärjää maailmanmarkkinoilla. Paha ennuste on se, että budjettiriihestä tulee Saksan mallin mukaisia ratkaisuja. Työurien pidentäminen, työn tarjonnan lisääminen, ovat juuri sitä samaa Saksassa jo toteutettua halpatyömarkkinoiden, köyhien työmarkkinoiden laajentamista. Sitä mukaa köyhien määrä lisääntyy myös Suomessa, vaikka niillä jo työpaikka olisikin. Puhumattakaan siitä, että niillä työpaikkaa ei ole. Tällaista kehitystähän emme voi hyväksyä.

Tulee koota joukkovoima joka lopettaa nämä talkoot

EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja Heikki Männikkö puhui muutoksen välttämättömyy-

destä: Karl Marx löysi yhteiskuntatalouden sisäiset lainalaisuudet. Pääomassaan hän selvitti miten työväenluokka kykenee suotuisissa olosuhteissa taistelemaan toimeentulon, joka ylittää fyysisen toimeentulorajan. Kapitalismissa tämä on välttämätöntä, koska työvoiman ylläpitämiseen tarvitaan enemmän, kuin fyysinen toimeentulominimi. Aikaisemman yhteiskuntapolitiikan aikana tämä onnistui. Uusliberalismin ja globalisaation oloissa työväenluokan kyky puolustaa oikeuksiaan on ratkaisevasti heikentynyt. Kapitalismissa on se ominainen ns. arvolaista syntyvä piirre, että yhden kapitalistin t. kapitalistiblokin kehittäessä tavan kerätä voittoja, on toisten kapitalistien pakko omaksua sama menetelmä. Jos esimerkiksi aseellinen interventio pääsee muodostumaan tällaiseksi tekijäksi, niin ilman isoa vastavoimaa siitä muodostuu pysyvä olotila. Euroopassakin yleisesti työkan- san elintason alentamisesta on tullut kapitalistien kilpailukykyä ja voittoja lisäävä tekijä. Nyt meille budjettiriihen aikana kaikista suunnista sanotaan, että kilpailuky- vyn nimissä täytyy kye-

tyä luopumaan ja olemaan mukana "yhteisissä talkoissa". Oli suorastaan ällöttävää katsella, miten ammattiliittojen nokkamiehet STTK:n Mäenpään johdolla marssivat kuin lammaslauma Heurekaan saamaan ohjeita, miten "osallistua yhteisiin talkoisiin". Korvat heiluivat, mutta määkimistä ei kuulunut. Julkisuu- dessa Erkki Liikanen Suomen pankista jo vaati, että parempi verottaa maapohjaa ja kiinteistöjä tulojen sijaan. Viljelijä ja asukas silloin maksaa. Vaikuttaa siltä, että Kreikka on kokeilu, missä tehdään uusjako. Ihmisten tulot, henkilökohtainen omaisuus, säästöt, eläkkeet yms. kaikki turva siirretään kilpailukyvyyn nimissä kapitalisteille. On päivänselvää, että näille talkoille ei tule loppua ennenkuin me lopetetaan se. Tulee koota se joukkovoima, jolla politiikan suunta muute- taan.

Että tekisimme enemmän töitä?

Kommunistisen nuorisoliiton puheenjohtaja Simo Suominen ihmetteli pitkään toistettua tuttua viestiä, että Suomi tarvitsee lisää työtä ja meillä on ongelma, ettei tehdä työtä tarpeeksi. Käsitykseni mukaan ei eläkeiän nosto johda minnekään. Väittäessään meillä olevan työstä pulaa, irtisanovat ne samaan aikaan joukkoittain ihmisiä ja katsovat sivusta valtion yhtiöiden irtisanomia ihmisiä ja leikkauksia. Ei kukaan halua kuunnella näin ristiriitaista viestiä, että tulee tehdä lisää töitä, mutta samalla potkitaan jengia ulos, että tehtäisiin vähemmän töitä. Ei kukaan halua kuunnella näin ristiriitaista viestiä.

Riihisivut toimitti:
Heikki Männikkö

Sixpackin dynamiikka meni Kankkulan kaivoon

YLE kysyi heinäkuun lopulla pankkien talousasiantuntijoilta pitääkö elvyttää vai kuinka Suomi selviää. Yksikään asiantuntija ei muistanut, että hallitus lahjoitti yrityksille verotukina miljardi euroa, jolla piti olla dynaamisia vaikutuksia talouteen ja työllisyyteen. Heillä oli vain hallitukselle suunnattuja vaatimuksia uusista tulonsiirroista yrityksille; palkkamallia, rakenteellisia uudistuksia, eläkeiän pidentämistä ja ehkä täsmäelvytystä.

Keväällä hallitus antoi yrityksille miljardin euron verolahjan. Se selitti, että sillä on vahvoja dynaamisia vaikutuksista talouteen ja työllisyyteen. Asiantuntijat eivät sitä enää muistaneet. Nyt hekin tietävät hallituksen puhuneen puuta heinää. Kataisen-Urpilaisen sixpack hallituksen veromiljardin dynamiikka talouteen ja työllisyyteen meni Kankkulan kaivoon.

Palkkamallin puheissa näytetään olevan kyse siitä, että 2012 palkansaajista 33 prosenttia teki töitä keskimäärin 29,57 euron tuntipalkalla ja saivat koko palkkapotista 59 prosenttia. Heille lisä ei tee pahaa. Loput 67 prosenttia työläisistä on vain rupusakkia. Se sai palkkaa keskimäärin 15,97 euroa tunnissa ja palkkapotista 41 prosenttia. Asiantuntijat ajattelivat, että suurempi palkka synnyttää heissä vain ahneutta, joten pieni palkka on riittävä. Siksi heiltä pitää vaatia palkkamallia.

Puheeseen rakennemuutuksesta sisältyy julmaa raakuutta, jota kukaan ei halua avoimesti sanoa ja tunnustaa. Rakennemu-

distus, kunta- ja soteuudistus, tarkoittaa valtion ja kuntien lasten- ja vanhusten hoidon, opetuksen ja koulutuksen, terveyden- ja sairaanhoidon sekä sosiaaliturvan ja sosiaalisten palvelujen radikaalia supistamista. Julkisen alan töissä on 607 300 työntekijää. Pääoma- ja yritysverohelpotuksista syntyneen 10 miljardin euron niin sanottu kestävyysvaje poistuisi, jos rakennemuutoksella vähennetään 200 000 työntekijää. Siinä olisi sitä rakennemuutosta!

Eläkeiän pidentämistä vaaditaan Tilastokeskuksen huijauksen perusteella. Se laskee, että vuonna 2040 suomalaisia 65 vuotta täyttäneitä on 779 000, johon on härskisti lisätty 788 000 työikäistä maahanmuuttajaa. Näin on saatu ikääntyneiden määräksi 1 567 000. Se on todella suurenluokan huijaus, jolla on myönteinen merkitys vain eläkevakuutusyhtiöille ja soteuudistajille, jotka hakevat säästöjä uusia pääoma- ja yritysverohelpotuksia varten.

Uskoisi, että asiantuntijat tietävät maan vajoavan hiljal-

leen sellaiseen suohon, josta pieni vientivetoinen talous ei vapaa-kaupan oloissa yksinkertaisesti voi selvitä. Kilpailussa globaaleilla suuryrityksillä on ylivoimaiset kilpailuresurssit, joita ei ole kansallisilla yrityksillä. Kaiken lisäksi Suomessa on alhainen lämpösoma, valtava ja kaiken pitkään kattava lumikuorma, pitkät maan sisäiset matkat ja vielä pitkät matkat suurille EU- markkinoille. Yhteensä ne merkitsevät todella suuria poikkeuksellisia kilpailuun ylimäärisiä tuotanto- ja logistiikkakustannuksia.

Asiantuntijat eivät ole mu- ka huomanneet, että suomalaisia pääomia on ulkomailla 700 miljardia euroa. Summa on lähes kaksinkertainen maassa olevaan tuotantopääomaan. Kapitalistit ovat sijoittaneet ne tavalla, josta ei ole sentinkään iloa suomalaisille. Nämä pääomat ovat syntyneet suomalaisten työllä ja olosuhteissa, joissa kilpailukyky turvattiin rajasuojalla, protektionismilla, jonka kapitalistit tukiverkostoineen ovat julistaneet kirosanaksi.

Suomi selviää vain työllä, mutta se vaatii vahvaa rajasuojaa sekä pääomien kotiuttamista. Kaikki jo tietävät, että EU on suurpääoman pankkien projekti. Siitä on päästävä eroon.

Kai Kontturi

Demokratian rappio - konsulttidemokratia

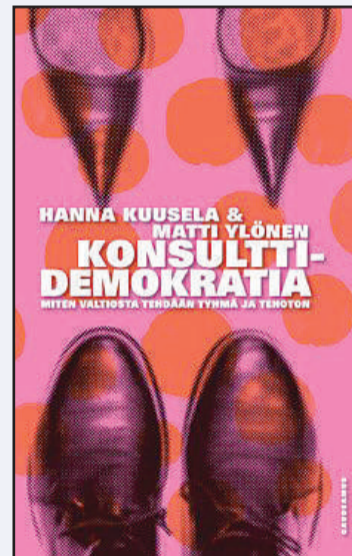
"Politiikkalinjauksia hahmottelevia konsultteja kutsutaan yleensä ajatuspajoiksi tai selvityshenkilöiksi, joskus filosofeiksi."

Ei tullut työvoimapulaa, eikä tullut myöskään eläkepommia. Tulikin kestävyysvaje! Ja tämän uuden, uhkaavalta kuulostavan käsitteen mukana on meidän jokapäiväiseen elämäämme luikerrellut petollinen loinen, demokratiavaje. Julkisen sektorin toiminnosta suurin osa on niin sanottujen hyvinvointipalveluiden tuottamista. Vallitsevan ideologian – ja Euroopan Unionin direktiiviäidakon lakien – mukaan kaikki julkishallinnon hankinnat, onpa sitten kysymys työstä tai tavarasta, on saatettava avoimeen kilpailuun. Aina kun julkispuolvelua siirtyy yksityisen toimijan hoidettavaksi, katoaa osa demokratiasta liikesalaisuuden muurin taakse.

Valtaeliitin uusliberalistisen ideologian syövyttämän ajattelun seurauksena suuri osa – tosin vaikeasti tarkemmin määriteltävissä oleva osa – yhteisten varojemme eli maksamiemme verorahojen käytöstä ei enää ole demokraattisesti valittujen edustajien tai valtuutettujen valvonnassa.

"Julkisuudesta, avoimuudesta ja läpinäkyvyydestä on tullut 2000-luvun iskusanoja. Näiden toteutumista turvaa Suomessa julkisuuslaki, joka ei kuitenkaan ulotu konsulttien toimeksiantoihin ja sopimuksiin."

Joskus julkisesta keskustelusta voi saada kuvan, että virkamiehet päättävät kaikesta. Toki tuo joukko on se, joka tekee omat laskelmansa eli laittaa eurot jonoon ja on osittavinaan, mihin rahat riittä-

vät. Tuon toiminnan tuotoksena on useimmiten joitakin vaihtoehtoisia malleja palveluiden järjestämiseksi. Luottamushenkilöt – siis ne äänestäjien valitsemat valtuutetut – joutuvat sitten valitsemaan annetuista vaihtoehtoista, joista yhtäkään ei välttämättä noin yleisesti asukaan näkökulmasta pidettäisi hyvänä saati järkevänä.

"Uutta julkisjohtamista pidetään yhtenä keinona toteuttaa uusliberaalia talouspolitiikkaa. Onpa puhe sitten... konsulttirikasta tai uudesta julkisjohtamisesta, olennainen osa tätä kehitystä ovat erilaiset "epäpoliittiset" gurut ja konsultit."

Maailman sanotaan muuttuneen niin monimutkaiseksi, ettei näitä kokonaisuuksia kuulemma voi kukaan/mikään taho enää hallita. Ei edes virkamies. Niinpä on keksitty ulkopuolinen konsultti! Useimmiten nämä konsultit ottavat toimintamallinsa liike-elämästä. Näitä menetelmiä voi vapaassa markkinata-

loudessa kyllä käyttää liikemaailmassa, mutta samat käytännöt eivät läheskään aina sovellu veronmaksajien rahoilla pyritettävään julkiseen sektoriin.

Virkamies toimii virkavastuulla, mutta mikä on tuon harmaan eminenssin vastuu?

"Vanhasta maailmasta tulee päästä eroon ja tiekartta siihen on selvä. Massojen muutosvistarinta nujerretaan sillä, että avainhenkilöt saadaan sitoutumaan muutokseen."

Julkisuuodelta salassa häärivien konsulttien sarjatyönä suoltamia skenaarioita ovat useimmiten meille julkisuudessa parhain päin selittämässä jonkin tahon pääekonomisti, korkeimman tason virkamies tai hallituspuolueen johtaja. Näistä kaksi ensimmäistä ovat usein pitkäänkin viroissaan. Hallituspuolueiden johtajat – ja puolueet – vaihtuvat, mutta tämä ei vaikuta selitysten sisältöön. Näitä välttämättömyyksiä ja ehdotomuuksia, tulevien toimien erinomaisuuksia todistelemassa olevat ovat aina ns. avainhenkilöitä. Viralliselta ja korkealta taholta lausutut tuomiopäivän julistukset saavat ihmiset tuntemaan "kollektiivista stressiä" ja näin on kansa taas nöyryä vaalikarjaa.

"Kun politiikan suuret linjat on viety johdonmukaisesti demokratian ulkopuolelle, on vaarana että koko järjestelmä menettää oikeutuksensa."

Unto Nikula
Vantaa

Sitaatit kirjasta Konsulttidemokratia (Kuusela & Ylönen, Gaudeamus 2013)

70 vuotta sitten (13) Zitadellen tuho, fasisteille suur tappio Kurskissa

Vain hieman runsaat kaksi vuotta ennen Kurskin suurtaistelun alkamista hyökkäsivät fasistit (21.6.-41) Neuvostoliittoon ja kykenivät etenemään Leningrad-Moskova-Voronez-Kaukaasia-linjalle. Tähän väliin mahtuvat mm. Smolenskin-, Moskovan- ja Stalingradin taistelut sekä Leningradin puolustustaistelut. Puna-armeija oli ollut tähän saakka alakykyisessä sotamateriaalin määrän ja laadun suhteen. Kurskin taistelun alla osat olivat selkeästi vaihtuneet niin sotamateriaalin määrän ja laadun-, kuten myös sotilaiden määrän ja sotataidon suhteen. Kurskin taistelun alkaessa vihollisella oli itärintamalla 5,2 milj. sotilasta, 54000 tykkiä ja kr-heitintä, 5850 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä 3000 taistelukonetta. Puna-armeijan vastaavat luvut olivat 6,4 milj., 99000, 9500 ja 8300 sekä 2200 raketinheitintä ("katjushaa"). Tämän tilanteen vihollinen aikoi ratkaista tuhoamalla neuvostoarmeijan keskeiset voimat Kurskissa.

Suurtaistelu alkoi KeskusR:lla tykistön ja ilmavoimien iskulla

Kurskin mutkassa oli valmistauduttu maailmanhistorian suurimpaan taisteluun. Fasistit joutuivat siirtämään hyökkäyksen alkua useaan otteeseen. Puna-armeijalla toimi Kurskin alueella pätevä tiedustelu, johon perustuen päämaja 2.7.-43 kehotti rintamia olemaan taisteluvaihtuvissa 3.-6.7.-43 odotettavissa olevan hyökkäyksen johdosta. KeskusR:lla odotettiin natsien hyökkäystä pohjoisesta. Vihollisen 4.7.-43 tekemän "tiedusteluhyökkäyksen" yhteydessä otettiin sotavangeja, jotka vahvistivat hyökkäyksen alkavan 5.7. aamulla klo 03.00. Vahvistus saatiin toisilta sotavangeilta sekä loikkareilta. Zukov ja Rokossovski olivat silloin LänsiR:n esikunnassa ja tekivät ennakkosuunnitelmien mukaisen päätöksen aloittaa sovittu tykistövalmistelu vihollisaseisiin. Päämaja hyväksyi päätöksen ja 5.7. aamulla klo 02.20 KeskusR iski vihollisen aseisiin tykistön, raketin- ja kr-heitinten sekä ilmavoimien tullella.

Tulivalmistelu tuli fasisteille yllätyksenä

Saksalaiset vastasivat tulivalmisteluun vain yksittäisten patterien tullella, jotka vaikeivat nopeasti. Myöhemmin saatiin tietää tulivalmistelun tulleen fasistijoukoille täytenä yllätyksenä. Neuvostojoukot eivät kyenneet ennen tulivalmistelua selvittämään vihollisaseiden tarkkaa sijaintia, vaan tuli kohdistettiin ruutuihin, joiden sisällä vihollisen tiedettiin olevan. Siksi vihollinen vältti massatappiot. Fasistit saivat hyökkäyksensä alkuun ensimmäisten yksikköjensä osalta n. klo 05.30 aikataulusta 2-2,5 tuntia myöhässä. Tulivalmistelu aiheutti menetyksiä asejärjestelmille ja lamautti mm. vihollisen viestiyhteydet.

Natsien hyökkäys ei mur- tanut KeskusR:n puolus- tusta

Noin 04.30-05.00 nousivat fasistien koneet ilmaan ja vihollinen avasi tykkitulon KeskusR:aa vastaan. Maavoimien hyökkäys alkoi 05.30. Ennakoidusti isku kohdistui 13A:n kaistalle sekä sen vieressä olevien 48.A:n ja 70.A:n sivustoihin. Hyökkäys torjuttiin voimakkaalla tullella. Samana päivänä torjuttiin viisi vihollisen hyökkäystä sen pääsemättä eteenpäin. Vasta illalla fasistit kykenivät eräällä kohdilla (Olhovatkan alueella) tunkeutumaan 3-6 km Puna-Armeijan puolustukseen. Päätettiin vetää taisteluun seuraavana päivänä 2.PsA sekä reservistä joitain Ps-yksiköitä. Vihollisen ilmavoimat olivat koko ajan liikkeessä kärsien suuria menetyksiä. Valtavia tappioita tuotettiin vihollisen Ps-voimil-

le. Tästä vihollinen kykeni kuitenkin 6.7.-43 murtautumaan paikoin 10 km Puna-Armeijan puolustukseen kykenemättä murtamaan sen taktista puolustusta. Aamulla 7.7. vihollinen ryhmitti Ps-kalustonsa uudelleen hyökätäkseen Ponyreita vastaan. Taistelu jatkui koko päivän maalla ja ilmassa. Natsit lähettivät taisteluun koko ajan uusia Ps-vaunuja kykenemättä murtamaan KeskusR:n puolustusta. 8.7. vihollinen yritti 300 Ps-vaunun turvin läpimurtoa Olhovatkan suunnalla. Myös siellä läpimurtoyritykset torjuttiin. Vihollinen oli menettänyt 10.7. mennessä huomattavan osan läpimurtoon varatuista panssareistaan. Tässä vaiheessa (9.7.) päämaja rintaman johdon kanssa käydyn keskustelun jälkeen esitti, että nyt kun vihollisella ei enää ole voimaa murtaa puolustusta, niin suunnitelman mukaisesti Brjanskin R ja LänsiR:n vasen siipi lähtisivät vastahyökkäykseen, mikä päätettiin aloittaa Brjanskin R:n ja LänsiR:n vasemman siiven yhteisvoimin 12.7.-43. KeskusR:n osalta vastahyökkäys alkoi 15.7.

Sotatapahtumien kehitys Voronezin R:lla.

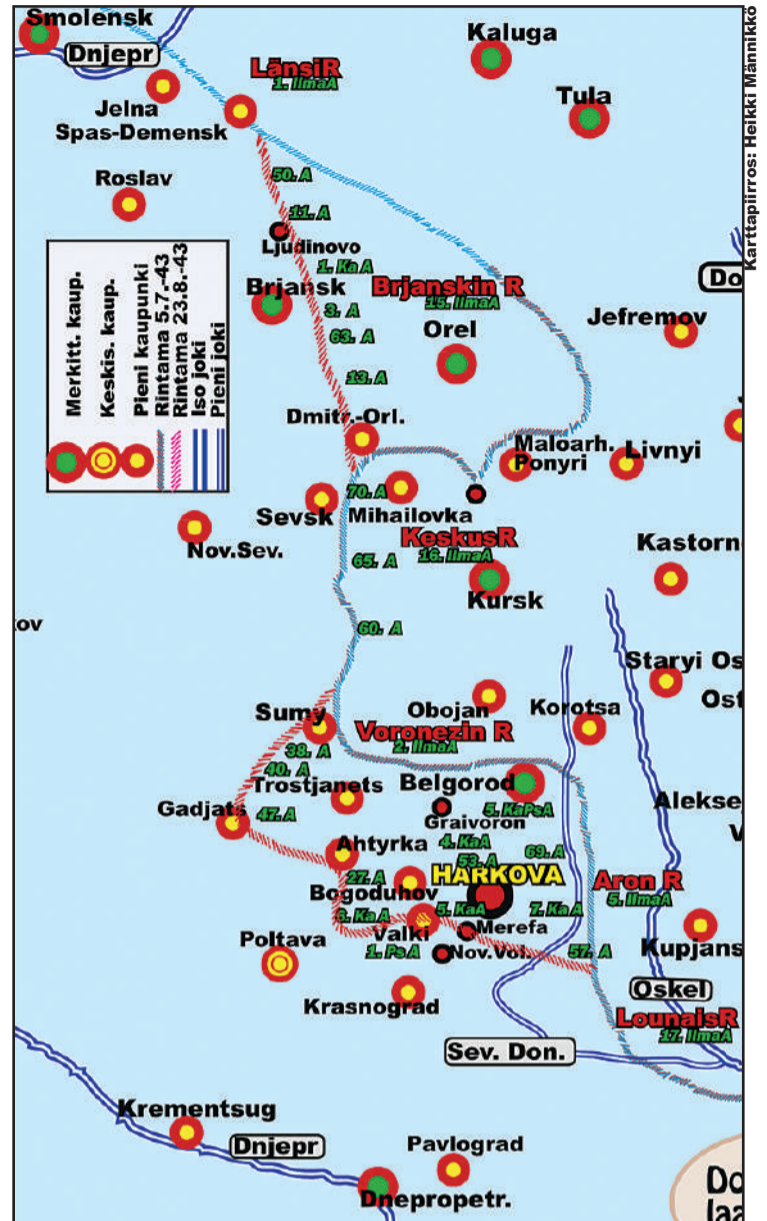
Myös Voronezin R:lla natsit aloittivat 4.7.-43 taistelutiedustelun, jonka neuvostoarmeija torjui. Vangit kertoivat, että joukoille oli jaettu kuivamuona- ja votka-annokset ja vahvistivat hyökkäyksen alkavan 5.7. aamulla. Vatutin (rintamankomentaja) ja Vasiljevskin päätöksellä suoritettiin tykistön ja ilmavoimien vastavalmistelu. Täällä tulivalmistelu aiheutti viholliselle suurta tuhoa, henkilöstö- ja kalustotappioita. Vihollistykistön tulisuunnitelmat saatettiin sekaisin, ilmavoimia tuhottiin kentille ja vihollisen viestiyhteydet katkaistiin. Hyökkäyksensä fasistit pääsivät aloittamaan 06.00 kolme tuntia myöhässä. Obojanin suunnalla käytiin 6.7.-43 ankkara taistelu, johon osallistui samanaikaisesti satoja lentokoneita, Ps-vaunuja ja rynnäkkötykkejä. Neuvostojoukot perääntyivät, mutta puolus-

tus kesti ja vihollinen menetti 200 tankkia ja 100 lentokonetta. Vihollinen toi 7.7 taisteluun uuden Ps-ryhmittymän, jonka päävoimat suunnattiin 6.KaA:aa ja 1.PsA:aa vastaan Obojanin-Prohovkan suuntaan ja yli 200 Ps-vaunua 7.KaA:aa vastaan Korotsan suunnalla. Taistelua edeltävänä yönä 6.KaA:aa ja 1.PsA:aa vahvistettiin rintaman reserveilla. Taistelua tuki 2.IlmaA, eikä vihollinen päässyt murtamaan rintaman 2. puolustuslinjaa. Rintaman johto vahvisti tätä kaistaa lähettämällä sinne muilta suunnilta II ja VKaPsAK:n, useita jalkaväkidivisioonia sekä tykistöä. Vihollinen menetti täällä kahdessa päivässä vielä 200 Ps-vaunua ja miesvahvuus kutistui puoleen alkuperäisestä.

Prohovkan alueella historian suurin panssariväen taistelu oli lopullinen käännekohta fasistiarmeijoiden lyömisessä

Natsit keskittivät 10.7. päävoimansa kapeammalle kaistalle Prohovkan suunnalle, jossa neuvostojoukot olivat heikentyneet ja 11.7. käytiin täällä taukoamatonta raskasta taistelua. Ennakkosuunnitelman mukaan päämaja siirsi tänne reservistä 5.KaA:n sekä 5.KaPsA:n, jolla oli yht. 800 T-34 - tankkia ja rynnäkkötykkiä. Saksalaisilla oli täällä saman verran panssarikalustoa, mutta niiden taistelutahto alkoi murtua. 12.7.-43 käytiin Voronezin R:lla valtava Ps-voimien, tykistön, jalkaväen ja ilmavoimien taistelu, joka oli erittäin voimakas Prohovkan alueella. Samana päivänä Zukov komennettiin Brjanskin R:lta Prohovkan alueelle koordinoimaan Voronezin R:n ja Aron R:n toimintaa. Vasiljevski komennettiin LounaisR:lle järjestämään vastahyökkäystä, jonka tuli alkaa samanaikaisesti Voronezin R:n ja Aron R:n kanssa. Zukov hyväksyi kaikki Vasiljevskin aloittamat toimenpiteet. Päätettiin jatkaa vetäytyvän vihollisen takaa-ajoa tavoitteena valata takaisin neuvostojoukkojen ennen 5.7. hallussa olleet asemat. Koko rintamalla käytiin raskaita taisteluita satojen tankkien roihutessa liekeissä. Tämä oli käännekohta. Vähitellen Natsit siirtyivät puolustukseen ja 16.7.-43 vihollinen alkoi vetää huoltojoukkojaan Belgorodin taakse.

Natsit tekivät edelleen ankkaraa vastarintaa. Vasiljevski ja Zukov seurasivat taisteluita Ivanovskien Vyselkin seudulla, jossa vihollisen vastarinta oli voimakasta. 5.KaA (A.S. Zador) ja 5.KaPsA (P.A. Rotmistrov) olivat taistelleet levotta lähes viikon eikä saksalaisten työntäminen taaksepäin tahtonut sujua. Samoin oli laita 6.KaA:n

Kurskin taistelun mittasuhteita kuvaa siihen osallistuneiden sotilaiden ja taisteluvälineiden määrän ohella myös maantieteelliset mittasuhteet. Piirroksessa Kalugan ja Dnepropetrovskin välimatka on 685 km. Moskova sijaitsee Kalugasta 150 km koilliseen. Kurskin operaation yhteydessä kehiteltiin yleishyökkäystä Velikije Lukista Mustalle merelle, jossa jo Kurskin operaation kuluessa vapautettiin Smolensk ja Roslav sekä osa Donetskin laakiota.

osalta. Tilanne muuttui, kun apuun lähetettiin alueella toimivat XVIII PsAK (B.S. Baharov) ja XXIX PsAK (I.S. Kiritšenko) sekä osa 53.A:sta.

KeskusR ja Voronezin R olivat sotilaallisesti hieman eri asemassa. Hitleriläiset kohdistivat iskunsa Voronezin R:n 6.- ja 7.KaA:aa vastaan viiden AK:n voimin ja KeskusR:aa vastaan se iski kolmella AK:lla. Vihollisen voimakkaammat iskut etelässä Belgorodin alueella oli osasyynä sille, että vastahyökkäys etelässä lähti myöhemmin käyntiin.

Puna-Armeijan Vastahyökkäys mursi vihollisen lopullisesti

Suunnitelmien mukaisesti, kun vihollinen oli puolustustaistelussa heikennetty, Brjanskin R ja LänsiR aloittivat yleishyökkäyksen vihollisen Orelin ryhmittymää vastaan 12.8.-43. Natsit joutuivat siirtämään 7 divisioonaa KeskusR:aa vastaan toimivista joukoista pohjoisemmaksi. Siksi KeskusR saattoi yhtyä yleishyökkäykseen 15.7.-43. Tästä kehittyi kolmen rintaman yhteishyökkäys vihollisen Orelin ryhmittymää vastaan. Tämä operaatio sekä natsien voimien ehtyminen Belgorodin alueella pakottivat fasistijohdon (Manstein) vetämään joukkonsa Belgorodin alueella takaisin lähtöasemiin, joka niillä oli hyökkäyksen alkaessa 5.7.-43. Tämä onnistui fasisteilta 23.7.-43 mennessä, koska Puna-Armeijan 1.PsA sekä 6.- ja 7.KaA eivät väsyneinä kyenneet estämään fasistien vetäyty-

mistä. Aron R:n ja Voronezin R:n joukot seurasivat perääntyvää vihollista, mutta eivät vielä 23.7. kyenneet aloittamaan yleishyökkäystä, koska joukot tarvitsivat lepoon, huoltoon ja materiaalin täydennykseen taun. Vastahyökkäys "Rumjantsev" eteläisellä kaarella alkoi 3.8.-43. Voronezin R:n tuli antaa pää-isku 5.- ja 6.KaA:n sekä 5.KaPsA:n ja 1.PsA:n voimin kiertäen Harkova länneestä suuntana Valki ja Novaja Vodolaga. Heistä oikealla hyökkäsivät 40.- ja 38.A suuntana Graivoro ja Trostjanets. Hyökkäyksen voimaa kuvaa se, että tykistön tiheys 5.- ja 6.KaA:n kaistalla oli 230 tykkiä ja kr-heitintä sekä 70 Ps-vaunua rintamakilometriä kohti ja divisioonan läpimurto-kaistan leveys 3 km. Näin suuri voimien keskitys johtui siitä, että heti ensimmäisenä hyökkäyspäivänä lähetettiin läpimurtoon kaksi Ps-armeijaa. Aron R:n tehtävänä oli valata Belgorod ja yhdessä Voronezin R:n päävoiman kanssa ajaa vihollinen pois Harkovasta. Belgorod ja Orel vapautettiin 5.8.-43

Ilmavoimien ja tykistön tulivalmistelun jälkeen vihollisen puolustus murtui nopeasti 5.- ja 6.KaA:n iskusta. Iltapäivällä hyökkäykseen yhtyivät 1.PsA ja 5.KaPsA, joiden etummaisimmat joukot etenivät 3.8.-43 iltaan mennessä 35 km ja mursivat kaistallaan vihollisen taktisen puolustuksen. Aron R:n joukot, jotka oli varustettu huonoin läpimurtovälinein eteni-

Sovjetskaja Rossija-lehden liitteen artikkelin kuva (katso lähdeaineisto) "LänsiR:n komentaja K.K. Rokossovski Kurskin kaarella".

Jatkuu sivulla 13

Zitadellen tuho, fasisteille suur tappio Kurskissa

Jatkoa sivulta 12

vät iltaan mennessä n. 15 km. Vastarinta Aron R:aa vastaan voimistui edelleen 4.8., mutta oikealla etenevä Voronežin R eteni fasistien Belgorodin ryhmittymän sivustaan. Tämä pakotti hitleriläiset vetäytymään ja Aron R pääsi helpommin etenemään. Belgorod vapautettiin 5.8. klo 06.00 aamulla. Brjanskin R:n, LänsiR:n ja KeskusR:n 13.-15.7. alkanut vastahyökkäys eteni vaikeasti. Tästä kertoo Rokossovski: "Vangeilta ja partisaaneilta saatujen tietojen mukaan vihollinen siirsi Orelin kaarelle koko ajan uusia voimia. Run-

saan vuoden aikana, jonka saksalaiset olivat viettäneet Orelin kaarella, ne olivat rakentaneet sinne lujan puolustuksen. He kehittivät liikkuvaa puolustusta. Toisten yksikköjen puolustautuessa toiset miehittivät 6-8 km päässä olevan uuden linjan heittäen välillä vastahyökkäykseen Ps-joukkoja, joita heillä oli tarpeeksi". Mutta hyökkäys eteni ja samana päivänä 5.8. Belgorodin vapautuksen kanssa vapautettiin Orelin kaupunki.

Harkovan vapautus

Voronežin R:n 1.PsA ja 6.KaA valtasiivat 7.8. Bogoduhovin kaupungin

ja ylittivät 11.8. Poltavan-Harkovan rautatien. Vihollisella ei täällä ollut enää yhtenäistä rintamaa ja sen 4.A joutui eristetyksi natsien päävoimista. Fasistit kokosivat täällä reservinsä ja suuntasivat ne Ahtyrkan alueelle. Pelastaakseen Harkovan ryhmittymänsä joutumasta saarroksiin tekivät saksalaiset kolmen Ps-divisioonansa ("Totenkopf", "Wiking" ja "Das Reich") voimin 11.8. vastahyökkäyksen, jonka johdosta 1.PsA ja 6.KaA joutuivat vetäytymään. Vihollinen pysäytettiin kovien taistelujen jälkeen 16.8. yhteisvoimin apuun saatetun 5.KaPsA:n kanssa. Ahtyrkan alueella alkaneen natsien vastahyökkäyksen torjumiseksi käytiin useita päiviä raskaita taisteluja. Vihollisen voimakkaista vastaiskuista huolimatta Aron R:n joukot etenivät Harkovan läheisyyteen ja voimistivat iskuaan natsien Harkovan joukkoja vastaan ja 22.8. vihollinen alkoi vetäytyä kaupungista, jonka neuvostojoukot vapauttivat samana päivänä.

Taistelut kiihtyivät Smolenskista Tamanin niemimaalle

Harkovan vapauttamisen jälkeen Aron R:n joukot jatkoivat taistelua kaupungin eteläpuolella Merefan alueella. Voronežin R kykeni torjumaan Ahtyrkan vastahyökkäyksen ja asettui 25.8. linjalle Sumy -

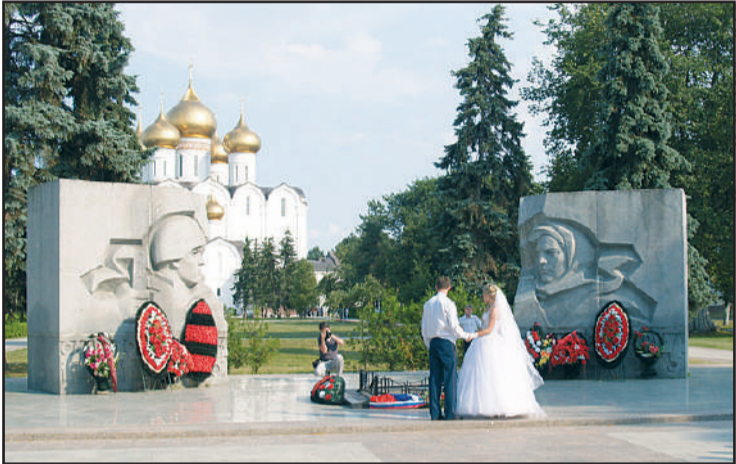
Gadjats - Ahtyrka - Konstantinovka. Molemmat rintamat saivat tehtäväkseen jatkaa hyökkäystä Dnjeprille sen keskijuoksulle. Orelin alueella kaupungin vapauttamisen jälkeksi kykenivät kuljettamaan paikalle uusia voimia ja vetämään joukkonsa järjestyksessä länemmäksi. Kolmen rintaman hyökkäys eteni hitaasti ja päättyi 18.8. Brjanskista 25 km itään linjalle Ljudinovo - Dimitrovsk - Orlovsk. Myös täällä hyökkäystä alettiin kehittää nopeasti Valko-Venäjän itäosaan ja Dnjeprille. Kurskin alueella saavutettua menestystä hyväksikäyttäen toteutettiin koko itärintamalla elosyyskuussa laajoja taisteluoperaatioita, jotka johtivat alkusyksyllä -43 mm. Donetskin laakion vapauttamiseen, Smolenskin ja Roslavin vapauttamiseen ja taistelujen siirtymiseen Valko-Venäjälle, neuvostojoukkojen etenemiseen Dnjeprille ja Desna-joelle sekä Kaukaasian loppuliseen vapauttamiseen.

Kurskin lopputilitys, lopullinen aloite siirtyi Puna-armeijalle

Kurskin taistelu tuotti fasisteille tappion, josta ne eivät enää koskaan toipuneet. Hitleriläisillä oli voimaa jatkaa sotaa, mutta ne eivät kyenneet toteuttamaan enää yhtään laajamittaista hyökkäysoperaatiota. Kurskin alueella tuhottiin nat-

sien 30 divisioonaa (joista seitsemän Ps-divisioonaa). Hitleriläiset menettivät 500000 sotilasta, 1500 tankkia, 3000 tykkiä ja 3500 taistelukonetta. Kurskin taistelun merkitystä on läntisissä lähteissä vähätelty. On muistettava, että hitleriläiset joutuivat siirtämään koko ajan joukkoja Länsi-Euroopasta itärintamalle. Samaan aikaan Kurskin taistelun kanssa suorittivat länsiliittoutuneet maihinnousun Sisilian siirtymään sieltä Italiaan. Ratkaiseva apu maihinnousun onnistumiselle oli Puna-Armeijan voitto Kurskissa.

Toimitti
Heikki Männikkö

Kuva: Heikki Männikkö

Jaroslavl 250 km Moskovasta koilliseen säästyi miehitykseltä, mutta sodan muisto elää. Tuntemattoman sotilaan monumentille tuovat hämpärit kukkatervehdyksensä. Taustalla Uspenskin katedraali.

Neuvostolentäjiä muistettiin Lapinjärvellä

Perinteisesti kokoonnuttiin 10.8. Lapinjärvellä Neuvostolentäjien hautausmaalle KTP:n uudenmaan piirijärjestön kutsumana kunniottamaan lentäjien muistoa. Paikalla puhui mm. Timo Kangasmaa

Kuva: Timo Kangasmaa

Lentäjät, joiden hartaimpana toiveena ei varmasti ollut muu kuin pysyvän rauhantilan saavuttaminen maailmassa. Mutta olosuhteet maailmassa eivät kuitenkaan sallineet heidän rakentaa maailmaamme pysyvän rauhantilan vallitessa. Myöskään he eivät päässeet nauttimaan rauhasta eikä hyvistä, kahden erilaisen yhteiskuntajärjestelmän, hyvien naapurisuhteiden voimasta. Me jälkipolvet olemme saaneet kokea pitkän rauhan jakson maassamme. Olemme saaneet nauttia näiden täällä lepävien ja monen heidän toverinsa yhteisistä ponnisteluista paremman maailman puolesta.

Eräs historioitsija esitti ajatuksen aika pian toisen maailmansodan päättymisen jälkeen, että sotaan tarvitaan kolme eri asiaa: nationalismi, militarismi ja kapitalismi. Yksikään niistä ei yksinään aiheuta sotaa, mutta näiden kaikkien kolmen asian yhdistyessä vaarallisella tavalla, on sota mahdollinen. Mielestäni hänen ajatuksensa sisältää suuren viisauden.

Tänään elämme merkittävää aikaa. Koko Euroopan EU:n hallitsemassa osassa on meneillään pahentunut kriisi, jota kuulee nimettävän talouskriisiksi. Meneillään oleva kriisi on todellakin paljon enemmän kuin pelkkä talouskriisi. Kriisi sisältää vaarallisia merk-

kejä, jotka puhuvat omaa synkkää kieltänsä tavallisten kansalaisten demokraattisten oikeuksien katoamisen mahdollisuudesta.

Eräät poliitikot ovat esittäneet vaatimuksia jotka tarkoittavat itseasiassa orjatyövoiman luomista vaikkapa Suomeen. Orjatyövoiman, joka elää millä elää ja asuu missä asuu. Enää ei puutu kuin vaatimukset tavallisten ihmisten sulkeemisesta piikkilangan ympäröimisiin parakkikyliin ilmaiseksi työvoimaksi. Entä syyttääkö kukaan näitä visionäärejä mielipiteistä, jotka sivuavat yllättävän läheltä fasistista maailman järjestystä? Ei syytä, vaan mieluummin etsitään yksittäisten henkilöiden puheista irrallisia lauseita, joilla saadaan käännettyä huomio pois hänen todellisesta sanomastaan. Saadaan käännettyä huomio pois siitä, että henkilö esimerkiksi itseasiassa tuomitsi fasistiset rotupuhtauden opit.

Eräs taloustutkija taannoin esitti käsityksensä ajatuksen, että EU:n kriisissä on pohjimmaltaan ajatuksena käydä sotaa uudella periaatteella. Sodan aseet ja ruudinsavu on tällä hetkellä korvattu luhistuttamalla eri maiden talouksia yksi kerrallaan. Alistaa ne yksikerrallaan jonkun toisen vallan alaisuuteen. Hävittää kansoilta heille kuuluva suvereeni itsenäisyysoikeus. Äkkiseltään ajatus tuntuisi olevan aivan tästä päivästä. Tänään mitä todennäköisimmin ovat taustalla ne muutamat kapitalistisen pääomanomistajat, jotka omistavat pääosan maailmanrikkauksista. Toisen maailmansodan aikana suurimpia sodan tarvijsijoita olivat Krupin, Siemensin, Thyssenin kaltaiset kapitalistit joitain mainitakseni.

talla ne muutamat kapitalistisen pääomanomistajat, jotka omistavat pääosan maailmanrikkauksista. Toisen maailmansodan aikana suurimpia sodan tarvijsijoita olivat Krupin, Siemensin, Thyssenin kaltaiset kapitalistit joitain mainitakseni.

Ikävä kyllä, näyttää siltä, että me suomalaiset olemme nyt vuorossa, joiden talous- ja koko yhteiskuntarakente suistetaan perustuksiaan myöten pois raiteiltaan. Tulomme olemaan loppujen lopuksi aivan tavallinen eurooppalainen siirtomaa. Siirtomaa, jonka työvoima on aivan samalla tavoin halpaa orjatyövoimaa pääomalle kuin muualta tänne nälden takia pakotetut alipalkatut.

Miten tästä jatketaan? Ovatko seuraavaksi vuorossa oikeistolaisen diktatuurin piirteet omaava hallintokulttuuri, kuten oli kansalaisodan päättymisestä aina vuoden 1944 syyskuuhun? Toteuttaako sitä lähes samanlainen koalitio kuin edellisellä kerrallakin eli kokoomus-sosiaalidemokraattien aseveli akseli?

Olemme tänään suurten kysymysten edessä. Ehkä jostain sittenkin tapahtumassa, joka saattaa vahvistaa maailmanrauhan säilymistä. Ehkä tämän kesän kansainväliset tapahtumat saavat aikaan jonkinlaista keskustelua ihmisten demokraattisista perusoikeuksista. Ehkä demokraattisten ajatusten kipinä kytee juuri tällä hetkellä hieinan voimakkaammin.

Toivokaamme ja tekkäämme kaikkemme, että tämän kivisen muistomerkin suojassa lepävien lentäjien ajatukset turvataan rauhaan tulevat elämään edelleenkin. Tänne pudonneen lentokoneen miehistö oli palaamassa ensimmäiseltä Neuvostoliiton Berliiniin tekemältä pommituslennolta. Lennolta, joka viestitti kaikkialle maailmaan edistykseksi rauhanvoimille odotettua sodan käännyttä Hitlerin fasismin tuhoiksi.

Timo Kangasmaa
SFT:n puheenjohtaja

Vallankumouksellinen solidaarisuus – Venezuelassa perustettu uusi yhteisö

Venezuelan tuorein sosialistinen ydinyhteisö perustettiin 11.8.2013 Laran osavaltioon Moran kuntaan. Se on nimetty 20. vuosisadan sissitaistelija kapteeni Carmelo Mendozan mukaan. Tämä oli eläessään kommunistisissa. Hän vaikutti Moran kunnan voimistossa. Armeija vangitsi hänet v. 1965. Häntä kidutettiin, ennen kuin hänet tapettiin. Perustettu Carmelo Mendozan yhteisöneuvoston liitto koostuu Hato Arriban 10 yhteenliittyneestä yhteisöneuvostosta. Hato Arriban maatalousyhteisöön kuuluu yhteensä n. 500 perhettä.

Venezuelalaiset yhteisöneuvostot koostuvat yleensä asuinalueensa 200–400 perheestä. Maaseudulla yhteisöneuvostoon kuuluu vain 100 perhettä. Yhtenä ydinajatuksena bolivaarisessa vallankumouksessa on ollut luoda näistä osallistuvan demokratian perusyksiköistä yhteisöneuvostojen liittoja, jotka voisivat lopulta syrjäyttää olemassa olevia valtiorakenteita. Niistä kehkeytyisi ajallaan tulevaisuuden yhteiskunnan perussoluja. Yhteisöneuvostot koetaan Venezuelassa avaimiksi kansan valtaan. (ML)

Hato Viejon yhteisöneuvoston puheenjohtaja Marcos Escalona totesi uuden yhteisöliittymän perustamisen olevan historiallinen päivä heidän yhteiskunnalliselle kehitykselleen ja keskinäiselle yhteistyölleen. "Se on askel meidän mobilisoimiseksemme, meidän mukaan ottamiseksi meidän omilla ehdoillamme ja meidän osallistumiseemme yhteiskuntaan ja sen viestintään. Se on otettu niitä vastaan, jotka eivät usko kansan järjestäytymiseen – meidän talonpoikien järjestäytymiseen." Paikallisen yhteisöradioaseman juontaja Egidio Guedez

tukee yhteisön perustamista. Hänen mukaansa he ovat kasvaneet Moranissa vallankumouksellisen solidaarisuuden hengessä.

Laki yhteisöneuvostoista astui voimaan v. 2006 Venezuelassa. Sen jälkeen maahan on perustettu tuhansia Hato Arriban kaltaisia yhteisöneuvostoja. Vuonna 2007 maassa toimi yli 19 500 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Nykyisin niitä on jo 44 000. Kuluvana vuonna yhteisöryhmät – käsittäen sekä yhteisöneuvostot että yhdistyneet yhteisöneuvostot – ovat saaneet 2,04 miljardia dollaria taloudellista tukea valtion hallinnonmalta Alueiden Väliseltä Hyvityssäätöltä (ITCF).

Yhteisöneuvostot koostuvat paikallisten yhteisöjen jäsenistä. Ne vastaavat oman yhteisönsä alueellisesta kehityksestä. Niiden vastuulla omilla alueillaan ovat terveydenhoito, koulutus, maatalous, asuminen. Erilliset neuvostot voivat muodostaa yhdessä yhteisliittymiä, jotka huolehtivat laajemmista hankkeista kuin yksittäiset yhteisöneuvostot.

Yhteisöneuvostojen liittoja voidaan perustaa vain, jos ne täyttävät niille Venezuelan laissa asetetut vaatimukset. Tällaisia ovat mm. yhteisön perustamisen järjestyminen, joka pitää perustella hallinnolle kirjallisesti. Hato Arriba otti kesäkuussa ensimmäisen askeleensa kohti yhteisöliittymää perustamalla oman radioaseman. Viime kädessä paikalliset ihmiset hyväksyvät tai hylkäävät yhdistymishankkeen sitä varten järjestetyssä kansanäänestyksessä. Venezuelassa on käynnissä parhaillaan parin sadan yhteisöneuvostojen liiton perustaminen.

Matti Laitinen

Lähde:
Ryan Mallett-Outtrim, Venezuelanalysis.com 14.8.2013
Suomennos ja selvennökset:
Matti Laitinen

Leniniä väärennetään totalitarismin isäksi

Lenin ei kannattanut laillista terroria

Jussi Pikkupeura väitti taannoin (Kaltio 2/2013), että vaikka Neuvostoliiton vankileirit yhdistetään Staliniin, niin tosiasiaa niitä perustettiin jo Leninin kaudella – ensimmäiset keväällä 1918. Lähtölaukaukseksi "punaiselle terrorille" Pikkupeura esittää Leniniin tuolloin kohdistuneen murhayrityksen. Kirjoittaja väittää bolševikkien itse keksineen termin laillisesta terrorista ja että tämä olisi kirjattu tuolloin jopa rikoslakiin.

Pikkupeura siteeraa suoraan Vankileirien saaristosta Leninin kirjoittamaksi väitettyä virkettä: "Oikeus ei saa poistaa terroria – tämän lupaaminen olisi itsepetosta tai petosta – vaan sen on perusteltava ja laillistettava se periaatteellisesti, selkeästi, vilpittä ja kauhistelematta". (Solzhenitsyn 1974, 263).

Solzhenitsyn ja Applebaum ovat todellakin väittäneet niin kuin Pikkupeura heitä siteeraakin. Mutta siteeratessaan kyseisiä henkilöitä Pikkupeura tukeutuu valheellisiin väitöksiin. Todellisuudessa Lenin kielsi kirjaamasta "laillista terroria" rikoslakiin ja kirjoitti asiasta 7.5.1922 oikeusministeri Dmitri Kurskille seuraavasti:

Tov. Kurski! Täydennykseksi keskusteluunne lähetän Teille rikoslain täydentävän kappaleen hahmotelman. ... Perusajatus on toivoakseni selkeä lukuunottamatta luonnoksen kaikkia vikoja tuoda avoimesti esiin teesi, joka on (oikeus)periaatteellisesti ja poliittisesti oikea (mutta ei kapean juridisesti) ja joka määrittelee terrorin olemuksen ja oikeutuksen, sen tarpeen ja rajat. Oikeusjärjestelmän pitää ol-

NATO:n ideologisen sodankäynnin projekti on 1970-luvulta alkaen yrittänyt muokata Leninistä erityistä "totalitarismin" ideologia. Leninin toisarvoisia kirjoituksia ja huomautuksia yritetään vääntää Mussolinin kulttuuriministeri Giovanni Gentilen totalitaarisen valtion teorian mukaisiksi. Noita piirteitä ovat mm. valtion elinten vallankäyttö, jota lait eivät sido ehdottomasti, valtion valvonta kaikilla laillisilla elämäntiloilla ja kansalaisen intressien sulautuminen valtion etuun korkeimpana moraalisenä täyttymyksenä. Tuon kampanjan härski iskunyrkki oli Aleksandr Solzhenitsyn teoksessaan Vankileirien saaristo, jonka Leninin kirjoituksiksi väitetyt kohdat ovat englanninkielisistä käännösvirheistä edelleen väärennetyjä: esimerkiksi kieltoilmaukset on poistettu jopa venäjänkielisistä teksteistä. Toinen väärä auktoriteetti on Sikorskin helikopterisuvun miniä Anne Applebaum-Sikorski (Gulag, 2003). Väite voi kuulostaa hurjalta ja se on syytä todentaa tukeutumalla internetin alkuperäislähteisiin.

Historian väärentäjien kohteena on nyt Lenin

la poistamatta terroria kokonaan: sellaisen lupaaminen olisi itsensä ja muiden pettämistä, vaan [sen pitää] perustella ja laillistaa se (oikeus)periaatteelliselta kannalta selkeästi ilman vilppiä ja kaunistelua. Muotoilla pitää yleisimmällä mahdollisella (ei rikoslain, RK) tasolla, sillä vain vallankumouksellinen oikeudentaju ja omatunto asettavat itse asiassa suppeamman tai laajemman (poliittisen ei juridisen, RK) käytön ehdot.

Lenin-arkiston virheellisen käännös

Leniniä on tulkittu väärin myös Lenin-arkiston englanninnoksessa.

Sen mukaan Lenin olisi kirjoittanut: Further to our conversation, I herewith enclose the draft of an article supplementary to the Criminal Code. ... The main idea will be clear, I hope, in spite of the faulty drafting — to put forward publicly a thesis that is correct in principle and politically ([puuttui: but] not only strictly juridical), which explains the substance of terror, its necessity and limits, and provides justification for it. The courts must not ban terror [oik: must refrain from banning terror totally] — to promise that would be deception or self-deception — but must formulate the motives underlying it, legalise

it as a principle, plainly, without any make-believe or embellishment. It must be formulated in the broadest possible manner, for only revolutionary law and revolutionary conscience can more or less widely determine the limits within which it should be applied.

Englanninnoksesta, eikä originaalista, on sitten karsittu pois virke in spite of the faulty drafting. But-sanan (vaan) jättämisellä pois on muutettu rajausta ja negaatio redundanssiksi (eli muka sama toiseen kertaan varmuuden vuoksi). Ilmaus "oikeusjärjestelmän pitää olla poistamatta terroria kokonaan" on muutettu ilmaukseksi "oikeus ei

saa poistaa terroria". Sana terrori on venäjässä eri sijamuodossakin nois-sa ilmauksissa.

Kyse ei ole lain tekstistä vaan keskustelusta oikeusperiaatteista

Keskustelu koskee luonnosta, jota ei ole näkyvissä ja jota ei ole selänseläisenä edes tarkoitettu julkisuuteen kuten päättäjille, vaan sinne menee vasta oikeusperiaatteiden ja muun pätevyytensä puolesta loppuun filattu lakiehdotus. Ilman sitä luonnosta tarkoitukset jäävät joka tapauksessa vähän ilmaan. Nuo oikeusperiaatteet ovat erilaisia kuin lait: ne ovat luonteeltaan oikeustieteellisiä ja niistä voidaan vain rajoitetusti säätää. Laki, joka ei noudata jotakin keskeistä oikeusperiaatetta, on todennäköisesti toimimaton. "Laillinen terrori rikoslaisa" ei kerta kaikkiaan käy, sillä terrori on rikoslain vastaista toimintaa, jota tehdään poliittisista syistä (kansalaisten tai hallitusten toimesta).

Eikä ole edes kyse itse rikoslain tekstistä, vaan lakia selittävän johdanto-osan, jossa tehdään mm. tarpeelliset viittaukset muihin kuten sota- ja poikkeuslakeihin.

NL:n rikoslaisissa ei siis ollut laillista terrorin terminologiaa. Pyrkimykset esimerkiksi Leninin ja Hitlerin julistamiseksi samanlaisiksi "mussolinilaisiksi totalitaristeiksi" on paitsi härski Leninin tieteellisen ideologian mustaus, samoin vähintään yhtä härski Saksan natsijohdon suoraviivaisen murhaideologian valkaisu.

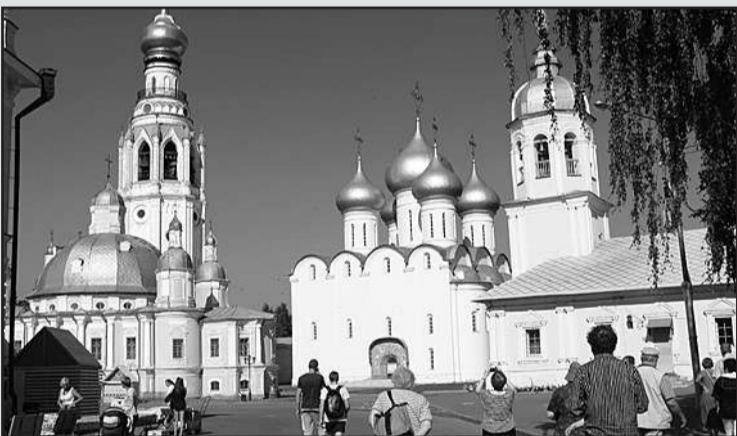
Artikkeli ja Leninin Kurskille lähettämän viestin venäjänkielinen siteeraus ovat luettavissa osoitteessa www.kansanaani.net

Risto Koivula, DI, Tampere

Eilisestä nykyaikaan

Uskonnot eri muunnelmineen ovat edelleen vahvasti muokkaamassa ihmisten tajuntaa - mikä on häpeäksi 2000-luvulle - enkä näe niiden poistuvan ihmisten mielistä ilman perustavanlaatuisia yhteiskunnallisia mullistuksia. Epävakaiset taloudelliset tilanteet ja yhteiskunnalliset taantumat ja lamakaudet ovat aina olleet uskontojen elpymiselle otollista aikaa. Halutaan uskoa vastoin parempaa tietoa vaikkapa tavan vuoksi, vaikka auttamattoman vanhoista ja huonoksi havaituista traditioista voitaisiin tässä suhteessa jo luopua ja siirtyä elämässä eteenpäin huomioimalla nykyajan tosiseikat ja tieteen saavutukset ja selvitykset eri asioista.

Niin sanottuja kommunistimaita syytettiin aikoinaan mm. siitä, että vapaata liikkumista ei sallittu kuin harvoille ja valituille. Ja sosialististen suunnitelmatalousmaiden kokiessa väliaikaisen tappion, ei oikeastaan kukaan ole tyytyväinen kyseisistä maista lähteneisiin muuttajiin, joista osa yrittää elättää itsensä niinkin alhaisella tavalla kuin kerjäämällä. Syy ei välttämättä ole heidän vaan nois-maissa harjoitetun nykypolitiikan - tämän kiroton uusliberastisen talousjärjestelmän - kyseenalaisen toiminnan ansiosta, sillä nyt entisissä kommunistimaisissa rikkaat vain rikastuvat ja köyhemät edelleen vajoavat alemmalle tasolle mitä toimeentuloon tulee.

Uskonto-instituutio (kirkko) on huolehtinut ihmisten yhtenäisestä arvomaailmasta, jonka avulla maallinen valta hallitsee. Kuvassa Vologdan Kremlin Pyhän Sofin kirkko, jonka rakentamista livana Julma itse v. 1570 valvoi turvatakseen Venäjän vallan laajenemisen pohjoiseen.

Mielestäni uskonnoksi on luokiteltava kaikki ajatussuunnat, joissa on mukana jokin korkeampi olento, jota kutsutaan jumalaksi. Kukaan ei ainakaan toistaiseksi ole voinut mitenkään mielekkäästi todistaa oletetun jumalan olemassaoloa niin, että kaikki sen yksiselitteisesti ymmärtäisivät. Tästä tulemme johtopäätökseen jonka mukaan kyseistä luojaa ole olemassa muualla kuin luonnonlainomaisuuksista tietämättömien ihmisten vilkkaassa mielikuvituksessa. Silloinkin pelkkänä ajatuksena, jota käytäntö ei missään vaiheessa vahvista oikeaksi tulkinnaksi.

Olen ajatellut kommunismin olevan kasvavan ihmiskunnan pääväylän, jota kohden lähtökohdiltaan erilaiset tiet tulevat lopulta kulkemaan, siirrytään kapitalismin-

jälkeiseen aikaan, jolloin puhutaan tieteellisestä sosialismista ja uskonnottomasta yhteiskunnasta. Valitettavasti vain Neuvostoliitto liittolaisineen ei kyennyt toteuttamaan kommunistista yhteiskuntaa, vaan virallisen tulkinnan mukaan kyse oli reaalisosialistisesta kokeilusta. Liian innokkaat kommunisminvastustajat ovat vain tahallisesti sotkeneet käsitteitä tarkoituksena saada kommunismi näyttämään pelottavalta ja kavahdettavalta asialta niiden silmissä, jotka eivät koskaan ole sen perusteita kyenneet ymmärtämään.

Mitä tapahtuu, kun ihmiset asetetaan jalustalle? Osa epäilemättä kiistattomien ansioiden mukaan, mutta näyttää siltä, että kapitalistisissa maissa idoleita synnytetään joka lähtöön - tähän on ny-

kyajan euhemerismia! Euhemerios (n. 330-260 eaa) oli antiikin Kreikan kyreneläiseen koulukuntaan kuulunut filosofi, joka Pyhä kirjoitusnimisessä teoksessaan esitti, että jumalat ovat alunperin olleet ihmisiä, joita on heidän kuolemansa jälkeen ryhdytty palvomaan jumalina.

Mielestäni valitettavaa käytöstä, joka ei perimmältään sovi ihmiskunnalle, jonka pitäisi omaksua tieteellisen ajattelutavan eräitä perusperiaatteita, joita kaikki nykyajan tiedemiehet itsekin eivät tunnu ymmärtävän. Niinpä esim. Kari Enqvist, jolle muuten suvunnen sanoen marxilainen uskontokritiikki näyttää olevan tuntematon - kirjoittaa kirjassaan Uskomaton matka uskovien maailmaan kirjoittaa Neuvostoliitosta: "Sen paljon mainostettu materialismi ei perustunut luonnontieteelliseen ymmärrykseen, vaan Marxin filosofiseen käsitykseen tuotannon aineellisten tekijöiden määräävästä vaikutuksesta historian kehitykseen." Mitä roskaa tuo alku oli? Materia eli aine plus energia on tunnetusti kaiken meitä ympäröivän maailman ja ilmeisesti äärettömän, aluttoman ja loputtoman, ikuisen ja luomattoman avaruudenjärjestelmän perusta ja koostumus; me ihmisetkin olemme alati liikkeessä olevan materia tuotteita, joista työnteko on muovannut vähitellen ihmisiä, jotka kykenevät kielen kautta ajattelemaan ja suunnittelemaan ja rakentamaan yhteiskuntia; tietämisprosessi on ääretön ja tiedon kehityksessä aika ja avaruuskäsityk-

set syvenevät (ajan ja avaruuden objektiivinen eli meistä riippumaton todellisuus seuraa väistämättä liikkuvan materia olemassaolosta), "materia on ehtymätön, luonto on loputon..." kuten jo Lenin totesi edelleen teoksessaan Materialismi ja empiriokritisismi, missä arvosteli ja oikaisi 1800- ja 1900-luvun alun klassisen fysiikan tilannetta ja poikkeamia tieteen tuloksista ja väärinymmärryksistä.

Materialistinen historiankäsitys ei läheskään kaikille ole tuttua, mutta osuu kohdalleen ja dialektisen metodin avulla päästään meitä ympäröivän laajenevan maailman jäljille. Vaikka joku tietäisi kaikki maailman tosiasiat, ei hän pääsisi kovinkaan pitkälle, ellei osaisi yhdistää niitä toisiinsa kokonaisvaltaiseksi teoriaksi joka täydentyy sitä mukaa kun tieteen saavutukset edistyvät. Materia ja sen liikemuotojen moninaisuus, avaruuden ja ajan ulkokohaisuus johtaa myös tiedon ehtymättömyyteen.

Tämänhetkinen tilanne muistuttaa 1900-luvun alussa käytyä keskustelua, jossa tiedemiehet eivät uskalla esittää tutkimuksistaan tarvittavia yleistyksiä ja oikeaan osuneita johtopäätöksiä, vaan pitäytyvät pelkissä faktoissa ja tyytyvät höpöisemään osittain rukoilevassa asennossa häpeilevän materialismin agnostisessa kaavussa: emme tiedä mitään varmaa, emmekä koskaan tule tietämään lopullisia totuuksia...

Kai Leivo

Perimmäisten kysymysten äärellä Koreassa

Matka kapitalistisesta Suomesta Korean demokraattiseen kansantasavaltaan eli Pohjois-Koreaan on matka täysin toisenlaiseen maailmaan. Koreassa jouduin perimmäisten yhteiskunnallisten kysymysten äärelle, muun muassa vaihtaessani ajatuksia korealaisoppaani kanssa järjestelmiemme eroista. Elämä kapitalismissa on luonnollisesti jättänyt jälkensä meihin kommunisteihinkin. Elämäntapamme ja -asenteemme ovat saaneet vahvoja vaikutteita ympäröivästä yhteiskuntajärjestelmästä, halusimme tai emme. Niinpä totuttautuminen täysin erilaiseen yhteiskuntaan vie oman aikansa. Minulta vei pari päivää kalibroida itseni aivan uuteen ympäristöön. Matkan edetessä sitä välillä melkein hätkähti; olen tosiaan Pohjois-Koreassa, tuossa maassa, josta median kautta on piirrynyt kuva alimpana helvetinä ja stalinistisenä diktatuurina.

Korkeatasoista ohjelmaa

Virallista juhlaohjelmaa oli tarjolla runsaasti: läntisistä uutiskuvista tuttu massiivinen sotilasparaati, Arirang-näytös, Korean sodan 60-v. merkivuoden kunniaksi uusitus, sodan historiasta kertovan museon juhlliset avajaiset, joukkotanssiesitys, juhlakonsertti, akrobaattisirkusesitys. Lisäksi vierailimme monissa kohteissa, kuten KDKT:n asevoimien historiasta kertovassa museossa sekä mausoleumissa, missä säilytetään Kim Il Sungin ja Kim Jong Ilin balsamoituja ruumiita.

Esitysten korkea taso oli silmiinpistävää. Arirang-esitys oli suorastaan henkeäsalpaava taidonnäyte, monin paikoin aivan uskomatonta katsottavaa. Akrobaattisirkus oli erittäin korkeatasoinen. Toukokuun 1.päivän stadionilla järjestettyyn joukkotanssiesitykseen pääsin osallistumaan itsekkin ”esiintyjänä”. Minut haettiin stadionin kentälle yllättäen, kun pieni joukko esiintyjä tuli katsomon puolelle kutsumaan ulkomaisia vieraita mukaan tanssiin. Kokemus oli unohtumaton. Kentän tasolta näki myös hyvin, että tanssijat olivat tavallisia ihmisiä, etupäässä opiskelijoita ja nuoria. Esiintyjien innostus oli aitoa, tällaista ei kukaan ulkopuolelta voi ihmisiin pakottaa. Oman kokemuksen perusteella länsimedian maalaama kuva pyssyn piipun avulla pakotetuista ihmisistä ei voisi olla kauempana todellisuudesta.

Saimme nähdä myös palatsin, mihin on taltioidu eri maiden edustajien ja valtionpäämiesten antamia lahjoja KDKT:n johtajille. Kävimme Juche-aatteen tornissa, minkä juurelta löytyi myös monien suomalaiskaupunkien opintoyhdistysten nimet kivilautoissa. Tutustumiskohteisiin kuului myös aivan uusi musiikkiteknologian keskus, jossa valmistetaan mm. dvd-le-

Osallistuin Kommunistien liiton edustajana ja Korean työväenpuolueen vieraana Korean sodan, Isänmaan vapauttamissodan, päättymisen ja voiton 60-vuotisjuhllaisuuksiin Korean demokraattisessa kansantasavallassa. Voiton päivää ja sodan päättymistä juhlitaan KDKT:ssa 27. heinäkuuta. Vuosina 1950-53 käyty sota on jättänyt jälkensä Korean maaperälle. Maa on jakautunut kahtia, eteläistä osaa käytännössä miehittää USA. Etelän ja pohjoisen välillä ei solmittu rauhansopimusta, vaan voimassa on edelleen ainoastaan aseleposopimus. Pohjoisosa pommitettiin sodassa lähinnä USA:n toimesta maan tasalle, pääkaupunki Pjongjangissa jäi pystyyn tuskin ainuttakaan rakennusta sodan jäljiltä. Myös siviiliuhrien määrä kasvoi erittäin suureksi nimenomaan pohjoisessa.

Arkista vilinää Pjongjangissa, ihmisiä nousemassa metrotunnelista kadulle. Pjongjangin metro on siistiloinen, ja asemat ovat näyttäviä Moskovan ja Pietarin keskustojen asemien tapaan.

vyjä. Paikka toimii myös eräänlaisena musiikkikirjastona ja -arkistona, jonka tietokantoihin on tallennettu valtava määrä erilaista musiikkia. Tutustuimme niin ikään vastikään modernisoituun elintarviketehtaaseen. Tehtaan työntekijöille on taattu monenlaisia maksuttomia palveluita kuten lasten päivähoito. Parturi-kampaamo, uima-alus ja sauna, erilaiset urheilumahdollisuudet kuuluvat myös työntekijöiden peruspalveluihin. Tehtaan johtajan mukaan tarkoituksena on kehittää muitakin tehtaita Pohjois-Koreassa tähän suuntaan.

Kansalaisten elämä on turvattua

Ulkoisesti Pohjois-Korea muistuttaa jossain määrin entisiä Euroopan sosialistisia maita ja entistä Neuvostoliittoa. Kimallus ja mainosvalojen välke, Coca Cola- ja McDonalds-logot puuttuvat katukuvasta. Sen sijaan julkisilla paikoilla voi siellä täällä nähdä edesmenneiden johtajien, Kim Il Sungin ja Kim Jong Ilin kuvia. Erilaisia monumentteja on kohtuullisen runsaasti. Yleisilme on siisti, roskia ei näy kaduilla ja humalaiset eivät pistä silmään kuten Helsingissä. Autoja on jonkin verran, myös länsimaisia merkkejä, mutta ruuhkaa ei oikeastaan pääse syntymään milloinkaan. Ihmiset matkustavat töihinsä ja opiskelupaikoihinsa busseissa, johdinautoissa, raitiovaunuissa ja metrolla.

Oppaanani toiminut nuori nainen, kiinan ja englannin kielten opiskelija, kertoi että opiskelijoille jaetaan matkaliput yliopiston

puolesta, joten matkustamisesta ei opiskelijan tarvitse maksaa mitään. Pohjois-Korean järjestelmä poikkeaa muutoinkin radikaalilla tavalla meillä vallitsevasta kapitalismista. Pohjois-Koreassa ei ole lainkaan verotusta. Kansalaisille on taattu muun muassa maksuton koulutus, terveydenhoito ja harrastusmahdollisuudet. Kun pariskunta menee naimisiin, saa se valtiolta asunnon maksutta. Nämä ovat huomattavia saavutuksia minkä tahansa mittapuun mukaan.

Vastapainona jokainen ihmisen osallistuu yhteiskunnan rakentamiseen. Työviikko, näin ymmärsin, on kuusipäiväinen. Kapitalismiin kuuluvia ongelmia kuten syrjäytyminen, työttömyys tai koulupudokkuus ei pääse syntymään. Yhteiskunnassa on turvallista elää. Jouduin kertomaan oppaalleni kapitalistisen järjestelmämme ihmisille aiheuttamasta stressistä, työttömyydestä, toimeentulohuolista, asumisen ja kaiken muunkin maksullisuudesta ja kalleudesta, pelosta joutua velkavankeuteen jne.

Kapitalistiluokkaa ei tarvita

Sosialismin paremmuus kapitalismiin nähden on tästä näkökulmasta itsestään selvää. KDKT:n yhteiskunnasta puuttuu kokonaan kapitalistiluokka. Tämä luo länsimaisesta näkökulmasta ainutlaatuisen ilmiön yhteiskuntaan. Meillä käytetään omistavasta luokasta nimitystä työnantajat. Työntekijät, tavalliset ihmiset, eivät kuitenkaan tarvitse kapitalisteja, vaan heidän hallussaan oleva valtiovalta voi itse järjestää yhteiskunnan yhteiseksi hyväksi. Tämä mahdollistaa aivan erilaisen vapauden ihmisille.

Yritin vierailullani hankkia mahdollisimman laajan käsityksen ihmisten arkielämästä. Sitä kautta näet avautuu yhteiskunnan todellisuus kaikista parhaiten. Kävin oppaani kanssa monia mielenkiintoisia keskusteluita muun muassa naisten asemasta Pohjois-Koreassa, perhe-elämään liittyvistä kysymyksistä sekä opiskelijaelämään ja työuran suunnitteluun liittyvistä asioista. Jatkossa solmisin mielelläni tuttavuuksia tavallisten korealaisen kanssa yhä enemmän.

Talou uudistukset mietinnän alla

Viralliset keskustelut puoletasolla ovat usein melko muodollisia ja diplomaattisia, politiikan syvempiin ulottuvuuksiin niissä harvemmin ylletään. Tässä mielessä oli onni, että ulkomaisten vieraiden joukossa oli joitain kokeneita Korean kävijöitä. Keskustelut heidän kanssaan olivat erittäin antoisia. Eräs tällainen vieras oli Englannin Työväenpuolueen entinen europarlamentaarikko Glyn Ford, joka kertoi käyneensä Pohjois-Koreassa 32 kertaa vuoden 1997 jälkeen. Fordilla oli paljon mielenkiintoista tietoa Pohjois-Koreasta ja hän vaikutti olevan hyvin perillä myös maan poliittisesta tilanteesta.

Puhuimme Kaesongin teollisuusalueen uudelleen avaamisesta. Ford totesi, että asiasta on

ollut Pohjois-Korean johdossa kahdenlaista mielipidettä. Etelä-Korean suhteista vastaava osasto on kannattanut teollisuusalueen uudelleen avaamista ja sen radikaalia laajentamista, jopa satoihintuhansiin työntekijöihin. Toiset tahot puolestaan mieluiten sulksivat koko alueen, sillä heidän mukaansa se nakertaa maan järjestelmää sisältä päin. Tätä kirjoitettaessa uutiset kertovat, että Pohjois- ja Etelä-Korea ovat sopineet alueen uudelleen avaamisesta. Ainakin tuli selväksi, ettei johtaja Kim Jong Un suinkaan päättä yksin kaikista asioista, mikä mielikuva syntyy helposti länsimedian uutisoinnista.

Korean demokraattinen kansantasavalta on mielenkiintoisessa tilanteessa, eräänlaisessa tiehaarassa. Osa ulkomaisista vieraista oli sitä mieltä, että maassa tarvitaan taloudellisia reformeja. Tämä pitää varmasti jossain määrin paikkansa. Toisaalta Pohjois-Korean järjestelmä on ainutlaatuisen koko maailmassa. Olisi vahinko, jos se tärveltyisi liian jyrkkien uudistusten takia. Myös Korean työväenpuolueen kansainvälisen osaston edustajat ottivat puheeksi jonkinlaisten talou uudistusten tarpeen, kun kävimme heidän kanssaan virallisia keskusteluita.

Joitain muutoksia on jo tapahtunut. Pienen kadunvarsikioskit ovat yksityisyrityksiä tai puoliyksityisten hallinnassa. Kokeneet Korean kävijät kiinnittivät huomiota siihen, miten aiempaan verrattuna hotellissamme näkyi nyt useita ulkomaisia satelliittikanavia, kuten BBC World ja Al Jazeera. Jotkut opiskelijat vierailevat eurooppalaisissa yliopistoissa viettäen parikin vuotta ulkomailla. Kaikki tämä tuo omat lisämausteensa tähän ainutlaatuisen maahan. Itselleni jäi tunne, että tänne on pakko tulla uudestaan.

Tommi Lievemaa

Kirjoittaja vieraili Korean demokraattisessa kansantasavallassa Korean työväenpuolueen vieraana Kommunistien liiton edustajana 25.7.-1.8.2013.

Comrade Kim goes flying Espoon Cinessa

Elokuussa järjestetyssä Espoon Cine elokuvafestivaalilla nähtiin tänä vuonna myös pohjoiskorealaisia elokuvia. Comrade Kim goes flying esitettiin kolmena peräkkäisenä päivänä ja ainakin perjantain 23.8 näytös oli ääriään myöten täynnä. Elokuva on belgialais-korealainen yhteistuotanto, sillä elokuvan toinen ohjaaja oli belgialainen Anja Daelemans samoin kuin elokuvamusiikin toinen säveltäjä Nicholas Bonner. Näyttelijät olivat pohjoiskorealaisia ja elokuva oli kuvattu kokonaan Pohjois-Koreassa.

Elokuva kertoo nuoresta työläisprikaatissa työskentelevästä naisesta Kimistä (Han Jong Sim), jon-

ka työpaikka on hiilikaivos kaukana maaseudulla. Hänelle tarjoutuu mahdollisuus siirtyä rakennusprikaatiin Pjongjangiin. Samalla pääsee tutustumaan lähemmin haaveiden kohteeseensa sirkukseen ja erityisesti trapetsitaiteilijan ammattiin. Neiti Kim päättääkin osallistua sirkuksen kykyjen esintätalaisyhteisöön, mutta epäonnistuu.

Rakennusprikaatissa Kimin kiinnostus sirkukseen käy ilmi ja prikaati päättää osallistua työläisten festivaalille akrobatiasesityksellä. Sitkeällä työllä ja toverillisella avulla ja kannustuksella prikaati saavuttaa menestystä festivaaleilla.

Menestyksen myötä sirkuksen

Jatkuu sivulla 19

Pjongjangissa sijaitsevan uudenaikaisen elintarviketehtaan työntekijöille on taattu monia maksuttomia palveluita, tärkeimpänä niistä lasten päivähoito.

UNOHTAMISEN SUHTEELLISUUDESTA (2)

Kansalais- ja interventiosodan aika Neuvosto-Venäjällä

Kirjoitussarjan ensimmäisessä osassa (Kansan ääni 3/2013) tarkasteltiin yleisellä tasolla viime vuonna 2012 julkaistuun Gulag-Vankileirien saaristo-teokseen liittyviä näkökohtia ja julkaisuperusteita. Aleksandr Solzhenitsynin teoshan oli aiemmin toimitettu suomeksi vuosina 1974-1978 Vankileirien saaristo-nimellä. Kirjailija Sofi Ok-sasen hallinnoima kustannusosakeyhtiö Silberfeldt Oy julkaisi uusintapainoksen näyttävästi ja aiheeseen liittyvillä poliittis-historiallisilla tunnuksilla. Nämä ilmenivät selkeästi teoksen kansipapereista, esipuheista, liitteistä ja julkaisemisen jälkeen käydystä yksipuolisesta lehdistökeskustelusta, teosta käsittelevistä yleisötilaisuuksista ja uusintapainoksen kriittikittömästä ylistyksestä mediassa. Päälinnaisina taustoina näissä vaikuttivat selvästi olevan ideologiat kapitalistisen järjestelmän ikuistamisesta ja kaikenlaisten sosialismipyrkimysten torjumisesta.

Shokkivaikutus

Erityisesti teoksen toisen esipuheen kirjoittajan Martti Anhan ja tietenkin itse Solzhenitsynin 1300-sivuisella tekstisällöllä tunnutaan pyrittävän tainnuttamaan kirjan lukijat eräänlaisella shokkivaikutuksella täysin kriittikittömään mielen-tilaan. Satoja pienellä tekstikoolla kirjoitettuja sivuja, joita täydentävät vielä pienemmällä painetut ala- viitteet ja usein pitkät tarkennukset lukemattomine yksityiskohtineen ja värikkäine kauhukuvineen eivät jätä lukijalle paljon muita mahdollisuuksia kuin uskoa tai olla uskomatta. Lähdeviitteiden laaja puuttuminen ei ole herättänyt keskustelua, vaan Solzhenitsynin järkälemäinen "paketti" on nieltä sellaisenaan. Läheteettömien tietojen tarkistaminen on käytännössä lähes mahdotonta. Kirjanteon vaikuttimia, sisältöä, historiallis-poliittisia kannanottoja ja linjanvetoja ei ole ollut sovelias arvostella, vaan ne on tullut hyväksyä sellaisinaan ja kokonaisuutena, kuten "pyhiin" kirjojen kohdalla yleensäkin on tapana ollut.

Kustantajan historialliset lähtökohdat

Uusintapainoksen toisen esipuheen kirjoittajan Martti Anhan tekstin otsikkona on: "Punainen lihamylly ja sen kuvaaja". Anha lähtee liikkeelle Leninin kansalais- ja interventiosodan aikaisesta viestistä:

"On tiukasti sotilaallisen toiminnan aika. On välttämätöntä terästä massojen energiaa ja luonnetta vastavallankumouksellisiin kohdistettavalla joukkoterrorilla, etenkin Pietarissa, jonka antama esimerkki on ratkaisevan tärkeä. Terveisin Lenin." (3.7.1918.)

Viestin lähde ei ole mainittu. Anhan avainsana tässä lienee "joukkoterrori", millä lähdetään leimaamaan Leniniä ja nuorta neuvostovaltiota vaikeassa yhteiskunnallisessa tilanteessa, jossa koti- ja ulkomainen taantumus kävivät hyökkäyssotaa sosialismin tukahduttamiseksi heti sen alkuvaiheessa. Anha unohtaa tämän tietoisesti. Esipuheessa ei ole sanaakaan useita vuosia kestäneestä suursodasta ja sen aiheuttamista ongelmista valtion rakentamisen alkuvaiheessa. Voisiko esimerkiksi Suomen yhteiskunnallista kehitystä vuosina 1941-1944 tarkastella oikein ottamatta lainkaan huomioon tuolloin käynnissä ollut jatkosotaa? Ei varmaankaan. Kysymys onkin siitä, että Solzhenitsynin teoksen poliittiset tarkoitukset halutaan kohdistaa nyt entistä voimakkaammin Leniniä, Lokakuun vallankumousta ja marxialista sosialismikäsitystä vastaan. Tämä todettiin jo kirjoitussarjan ensimmäisessä osassa. Leninin viestin asiayhteyttä ei selvitetä eikä "joukkoterrorin" alkuperäisen ve-

näjänkielisen ilmauksen tarkoitusta täsmennetä. Kysymys lienee kuitenkin ollut lähinnä kansalais- ja interventiosodan sotatoimista ja sisäisestä järjestyksenpidosta sotaolosuhteissa. Vastavallankumoukselliset kotimaiset tahot pyrkivät sodankäynnin ohella myös siviilipuolella sabotoimaan kaikin tavoin neuvostohallinnon toimintaa.

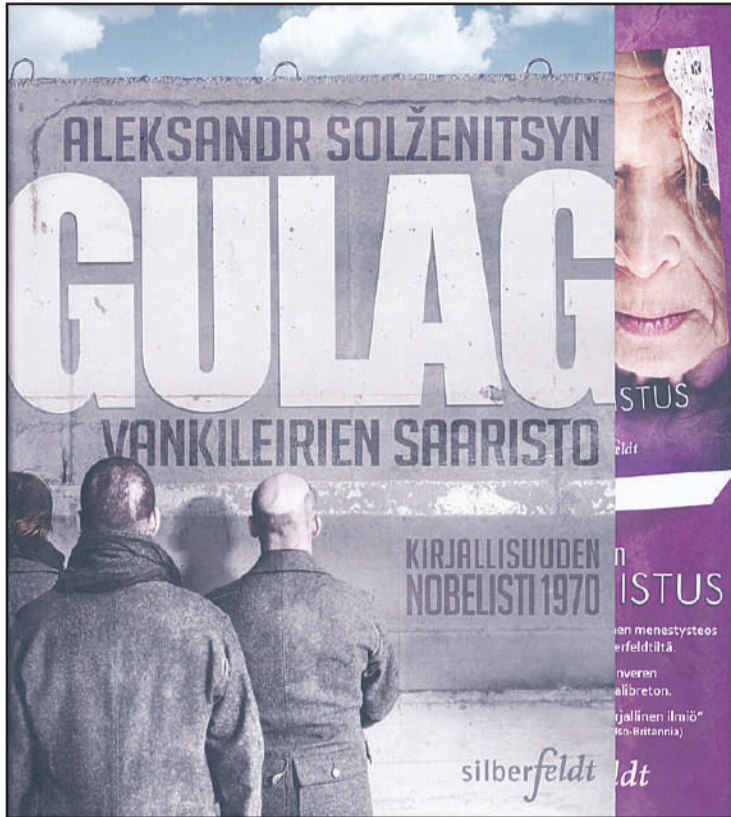
Sodasta

Kansalais- ja interventiosodan kestoajaksi mainitaan yleisesti vuodet 1918-1922, mutta käytännössä valkoiset aloittivat sodan jo Lokakuun vallankumousta seuraavina päivinä. Pihkovaan, ensimmäisen maailmansodan pohjoisrintaman esikuntaan paennut Kerenski keräsi kokoon vastavallankumouksellisia joukko-osastoja ja lähti kenraali Krasnovin auttamana johtamaan niitä kohti Pietaria. Lokakuun 30. päivänä Krasnovin joukot kuitenkin lyötiin Pulkovassa ja työnnettiin Hatsinan edustalle. Myös Moskovassa ja monin paikoin muualla Neuvosto-Venäjällä aseelliset vastavallankumoukselliset ryhtyivät toimintaan. Moskovassa nämä antautuivat 3. marraskuuta 1917. Marraskuun lopussa ulkoiset suurvallat päättivät ryhtyä taisteluun vallankumouksellista Venäjää vastaan. Pariisissa pidetyssä kokouksessa sovittiin intervention (väliintulon) lisäksi myös Venäjän jakamisesta.

Historian tulkintaa

Anha jatkaa: "Toisin kuin Lokakuun vallankumouksessa yliotetta havitelleet bolshevikit kernaasti muistivat, heidän nousunsa ei ollut historiallinen välttämättömyys eivätkä työtätekevät massat olleet heidän puolellaan. Massat eivät tieneet heistä mitään, etenkin maaseudulla. Bolshevikkejä oli vähän ja alusta pitäen he joutuivat pelkäämään entistä yhteiskuntajärjestystä puolustavien valkoisten vastaiskua sekä kilpailevien uudistajien kuten menshevikien tai sosialistivallankumouksellisten juonitteluja".

Kansan äänen lukijoille on tuskin turha kommentoida edellä olevaa. Viimeistään kansalais- ja interventiosodan päätyttyä Neuvosto-Venäjän raskain uhrauksien saavuttamaan voittoon ei kenellekään voinut olla epäselvää, etteikö bolshevikkeillä ja työtätekevien neuvostoilla olisi ollut työläisten, talonpoikien ja yleensäkin laajojen kansanjoukkojen tukea. Muuten ei olisi ollut mahdollista kukistaa valkokenraaleja ja ulkomaisia maahantunkeutujia, jotka joka puolelta yrittivät lähestyä Pietaria, Moskovaa ja muita Neuvosto-Venäjän ydinalueita. Laaja valkoinen terrori vielä lisäksi ja lujitti tätä kansan tukea. 14 ulkovallan joukkoja oli kaikista silloisista suurvalloista sekä näiden rinnalla useita Neuvosto-Venäjän pienemmis-

Kirjan kustantaja on unohtanut, että Neuvosto-Venäjällä käytiin Lokakuun vallankumouksen jälkeen monivuotinen kansalais- ja interventiosota, jonka aikana oli äärimmäisen vaikeata keskittyä sosialismin rauhanomaiseen rakentamiseen. Lenin ja bolshevikit eivät aloittaneet tätä sotaa.

tä naapurimaista. Suomalaiset Aunuksen-retkeläisetkin tekivät tässä oman osansa.

Anhan väitteeseen, etteivät "työtätekevät massat olleet heidän puolellaan" ja "eivät tieneet heistä mitään", voidaan vastata myös esimerkiksi marraskuussa 1917 järjestettyjen perustuslakia säätävän kokouksen vaalien tuloksilla. Bolshevikit saivat näissä vaaleissa yli kymmenen ja puoli miljoonaa ääntä eli 23,8 prosenttia kaikista annetuista äänistä. Äänestysprosentti oli yli 70. Vaalit kuitenkin käytiin ennen Lokakuun vallankumousta laadittujen listojen mukaan, jolloin mm. sosialistivallankumoukselliset eivät olleet vielä hajaantuneet. Neuvostojen 2. edustajakokouksessa lokakuussa 1917 bolshevikkeillä oli ollut jo enemmistö verrattuna aiempaan tilanteeseen. Perustuslakia säätävä kokous jouduttiin laskemaan hajalle tammikuun lussa 1918, kun se ei hyväksynyt Lokakuun vallankumouksen tuloksia, neuvostojen valtaa eikä asetuksia maasta ja rauhasta.

Penzan tapaus

Anha jatkaa johdantoaan: "Kun kannattajien joukko oli pieni eikä rahaa ja muita tarvikkeita ollut niimeksikään, valtaa oli vahvistettava sitä lujemmin ottein. Köyhän kan-

san katkeruutta oli helppo lietsoa, niinpä tehdastyöläisiä ja talonpoikaisväestöä yllytettiin tilanherroihin ja teollisuuspomoihin kohdistuviin tuhotoihin". Anha kertoo Leninin lähettäneen elokuussa 1918 Penzan neuvoston toimeenpanevalle komitealle kulakkien kapinaa koskevan kovasanaisen sähkeen toimintamääräyksineen. Noin 600 kilometriä Moskovasta kaakkoon sijaitsevassa Penzan kuvernementissä oli jatkunut jo jonkin aikaa kulakkien kapina, eivätkä kuvernementineuvoston toimeenpaneva komitea eikä VKP (b):n kuvernementtikomiteakaan tuntuneet saavan asiaa hallintaan. Lenin lähetti elokuun 1918 aikana useitakin viestejä näille elimille huolestuneena ja todennäköisesti suivaantuneena elinten toimintakyvyttömyyteen.

Hyökkääjiä ei arvostella

Kansalais- ja interventiosodan olosuhteissa Neuvosto-Venäjän johdon ja sodanjohdon kannalta tällaiset paikalliset kapinat palvelivat sisäisen ja ulkoisen vihollisen tarkoituksiperä ja hyökkäystoimia. Porvarillinen historiankirjoitus on arvostellut ja moralisoitunut voimakkain sanoin Leninin kyseisen sähkeen sisältöä ja siinä annettuja kulakkien vastaisia toimintamääräyksiä. Anha ei kerro tämänkään sähkeen

alkulähde. Porvarillista historioitsijoista Robert Service kirjassaan "Lenin" esittää hyvin eri tavalla kirjoitetun vastaavan sähkötekstin lähteeksi Komsomolskaja Pravda-lehden numeron 12.2.1992. Kyseinen lehti oli todennäköisesti jo tuolloin muuttunut nykyiseksi porvarilliseksi "iltapäivälehdiksi". Service väittää teoksessaan Leninin tekstin olleen niin järkyttävän (hirttämiset, nimien julkaisemiset, viljan takavarikoinnit, panttivangit), että se pidettiin neuvostoajana salassa. Kuka tietää. Järkyttävyyttä oli sota-ajassakin. Yksipuolisen historiankirjoituksen huippuna tunnettu "Kommunismen musta kirja" kertoo kyseistä sähkettä koskevan lähteen löytyvän Venäläisestä nykyhistorian dokumenttien säilytys- ja tutkimuskeskuksesta (CRCEDHC). Keskus sijainnee Ranskassa. Solzhenitsyn eivätkä porvarilliset historiankirjoittajat arvostele sen sijaan millään lailla koti- ja ulkomaisten hyökkääjien sota- ja terroritoimenpiteitä Neuvosto-Venäjällä. Ulkomaisten interventiosota vaietaan usein kokonaan.

Sota on haluttu sivuuttaa

Äärimmäisen vaikeat sotaolosuhteet on useissa yhteyksissä tarkoituksella jätetty huomioonottamatta. Mm. sodanaikaisista sotavankileireistä ja vastaavista, joita kaikilla osapuolilla tietenkin oli, on vedetty kylmät johtopäätökset siitä, että Lenin ja neuvostojohto alkoivat valitsemissa sotaolosuhteissa järjestelmällisesti rakentaa kirjoittajien tarkoittamia "keskitysleirejä". Vaikka tätä termiä käytettiinkin Anhan mainitsemassa tunnetussa dekreetissä 5.9.1918, ei se poista sotaolojen ratkaisevaa vaikutusta kaikessa yhteiskunnan toimissa. Ei myöskään Solzhenitsyn ota huomioon eikä laajemmin käsittele kansalais- ja interventiosotaa ja sen luomaa tilannetta, vaan syyttää Leniniä ja neuvostovaltaa yksittäisten sotaajan tapahtumien kautta. Kirjailija jopa ilmoittaa päivämäärän kesältä 1918, jolloin hänen teoksensa nimilehdessä mainittujen vuosien 1918-1956 aikaiset leirit saivat alkunsa!

Jaakko Ahvola
Kirjoitussarja jatkuu.

Lähteitä:

Neuvostoliiton historia. Sosialismin aikakausi. Edistys. Moskova 1978
Lenin. Robert Service. WSOY 2001
Kommunismen musta kirja. WSOY 2000
Neuvostoliiton tragedia. Osmo Jusila. Otava 2012
Kanava-lehti 1/2013

EU:n väärennetty "historianselitys"

EU pitää NL:n ja Saksan hyökkäämättömyssopimusta 1939 "II maailmansodan syynä" ja viettää sen vuosipäivää 23.8. "Totalitarismin uhrien muistopäivänä". EU:n "kansalais- ja perusoikeuskomissaari" Viviane Reding kirjoittaa Aamulehden Puheenaihe-palstalla 23.8.2013 otsikolla "Muistakaa totalitarismi" seuraavasti:

"Päivälleen 74 vuotta sitten, 23. elokuuta 1939, kaksi totalitaarista valtiota, Hitlerin natsi-Saksa ja Stalinin Neuvostoliitto, allekirjoittivat keskinäisen sopimuksen. Sopimus oli lähtökohdana ihmiskunnan tuhoisimpaan sotaan kautta aikojen.

Toisen maailmansodan aikana surmattiin miljoonia ihmisiä ja vielä useammat kärsivät totalitaaristen hallintojen sorron alla vuosikymmenien ajan sodan päättymisen jälkeen. Uhrien muistoksi ja sen varmistamiseksi, että rakennamme tulevaisuutta menneisyyttä unohtamatta, elokuun 23:ttä vietetään Euroopan laajuisena totalitaaristen ja autoritaaristen järjestelmien uhrien muistopäivänä."

Redingin "tiedot", miksi YK:n yleismaailmallinen Holocaustin muistopäivä 27.1. "ei kelpaa" EU:lle, ovat järjestään väärennetyjä: II maailmansotaa oli sopimushetkellä käyty Kiinassa yli kaksi vuotta.

"Sopimusosapuolet" tukivat siellä vihollisosapuolia. "Sopimus" ei ollut sotilasliitto, vaan kahden vihamielisen sotilasliiton normaaliolotila silloin, kun ne eivät sodi. NL oli valmiiksi sotatilassa Länsi-Ukrainaa ja Itä-Liettua laittomasti miehittäneen Puolan kanssa.

Jos tuo "liitto" oli "II maailmansodan syy", niin MITÄ sitten EU olisi halunnut tapahtuvan? Oliko ensin Saksan pitänyt kaikessa rauhassa tappaa NL:n väestö ja Japanin Kiinan väestö, ja sitten "Suuret Oikeamieliset Antitotalitaariset Länsivallat" atomipomolla hoidelleet nämä uudet kilpavaltiaat?

Risto Koivula

Egypti: arabikevään toinen vaihe

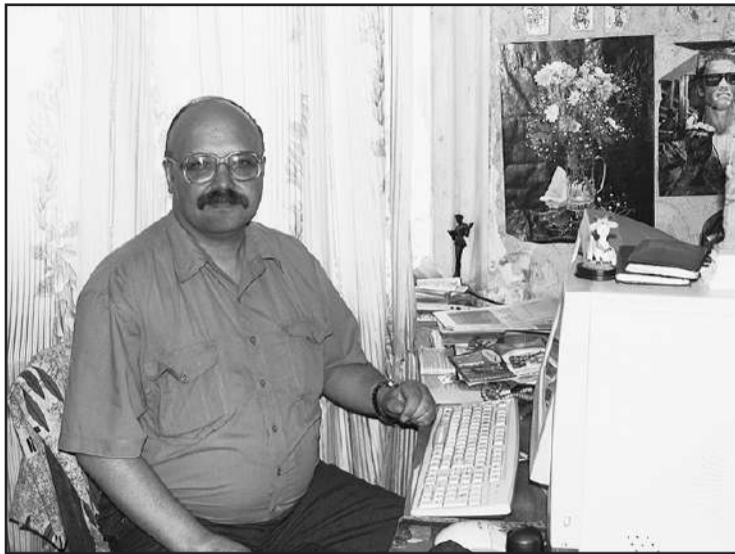
Jokin aika sitten pääministeri Medvedev kertoi valtion propagandaa levittävälle Russia Today-kanavalle uskovansa, että länsi on arabikevään takana. Yrityksessään estää edes itse ajatuksen syntymisen jostain vallankumouksellisista toimista Venäjän virallinen propaganda iskoosaa hyvällä menestyksellä vastaavia ajatuksia kansalaisten saamiin. Monet ihmiset uskovat siihen, että USA olisi ottanut käyttöönsä eräänlaisen "hallitun kaaoksen teorian" ja pyrkii ulottamaan tämän mainitun kaaoksen koko Lähi-Idän alueelle. Löytyy sellaisiakin ajattelijoita, jotka väittävät pohjoisamerikkalaisten todellisena maalitauluna olevan nimenomaan Venäjä ja että Lähi-Idä toimii tässä vain välivaiheena.

Propaganda ja eliitin todelliset ajatukset ovat tavallisesti kaksi eri asiaa. Niinpä Medvedev on joko suuri näyttelijä tai sitten hän uskoo vilpittömästi siihen, että arabikevään järjestäjänä toimii Washington.

Putinia tai Medvedevia voidaan osittain tietenkään ymmärtää – he eivät ole kertaakaan osallistuneet oikeisiin vaaleihin ja sitä suuremmalla syyllä oikeisiin vallankumouksiin eikä heillä ole käsitystäkään siitä, miten valmistellaan joukkotapahtumia.

Arabi kevään alkuun mennessä kaikki arabimaat Syyriaa lukuun ottamatta olivat Lännen täydellisessä strategisessa valvonnassa. Miksi amerikkalaisten olisi pitänyt aiheuttaa itselleen vahinkoa? Ei, USA ei valmistellut mitään arabikevää, sillä se itsekin yksinkertaisesti jätti tämän vailla huomiota. Länsi piti aivan viimeiseen hetkeen asti kiinni asettamastaan käytreistä kuten Tunisian ja Egyptin diktaattoreista.

Suurimmassa osassa arabimaita poliittinen "kevät" päättyi demokraattisten vapauksien laajentamiseen ja Tunisiassa ja Egyptissä jopa pidettiin enemmän tai vähemmän vapaat vaalit. Näissä vaaleissa voittajiksi selvisivät kylläkin islamistit, mikä pakotti eräät epäon-

Sergei Skvortsov työhuoneessaan Moskovassa.

naiset analytytöt ilmoittamaan, että tämä nimenomaisesti olikin arabikevään tavoite ja että lähiaikoina niistä on muodostumassa jonkinlainen Pakistanin tapainen alue. Mutta jos se olisi ollut niin, niin kannattiko silloin Mubarakia suistaa valasta?

Kuinka suureksi yllätykseksi muodostuikaan näille henkilöille joukkomittaiset protestimielenosoitukset, joiden aikana sadat tuhannet egyptiläiset vaativat islamilaisen presidentin Mursin eroamista ja puolet valitsijoista alikirjoitti asianomaisen vetoomuksen! Yhteiskunnan sivistyneen osan tyytymättömyyttä islamilaisveljuskunnan yrityksistä saada valtio keskiajan tilanteeseen täydensi yleinen tyytymättömyys veljuskunnan täydellisestä kykenemättömyydestä hallita maata, heidän diktatorista pyrkimyksistä ja taloudellisesta romahduksesta.

Tämän jälkeen seuranneita tapahtumia eräät kriitikot nimitävät esimerkiksi siitä, kuinka "aktiivinen vähemmistö tyrkyttää tahtoaan enemmistölle". Toiset kriitikot nimittävät näitä tapahtumia sotilasvallankaappaukseksi. Aktiivisesta vähemmistöstä me keskustelemme vielä myöhemmin, mutta puuhataan toistaiseksi armeijasta.

Kun protestoivien määrä saavutti satojen tuhansien tason ja

väkijoukosta esitettiin entistä voimakkaammin kehoituksia valloittaa rinnäkällä presidentin hallinnon rakennus, sotilaiden oli pakko määrittellä puolensa. Lopulta päätettiin kaataa presidentti Mursi.

Toverimme Egyptin Kommunistisesta puolueesta luonnehtivat Mursin syrjäyttämistä vallasta 30. kesäkuuta 2013 tapahtuneeksi vallankumoukseksi, jonka tehtävänä oli tarkentaa tammikuun 25. päivän 2011 vallankumousta. Kumouksen tehtävä oli selittää Egyptiä uhkaava historiallisen suuri vaara, joka uhkasi rapauttaa kulttuurin, katkaista yhteydet nykyaikaan ja horjuttaa maan yhteinäisyyttä. Toverit luonnehtivat tätä vallankumousta kansalliseksi ja demokraattiseksi vallankumoukseksi, jonka tehtävänä on saattaa päätökseen kansallisen vapautumisen prosessi kaikenlaisesta riippuvaisuudesta ja alistumisesta USA:lle ja muille imperialistisille maille sekä pystyttää demokraattinen maallinen valtio.

En pysty päättelemään siitä, kuinka syvälle Egyptin sotilas henkilöt ovat uskollisia demokraattien ja kansallisen riippumattomuuden aatteille, mutta he ovat kuitenkin jo todistaneet uskollisuutensa valtion malliselle luonteelle. Islamistien esiintymisen tukahduttaminen muistuttaa kovasti, mutta

tietenkin pienemmässä mittakaavassa tapahtumia Syyriassa, missä kansalaissota on saamassa entistä enemmän maallisten voimien ja radikaalisten islamistien vastakkainolon luonteen.

Sitten kysymykseen aktiivisesta vähemmistöstä: Ilmeisesti arabimaailmassa on maita, joiden väestön enemmistö, jos sille annettaisiin sellainen mahdollisuus, äänestäisi islamistien puolesta, mutta Tunisia ja Egypti eivät kuulu kyseisten maiden joukkoon. Näissä maissa ei ole mitään islamilaisemmistöä. Muuten voidaan sanoa, että islamistit eivät käytännöllisesti osallistuneet arabikevääseen, vaan diktaattoreiden kukistamiseen osallistuivat vasemmistolaiset ja liberaaliset voimat toteamuksena teesiin siitä, että arabikevät typistyi islamilaiseksi uudestisyntymiseksi. Tunisian vaaleissa etusijalle sijoittuivat vasemmistolaiset eivätkä islamistit. Mutta vasemmistolaiset olivat pirstaloituneet yhdeksäksi puolueeksi, kun taas islamisteilla oli vain yksi puolue. Tästä syystä jälkimmäiset nousivatkin valtaan.

Egyptissä muodostui entistä mielenkiintoisempi tilanne. Vaalien ensimmäisellä kierroksella Mursi keräsi hieman yli 20 prosenttia kaikista äänistä (mikä on myös islamistien todellinen kannatusprosentti) ja vasemmistovoimien ehdokas hävisi hänelle virallisten tietojen mukaan noin kaksi prosenttia äänistä. Tuolloin vasemmistovoimat puhuivat jatkuvasti vaaliviipistä – ja ilmeisesti myös aiheellisesti, koska sotilaspiirit asettivat aktiivisesti veljuskunnan edustajia valtaan. Armeijan silloinen päällystö pelkäsi, että valtaan tulonsa jälkeen vasemmistolaiset aloittavat tutkimukset sotilaspiirin rahahuijauksista. Mitä tulee taas islamistihin, niin heidän kanssaan päästiin nopeasti tarpeelliseen sopimukseen tästä asiasta.

Taas presidenttivaalien toisella kierroksella Mursin vastaehdokkaana oli yksi kukistetun Mubarakin kannattajista ja tässä tilanteessa Mursin olisi pitänyt mo-

kata todella pahasti vaalien häviämiseksi – valitsijoiden enemmistö ei halunnut mitään paluuta menneisyyteen. Useat niistä valitsijoista, jotka vaalien ensimmäisellä kierroksella olivat äänestäneet muita ehdokkaita, päättivät, että islamistit ovat nyt "pienempi paha".

Mutta mitä tapahtui tämän jälkeen? Muslimiveljuskunnan yritykset järjestää protestitilaisuuksia Mursin kukistumisen jälkeen eivät ottaneet tuulta purjeisiinsa – näihin tilaisuuksiin osallistui kymmeniä kertoja vähemmän ihmisiä kuin tilaisuuksiin hänen eroamisen puolesta.

Egyptin islamilainen veljuskunta ei voi kehua nauttivan sa erityistä ulkomaalaista tukea. Vaikka Länsi onkin tuonut Mursin kukistamisen ja islamilaisveljuskunnan protestien tukahduttamisen, niin mitään pakkotoimia tästä ei ole seurannut ja asetoimituksista ei ole ollut puhetta ollenkaan. Persianlahden öljymonarkiat syyrialaisen vastavallankumouksellisten päärahoittajina jostain ulkopuoliselle epäselvistä omista syistä eivät lainkaan pidä egyptiläisestä veljuskunnasta eivätkä suunnittele heidän tukemistaan.

Egyptillä on edessään vakavat taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat, jotka liittyvät keskeisesti islamistien surkeaan taloudenhoitoon. Näiden ongelmien ratkaiseminen ei ole mikään helppo tehtävä. Tässä tilanteessa sotilashenkilöiden osuus saattaa kasvaa huomattavasti ja perustuslain takuumiehen asemasta heistä saattaa muodostua hyvin itsenäinen ja hyvin vaikutusvaltainen peluri.

Kokonaisuudessaan Egyptin tuleva kehitystie on hyvin epä-määräinen ja se tulee muotoutumaan eri poliittisten voimien välisen tiukan taistelun tuoksinassa. Siitä huolimatta yksi asia voidaan todeta varmasti: minkään kaanikunnan perustamista alueelle ei lähiaikoina ole odotettavissa.

Sergei Skvortsov, NKP:n pääsihteeri

Lenin ja Neuvostoliiton perustaminen

Joulukuun 30.päivänä vuonna 1922 kokoontui Moskovassa Stalinin johdolla Socialististen Neuvostotasavaltojen Liiton neuvostojen ensimmäinen edustajakokous. Stalinin alustuksen pohjalta päätettiin perustaa SNTL. Länän olleiden myrskyisten suosionosoitusten ja hurrahuutojen saatelemana kongressi päätti lähettää tervehdyksen Leninille. Juuri tuolloin Lenin oli Gorkin kylässä Moskovassa ulkopuolella.

Neuvostojen kongressin istuessa vakavasti sairas Lenin saneli artikkelia kansallisuuskysymyksestä. Siinä hän arveli tehneensä "vakavan rikkomuksen", kun ei ollut voinut puuttua kyllin jyrkästi ajatuksen ei-venäläisten tasavaltojen liittämisen autonomisina alueina Venäjään, "jota virallisesti nimitetään kai kysymykseksi socialististen neuvostotasavaltojen liitosta."

Kronstadtin kapinan ja jatkuvien talonpoikaismellakoiden synnyttämän kriisin pohjalta Lenin muutti perusteellisesti käsityskan-

Aimo Minkkinen

taansa edessä olevasta tiestä. Hän totesi, että hänen käsityksensä "socialismista oli muuttunut perin pohjin". Tähän liittyen hän asetti tehtäväksi uusia valtiokoneisto, joka "ei kelvannut kerrassaan mihinkään" ja joka "oli otettu kokonaan entiseltä aikakaudelta". Sairasvuoteella sanelemassaan poliittisessa testamentissa Lenin "kehotti hartaasti

tekemään eräitä muutoksia poliittiseen järjestelmään".

Vuodet 1921-1923 olivat tulevan kehityksen kannalta erityisen kohtalokkaita. Jos joku muu kuin Lenin olisi alkanut esittää uuden talouspolitiikan eli NEPin vaatimuksia "vakavasti ja pitkälle aikaa", hänet olisi välittömästi ammuttu, on tuolloin Leninin tavannut amerikkalainen liikemies Armand Hammer todennut.

Lenin esitti markkinatalouden mekanismien hyödyttämistä kansan elintason kohottamiseen eli hyödykkeiden tuottamista myytäväksi kysynnän perusteella. Kapitalismi taas on sitä, että tuotantoa harjoitetaan voiton saamiseksi tuotantolaitosten omistajille eli pääoman lisäämiseksi. Työntekijän energia on raaka-aineena, jota työnantajat muuttavat rahaksi, voitokseen.

Joulukuun 31. päivänä 1921 kommunistisen puolueen poliittinen toimikunta oli määrännyt Leninin kuudeksi viikoksi pakkolomalle vuoden 1922 alusta lähtien. Päätök-

sessä kiellettiin hänen tulonsa Moskovaan töihin ilman lupaa keskuskomitean sihteeristöltä.

Neuvostoliiton perustamisen aikaan sanelemassaan kirjoituksessa kansallisuuskysymyksestä Lenin arvosteli väitettä hallintokoneiston yhtenäisyyden tarpeesta. Nuo väitteet olivat hänen mielestään lähöisin ja otettu tsarismilta, jota on vain hiukkasen maalattu neuvostovärein.

Lenin totesi: "Näin ollen on hyvin luonnollista, että "vapaus erota liitosta", millä me itseämme puolustelemme, osoittautuu pelkäksi paperipalaseksi, joka ei pysty suojelemaan Venäjän valtakunnan ei-venäläisiä siltä, että heidän päällensä karkaa se tosi venäläinen, isovenäläinen šovinisti, oikeastaan roisto ja väkivallantekijä, jollainen on tyypillinen venäläinen byrokraatti. Epäilemätöntä on, että neuvostolaisten ja neuvostolaitettujen työläisten mitätön prosenttimäärä hukkuu tuohon šovinistisen isovenäläisen roskaväen mereen kuin karpänen maitoon."

Lenin pyrkiin pitämään erossa Gruusiassa tapahtuneesta välikohtauksesta. Lenin sai kuitenkin tahtonsa läpi ja hänelle toimitettiin Gruusiassa koskevat asiakirjat. Tosin hän joutui turvautumaan niiden käsittelyssä sihteerien apuun. Hän jopa totesi sihteerilleen: "Jos minä olisin vapaana...". Huomasi puhuneensa sivu suunsa, naurahti ja jatkoi: "Jos olisin vapaana, niin tekisin sen helposti itse".

Lenin vaati toimenpiteitä, joilla ei-venäläiset olisivat todella suojattuja "tosi venäläiseltä turvantukijalta". Tässä oli hänen mielestään esittänyt kohtalokasta osaa hätköiminen ja viehättyminen hallinnolliseen määrälliyn.

Neuvostoliiton siirryttyä valtion historiaan erityisesti vasemmistolaisten on syytä paneutua ennakkoluulottomasti ja kiihottomasti siitä saatuaan kokemuseen, sen mahdollisiin valuvikoihin ja puutteisiin.

Aimo Minkkinen Lenin-museon johtaja

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Ei kauppaa roistovaltioiden kanssa?

Kesäisin on lehdillä juttupulaa josten palstoille kelpaa vähempitoisuuskin jutun tapainen. Esi-merkkinä Keski-suomalaisen juttu 18.08 lehdessä "Ruokasieniä roistovaltiosta"? Olen aivan samaa mieltä. Ruokasieniä eikä mitään muutakaan myytävää pidä hankkia roistovaltioista.

Kuitenkin roistovaltion määritelmä ei ole aivan yksioikoinen. Jos Yhdysvallat määrittelee jonkin valtion roistovaltioksi, on se vain heidän mielipiteensä. Tosin Amerikan apinoijat toistavat kaikkea legenda, mitä valtameren takaa meille syötetään. Kriittikkiä ei saa esittää, ettei Suomen presidentin kutsu Valkoiseen Taloon edelleen siirtyä kauas tulevaisuuden hämääseen.

Roistovaltion pitää ansaita arvonimensä. Vaatimukset täyttyviä valtioita on minun kriteerieni mukaan vain kaksi: Yhdysvallat ja Israel. Roistovaltio vakoilee maailmanlaajuisesti, käy rikollisia sotia demokratian valhekaavun avulla,

salamurhaa vastustajiaan eri puolilla maailmaa, sekaantuu itsenäisten valtioiden sisäisiin asioihin, yllyttää ja rahoittaa sisäisiä levottomuuksia, esimerkiksi Syyria, Egypti, Jemen ja Sudan muutamia maita mainitakseni. Omat kansalaiset näkevät nälkää samaan aikaan, kun pommeja ja ohjuksia kylvetään Pakistanin ja Afganistaniin. Juuri esitetyn tiedon mukaan 16 miljoonaa lasta kärsii köyhyydestä Yhdysvalloissa. Vain roistovaltio voi näin menetellä. Samoin vain roistovaltio voi pitää ihmisiä vangittuina vuosien ajan ilman oikeudenkäyntiä. Samoin vain roistovaltio voi pitää kokonaista kansakuntaa Gazan alueella vankileirillä.

Onneksi jotain valoa on putken päässä. Yhdysvallat menettäen kaiken aikaa maailmalla vaikutusvaltaa ja samoin sen nuolijat. Maailman napa siirtyy lähivuosina Kiinaan.

Reino Welling
Jämsä-Jämsänkoski

VR:n alasajo jatkuu

Jo useamman vuoden on VR:n palveluja karsittu. Viimeisin tieto on, että kesällä kielletään tupakanpolto kaukojunissa. Tupakointi on sairaus, mutta kukaan ei tietävästi ole puolustanut tupakkojia, että heitä tulisi kunnioittaa nimenomaan tasavertoinen kuin rikollisia. Kannatan raittiiden elämäntapojen kehittämistä, mutta valistuksen kautta.

Muistuu mieleeni Helsingin kaupunginvaltuuston kokous. Siellä sosiaalilääkäreiden yhdistys oli esittänyt, että yleisiin vessoihin tulisi terveysvälineautomaatteja. Valtuutettu Zilliacus nousi pystyyn ja sanoi, että "kuinka joku säädytön ihminen voi sellaista esittää". Sanavalmis valtuutettu Eino Saastamoinen vastasi, että "hyvä rouva Zilliacus eihän se Teitä koske". Zilliacus lienee ollut silloin 80-vuotias. Useista asioista on mielipiteitä juuri niillä, joita asia ei koske. Minä en ole koskaan polttanut ja olen astmaatikko. Vaikeam-

pi asia on deodorantit junissa. Taus-talla on tietysti sairaat yksilöt, jotka haluavat vainota toisenlaisia ihmisiä. VR on lakkauttanut laivayhtiöiden kanssa yhteistyön. Asemia lakkautetaan liukuhihnalla.

Vaasassa on koko ajan supistettu asemapalveluja ja tietävästi lipunmyynti lakkautetaan kokonaan. Automaateissa on vain luottokortti lipunmyynti. En ole aikunut hankkia luottokorttia enkä internettiä. Minä kun olen epäsosiaalinen eläkeläinen ja kaiken maailman gangsterit käyttävät eläkeläisten luottokortteja. Itsekkinään ihmisenä haluan pitää omat rahat itselläni.

En tiedä, onko alasajon tarkoituksena VR:n myyminen ja siksi karsitaan palvelurasitteet. Esimerkiksi, kun Länsi-Saksa miehitti DDR:n, niin kaikki junavaunujen rampit rullatuolipotilaille poistettiin ja niitä oli yli 10 vuotta sitten 178.

Wäinö Pietikäinen
Vaasa

Koulujen ongelmat

Lasten ja nuorten kasvatustuu on vanhemmilla, opettajilla ja yhteiskunnalla. Jos yhteiskunta huolehtisi myös käytännössä (ei vain paperilla) kasvatustuu- vusta, olisi vanhempien ja opettajien kasvatustyö helpompaa.

Lapset ovat jo kouluun tullessaan erialisista koodista ja saaneet erilaiset valmiudet oppimiseen. Onko opettajat ja oppilaat asetettu vastakkain? En väitä, etteikö käyttäytymishäiriöitä olisi. Miksi ei puututa todellisiin ongelmiin, joita ovat:

Liian suuret luokkakoot ja homokoulut, koulujen lopettamiset. Koulutukseen ja koulutarvikkeiden ostamiseen ei osoiteta riittävästi rahaa. Lukion kirjat ovat maksullisia, vähävaraisille oppilaille se on ongelma. Yhteiskunnan taloudellinen vastuu on hukattu.

Ammatti- ja ammattikorke-

koulujen aloituspaikkojen raju vähentäminen. Oppilaiden hios-taminen nopeisiin suorituksiin - stressaa. Lukusuunnitelmien toteuttaminen hinnalla millä hyvänsä. Opettajille ei jää aikaa mihinkään muuhun kasvatukseen. Vai jääkö? Kaupallisuus tukahduttaa luovuuden- Mihin tarvitaan oppitunneilla esim kännyköitä? Oppilaiden luovuus on kadonnut. Pelkääkö oppilas omia mielipiteitään. Ainekirjoitusten sisältö on pinnallista jopa ala-arvoista. Terveystarkastukset on laiminlyöty kouluissa, koska on kouluja, joissa ei ole lääkäreitä, terveydenhoitajaa tai edes tukihenkilöitä riittävästi.

Koulutarkastajien virat lopetettiin.

Lasten ja nuorten fyysinen kurittaminen ei ole ratkaisu koulujen ongelmiin. Väki-valta lisää väkivaltaa ja vihan tunteita nuorissa. Koulu-

kusaaminen jättää ikuiset jäljet. Kuunnellaanko nuoria ja lasten vanhempia?

Opintojen jälkeen joukko nuoria ajetaan työttömyyden kurjuuteen. Väki-valtaviihdettä, seksiä ja kaljaa kaupataan julkisissa tilaisuuksissa. Se vahingoittaa nuoren ajattelua ja on jopa vaarallista. Se on tuhoontia ja sitä tarjoo kapitalistinen markkinatalous. Vastaako eliittipolitiikot Urpit ja Katat kansalaisten pahoinvoinnista? On luotava sellaista kulttuuria, joka kehittää ja edistää terveyttä ja ihmillistä suhtautumista toiseen ihmiseen. Lyötyä ei saa enää lyödä.

Mitä on tulevaisuus? Pitäisikö kysyä tulevaisuuden ennuste Lapin Noidalta, ei ainakaan Himasilta, se maksoi 700.000 euroa. Säätetään rahat koulutukseen ja nuorten työllistämiseen.

Anja Saarikko

Marx, marxilaisempi, marxilaisin

Kommunistit lisääntyvät jakautumalla. Monipuoluejärjestelmä kuuluu läntisen demokratian ominaisuuksiin. Suomessa on ainakin kolme kommunistiseksi luettavaa puoluetta. Ne eivät käy keskustelua keskenään. Ne vain todistelevat itselleen olevansa oikeammassa kuin muut kolmen miehen puolueet. Puolassa oli 1920-luvulla satakaksitoista puoluetta. Marsalkka Jozef Pilsudski lakkautti ne kaikki.

Marx toi puheessaan 9.1.1884 Brysselissä esille vapaakaupan aiheuttamat vaikeudet työväenluokalle. "On myönnötyvä siihen, että vapaakaupan vallitessa työläisten on koettava taloudellisten lakien ankaruus." Siitä huolimatta Marx äänesti vapaakaupan puolesta koska se kärjistää yhteiskunnallisia ristiriitoja ja lähentää vallankumousta. Me marxilaiset vastustimme vapaakauppaa sen tuomien vaikeuksien vuoksi. Marx oli vallankumouksellinen me marxilaiset emme ole. Marx tunsii oman aikansa marxilaiset, koska totesi jossakin yhteydessä; Minä en ainakaan ole marxilainen. Vapaakauppa tarkoittaa sopimukseen kuuluvien valtioiden tul-

lirajojen poistamista ei mitä tahansa muita vapauksia.

Tällä hetkellä on muutamis-puolueissa nostettu kysymys EU:sta eroamisesta. Aiheesta olisi syytä keskustella, mutta kaikki ovat viisaasti vaiti. Suomessa on Kokoomuksen johtama hallitus ja hallituksen luottamusta nauttiva eduskunta. Tämä liittoumako erottaisi meidät EU:sta. Jos eroaminen olisi mahdollista, niin mitä seurauksia sillä olisi työväenluokan asemaan. Nykyinen Eurooppa ja nykyinen Suomi eivät ole enää sama kuin liittyessämme Euroopan unioniin. Eroaminen aiheuttaisi vähintään yhtä suuren lisälaskun Suomen työväenluokalle, kuin liittymisen aiheutti.

Mitä me haluamme? Haluamme palata menneeseen olo-tilaan kuten kaikki muut pikkuporvarilliset puolueet lippulaivueena Timo Soini perussuomalaisineen. Kokoomus ja Kepu ovat SDP:n ja Vasemmistoliiton ollessa eduskunnassa ja hallituksissa hävittäneet jo miltei kaiken hävitettävissä olevan valtion omaisuuden. Ei siihen ole tarvittu mitään Euroopan Unionia. Kyllä Kokoomus tietää mitä on tehtävä. Sitä paitsi yhdelläkään kom-

munistiseksi puolueeksi itsensä mieltävällä poliittisella ryhmällä ei ole ollut mitään mielenkiintoa valtion omaisuuden säilyttämiseen. Kuka tahansa toimittaja olisi voinut estää esimerkiksi Siilinjärven Kemiran tehtaan ja kaivoksen luovuttamisen vastikkeettomasti norjalaisille. Asian nostaminen julkisuuteen olisi riittänyt. Mutta ei. Puolueilla on paljon tärkeämpää nahistella keskenään siitä kuka on oikeammassa.

Ainoa vallankumouksellinen puolue Suomessa on Kansallinen Kokoomus. Puolue ajaa määrätietoisesti yhteiskuntaluokkien kärjistymiseen. Marx piti sitä vallankumouksen edellytyksenä. Teokseensa Kansalaisodot Ranskassa Marx toteaa, että sosialistinen vallankumous Ranskassa ei voi onnistua niin kauan kuin muu Eurooppa on kapitalistinen. Nykyisin vallankumous voi toteutua ainoastaan koko Euroopan Unionin käsittävällä alueella. Mutta emmehän me mitään vallankumousta halua, puhumme vain lämpimiksemme.

Viljo Heikkinen
vanh. huoneenrakentaja
Lapinlahti

Suursaksan lähtölaukaus vuonna 1953

Unsere Zeit julkaisi 14.7.2013 historiallisen artikkelin, jonka oli laatinut Kommunistische Plattform. Heillä ei näyttänyt olevan otetta asiaan. Ilmeisesti laatijat olivat nuorempia tekijöitä. Esimerkkinä voisi mainita, että Länsi-Berliinissä oli itätoimistot kaikilla Länsi-Saksan eduskuntapuolueilla. Nyt vain on niin, että vihreiden toimisto perustettiin vuoden 1953 jälkeen, koska puolue perustettiin myöhemmin. Sekalaisilla uskonnollisilla järjestöillä ja vakoilulaitoksilla oli myös omat itätoimistot. Esimerkkinä voi mainita evankelisen kirkon. Heidän agenttinsa pastori Merkel Hampurista lähetettiin "lähetystyöhön" DDR:ään. Heidän tyttärensä Angela oli silloin kolmevuotias. Liittopresidentti Gauckin historiaa en tunne, mutta hän oli evankelinen pappi. DDR:llä oli hyvät suhteet evankeliseen kirkkoon rauhan ja sosiaalisessa työssä.

Pari kuukautta aikaisemmin oli palkkoja ja elinehtoja huononnettu DDR:ssä, kun tarvittiin pääomia teollisuuden ja muihin rakennustöihin. Eräs näistä valtavista rakennusprojekteista oli Stalin allé Itä-Berliinissä (nykyisin Franfurter allé). Siellä työskenteli yhdellä kadulla tuhansia rakentajia. Suunnitelmat olivat hätäisiä ja byrokraattisia toteutuksel-

taan. DDR:llä ei ollut silloin riittävästi kokeneita virkailijoita. Natsit olivat erotettu viroistaan. He tekivät myyräntyötä tehtaissa, rakennuksilla ja kaivoksissa.

On erilaisia arvioita länsiberliiniläisten huligaanien määristä, jotka tunkeutuivat Itä-Berliiniin silloin. On mainittu 8 000 - 10 000. Miksi sitten rähinöitsijät epäonnis-

tuivat? Käsitykseni mukaan se johtui vastavallankumouksellisesta tilanteesta, jolloin ei ehditty koordinoita kymmenien toimistojen toimintoja. USA:n Länsi-Berliinin propagandradio RIAS yritti ohjalla aktiviteetteja ja amerikkalaiset sotilasjoneuvot kovaäänisesti yrittivät kentällä ohjalla hulinoita. Poliisiasemille hyökättiin ja kansanpoliiseja murhattiin. Minun tiedoissani on juuri tässä heikkous, kun murhia ei ole yksilöity, vaikka uhreja väitettiin olleen 200. Jenkkien tarkoituksena oli saada marttyyreitä, mutta tietoon ei ole tullut yhtään.

Kesäkuun 17 päivä julistettiin Länsi-Saksan kansallispäiväksi ja seuraavana vuonna tuli vanha Suur-Saksan kansallislaulu "Deutschland, Deutschland überalles in aller Welt". Maasissa mainitaan neljä paikkaa, joista mikään ei silloin ollut Saksan aluetta. Muistan vain itä-länsi suunnan merkkipaaluut Maasista - Meme-

liin. Erikoisesti Länsi-Saksaa yllytti jenkit kenraali Ridgway ja mm. ulkoministeri Dullesin sisar Eleanor. Kenraali oli silloin Naton komentaja. Oli laadittu lista DDR:n virkailijoista, "jotka piti eliminoida". Kansanpoliisilla ja Puna-armeijalla oli aseiden käyttökielto.

Lakkoihin osallistui noin 9 % silloisesta työvoimasta, mutta lakoilla ei ollut johtoa eikä tavoitteita, vaan kyseessä oli vain häirintä. Unsere Zeitin artikkeli ei kerro lähemmin terrorista ja tuhotöistä. Itä-Berliinin suurin teurastamo tuhoitiin ja elintarvikeliikkeitä tuhottiin. Koneiden ja laitteiden särkemistä oli jo ennen hulinoita eivätkä ne lakaneet sen jälkeenkään. Artikkelin suurin heikkous on, ettei ollut yhtään aikaisten haastattelua.

Asia ei ole vain merkintä historian lehdillä. SED:n torjuma historiallinen vallankumous tulisi ot-

taa opiksi koko maailmassa. SED lähetti politrukkeja kaikille suurille työpaikoille ja myöskin kulttuurityöntekijät pistivät toimeksi. Näin 1960-luvun alussa Itä-Berliinissä elokuvan "Berliini kulman takaa" (Berlin um Ecke). Se kuvasi realistisesti byrokraattia. Se oli kuuluisaa DDR:n realismia, jota edustivat myös mm. "Murhaajat keskuudessamme" (Die Mörder sind unter uns) ja Werner Holt. DDR:n miehityksen jälkeen Tukholmassa esittivät länsisaksalaiset propagandistit "DDR:n kiellettyjä filmejä". Olin huvittunut ja katsoin kymmenien vuosien jälkeen uudestaan "Berlin um Ecke". Eihän missään maassa pyöri samat filmit kymmeniä vuosia. Niiden tapahtumat eivät enää ole ajankohtaisia.

Olen edelleenkin sitä mieltä, että DDR oli Saksan työväenluokan suurin saavutus.

Wäinö Pietikäinen

Tukea **K**ansanäänelle

Jorma Kangasniemi 11 e, Juhani Tanski 88 e, Juha Kieksi 30 e, Hannu Kautto 60 e, Tarja Männikkö 49 e, Heikki Männikkö 62 e, Paavo Heikkinen 30 e, Larmo Lehtola 20 e, Kalevi Wahrman 96 e, Eira Kärki 25 e, Jaakko Ahvola 40 e, Kai Kontturi 50 e ja lipastilyksistä Waino Pietikäinen 65 e ja Tarja Männikkö 32,90 e.

Op FI0855411420027966
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Punainen Risti supistaa veripalvelua

Kun lehdet kertoivat verenluovutuksen lopettamisesta Vaasassa ja Kokkolassa, niin menin Kaupapuistikon verenluovutuspaikkaan. He olivat äsken saaneet uudet toimitilat kaksikielisin palveluin. Aktiivisena verenluovuttajana kysyin henkilökunnalta, mistä on kysymys.

Vaitonaisina he ilmoittivat asian olevan totta, kykenemättä selvittämään syytä ja kehottivat kysymään pääkonktorin tiedottajalta. He olivat suruissaan työpaikan menetyksestä.

Keskuskonttorin tiedottaja Willy Toiviainen vahvisti, että sulkeminen tapahtuu. Supistukset koskevat Vaasaa ja Kokkolaa. Hän kertoi antaneensa kaukalliselle lehdistölle asianmukaiset tiedot. Lehdistö lupasi kuitenkin tekstin käsittelemään vain toimistojen sulkemista. Kuitenkin verenluovutus jatkuu verenluovutusbusseissa. SPR on lähettänyt aktivistikirjeen kyseisten alueiden verenluovuttajille. Tiedottaja ilmoitti,

että syynä supistukseen on vähentynyt veren kysyntä.

En tiedä johtuuko vähentynyt verentarve euthanasiasta vai onko vähennetty vanhusten leikkauksia. Sairaanhoidon alasajo on tosiasia Pohjanmaalla. Vaasasta on siirretty toimintoja Tampereelle ja Seinäjoelle. Hietalahden terveyskeskusta uhkaa sulkeminen. Mahtaako syynä olla henkilöstöpula Hietalahdessa, kun heinäkuun ajan on kyseinen terveyskeskus suljettu.

Menin Kirkkopuiston terveyskeskukseen huutoomaan tuketuoneita korviani. Ihmeekseni siellä oli riittävästi henkilökunta. Viidessä minuutissa tuli kolme sairaanhoitajaa auttamaan minua ja pyytämättä kirjoittivat lähteen kuulotarkastukseen. Torilla eläkeläinen kertoi vastaavasta kokemuksesta. Mahtaako keskustassa asua varakkaampaa väkeä, kun on varaa palkata riittävästi sairaanhoitajia?

Waino Pietikäinen,

Mitalin saanut entinen verenluovuttaja

Olivatko asialla ennustajaeukot?

Jatkoa sivulta 8

Nyt jyrkästi alentuvasta kuolleisuudesta ja valtavasta, mutta alenevasta, maastamuutosta johtuen ikääntyneiden luvut näyttävät todelta jos Tilastokeskuksen muita lukuja pidetään oikeina. Maahan muuton seurauksena ikääntyneiden osuus laskee suorastaan jyrkästi ja vanhushuolotusuhde paranee merkittävästi. Jos kuitenkin maahanmuutto jää nolllille, silloin 65 täyttäneiden osuus olisi vuonna 2030 korkein 18,5 prosenttia, josta se laskee vuoteen 2060 mennessä 16,3 prosenttiin.

Viimevuoden marraskuussa sain pyynnöstä yliaktuaari Markus Rapon kirjallisen selityksen ikääntymisen ennusteesta. Siinä ei ollut

Kai Kontturi

Comrade Kim goes flying Espoon Cinessa

Jatkoa sivulta 15

johto kiinnostuu neiti Kimin kyvyistä ja lopulta hän isänsä vastustuksesta päätyykin sirkuskouluun. Koulutus on kuitenkin fyysisesti ja henkisesti raskasta ja Kim on vähällä keskeyttää koulun. Toverillisen tuen ansiosta Kim kuitenkin voittaa omat epäonnistumisen tunteensa ja saavuttaa trapetsitaiteilijan työn.

Elokuva kertoo mainiolla tavalla pohjoiskorealaisesta yhteiskunnasta, siitä miten yksilö toimii aina lähiyhteisönsä hyväksi ja kuinka yhteisö tukee yksilöä kaikissa tilanteissa: ketään ei jätetä eikä kukaan syrjäänny.

Näytöksen lopulla oli mahdollisuus esittää kysymyksiä ohjaaja Anja Daelemansille ja säveltäjä Nicholas Bonnerille. Yleisön kysymykset kertoivat osin ennakkoluuloista Pohjois-Koreaa kohtaan. Ohjaajalla ei ollut kuitenkaan mitään negatiivista sanottavaa. Hän kertoi,

KÄ/Juha Kieksi

Kokouksia ja tapahtumia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous maanantaina 18.11.-13 klo 17.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Käsitellään talven ja vuodenvaihteen tehtäviä, EU-vaaleja sekä muita järjestöllisiä ja poliittisia asioita. Tervetuloa jäsenet ja ystävät

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla lauantaina 28.9.2013 klo 11.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Toimikunnan kokous klo 10.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategista ja taktikasta, EU-vaalien ajankohtaisuus

Seminaari- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla lauantaina 28.9.2013 klo 11.00.

Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

"Pyhäkoulu" jatkuu syksyllä

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tieteelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työllemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelämään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisain kahden viikon välein. Opintotilaisuudet kokoontuvat Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 16.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL

"Pyhäkoulu" jatkuu kesätauon jälkeen 29.9.-13. sunnuntaina. Jatkamme historiallisen materialismin käsitteilyä teemoilla: (1) Luokat ja luokkataistelu, (2) Valtio ja vallankumous sekä (3) Feodalistinen yhteiskuntataloudellinen muodostuma. Tarkempi ohjelma selviää syyskuussa. Opinto-aineistoksi sopiva perusteos on Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet". Historiallisen materialismin osalta käytämme aineistona myös Nevalainen-Peltonen kansantaloustieteen oppikirjaa, sen alkulukuja.

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

Syksyn opintoillat alkavat 10.9. kello 17.00 Helsingin kaupungin kirjaston Kirjasto 10:n kokoushuoneessa entisessä pääpostitalossa rautatieaseman vieressä. Jatkamme mihin keväällä jäätin eli vuoden 1905 suurlakko päättyy. Sen jälkeen kohtasi Suomen Vanha Työväenpuolue voimakkaan kasvun. 1900-luvun alulla on paljon samankaltaisuuksia nykypäivän kanssa. Muut syksyn opintotilaisuudet ovat 12.11. ja 10.12.2013. kello 17.00. Kokoontumispaikka näiltä osin on vielä avoinna.

12.10.2013 SFT:n opinto- ja retkeilypäivä perinteiseen tapaan Sairaus- ja Tapaturmavaliidien loma- ja kurssikeskuksessa Hauhon Vähäjärvellä. (huomaa aiemmasta muutunut päivä)

Lisätietoja email: [timo.kangasmaa\(at\)hotmail.com](mailto:timo.kangasmaa(at)hotmail.com)
Tilaisuuksiin ovat kaikki tervetulleita.

SFT

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30 (kesä-heinäkuun kesätauolla)

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:

Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Terveisiä rauhanteltasta ja sen reunoilta!

Hiroshiman muistopäivää vietettiin tiistaina 6.8. 2013 eri puolilla maailmaa. Yhdysvallat pudotti atomipommin Hiroshimaan 6. elokuuta 1945. PAND - Taiteilijat rauhan puolesta puheenjohtajana Juha-Pekka Väisänen johdolla oli pystytetty Kampin Narinkatorille Rauhan Origamitelan Hiroshimapäivänä 6.8.2013. Teltalla ja sen ympäristössä käsiteltiin rauhan teemaa kello 10:00 - 20:00 välillä; pidettiin puheita rauhanasioista, musiikki karku ja sketsejä esitettiin. Facebookissa kerrottiin tapahtumasta etukäteen vielä: "Illan lopuksi PANDin performanssissa origamikurjet tekevät perinteisen ohjennon Töölönlahden Hiroshima-iltatapahtumaan."

Rauhanteltta oli elävänä muistutuksena ohikulkijoille siitä, mitä tapahtui Hiroshimalla vuonna 1945, siitä meille niin selvästä kysymyksestä, miksi rauha on aina so-
taa parempi vaihtoehto, elämäntapa niin ihmisten kuin valtioiden kesken. Siksi päivää vietetään ym-
päri maapallon.

Sodanvastustaja Pekuri- sen kohtalo järkyttää edelleen

Narinkatorilla puhui myös Juhani Valo. Hän käsitteli seuraavia asioita:

-Myös Euroopassa mm. Dresdenissä tuhoettiin siviilejä länsiliittoutuneiden toimesta mielettömällä palo- ja muiden lentopommien aikaansaamilla tulipaloaloilla.

-Hän toi esiin vakaumuksensa vuoksi v. 1941 teloitettun pasifistin, Arndt Pekurisen kohtalon.

-Puhuja käsitteli sodan mielettömyyttä ja kapitalistien maanval-

Juhani Tanski ja Pipsa Valo "Talvivaara"-sketsissä

Kataisen höperöhallituksen näytteleminen sujui Juhani Tanskilta, Pipsa Valolta, juhani Valolta, Hannele Salavalta ja Paavo Heikkiselältä kuin "vanhoilta tekijöiltä". Esitys herätti ohikulkijoissa ansaittua hilpeyttä

loitustavoitteita atomiasein Hiroshimassa ja Nagasakissa.

-Symbolisesti Hiroshimapäivää vietettiin tuhoutuneen ja sittemmin puretun vanhan Turun kasarmin alueella.

-Toisessa puheenvuorossaan Juhani Valo käsitteli torilla sulassa sovussa viihtyviä erilaisia lintuja, kyyhkysiä ja lokkeja verraten niitä rauhanomaiseen rinnakkaiseloon ja yhteistoiminnan mahdollisuuteen yhteisen tavoitteen, rauhan saavuttamiseen kansojen keskuudessa.

Ihmiskunnan vastaisen rikollisen teon tuhot olivat hirvittävät

Ensimmäinen atomipommi pudotettiin Hiroshimaan 6. elokuuta 1945 kello 8.15. Pommin teho oli noin 13 TNT-kilotonna, mikä on nykyisiin ydinaseisiin verrattuna varsin vähän, mutta se tappoi välittömästi noin 75 000 ihmistä. Haa-
voittuneita ja myöhemmin erilaisiin atomipommin aiheuttamiin sairauksiin kuolleita oli huomattavasti enemmän, sillä viiden vuoden kuluessa säteily sairauksiin ja muihin jälkivaikutuksiin oli erään arvion mukaan kuollut yhteensä 200 000-250 000 asukasta kaikkiaan noin 350 000 asukkaasta.

Tarkoituksena oli pelotella maailmaa

Sodan jälkeen länsiliittoutuneet, eli USAn, Englannin ja Ranskan sekä Hollannin hallitukset pyrkivät sotaa edeltäneen maailmantilanteen palauttamiseen. Nämä valtiot halusivat USAn johdolla säilyttää siirtomaaherrutensa Tyynenmeren alueella. Samalla tavalla USAn ja Englannin hallitukset halusivat säilyttää Euroopassa sotaa edeltä-

neen ajan taloudelliset omistussuhteet. Neuvostoliiton vaatima kansojen vapauttaminen kapitalistien orjuudesta haluttiin jättää huomiotta.

Atomipommien tarkoituksena oli näyttää USAn mahti ja yli-voima maailmassa. USAn tarkoituksena oli myös osoittaa olevansa "paras vertaistensa, länsiliittoutuneiden joukossa" ja Japaniin pudotettuja atomipommeja käytettiin muun maailman pelottelemiseksi USAn hyödyksi ja Neuvostoliiton edustaman kansojen demokraattisten vapautusliikkeiden murta-
miseksi ja alistamiseksi ylikansallisen käyttöön. Eräänä osoituksena länsivaltojen suunnitelmista oli Potsdamin konferenssissa sen istuntojen välisenä aikana länsivaltojen kesken ilman Neuvostoliittoa käsitelty Japanin sodanjälkeinen kohtalo.

Iltapäivän vaihtuessa illaksi

Etukäteen Hiroshima-tilaisuuteen oli valmisteltu sketsiesityksiä. Tilaisuudessa esitettiin kaksi Juhani Tanskin laatimaa sketsiä: Talvivaara-sketsi sekä Jyrki kataisen 8. hallituksen politiikkariihi 6.8.2043 aiheena eläkeiän korotus 102 vuoteen. Siinä kerrotaan kuvaus veteraanipoliitikkojen kokoontumisesta vuosien kuluttua Kataisen johdolla avustajineen ja muine vanhuudenhöperöine hallituksen jäsenineen ja heidän kommentteineen. Näyttelijöiltä (Juhani Tanski, Hannele Salava, Antero Nummiranta, Paavo Heikkinen, Pipsa ja Juhani Valo), Kataisen höperöhallituksen jäsenten näytteleminen sujui kuin "vanhoilta tekijöiltä, mikä aiheutti lievää hilpeyttä ohikulkijoissa.

KÄ toimitus/
Juhani Valo

Avoimuuden sankarit tuomiolla

USA, vapauden, avoimuuden ja ihmisoikeuksien ylevin puolustaja on nyt häkittämässä ja uhkaamassa häkittää kaikki ne, jotka tohtivat jotain sanoa avoimuuden ja läpinäkyvyyden nimissä. Jos eivät pitkät vankeustuomiot toimi pelotteena, niin tuossa vapauden valtakunnassa on perinteisesti otettu kuolemantuomiot käyttöön. Huvittuneena tai muuna "tuneena" voi vain seurata kuinka koko läntinen imperialistinen leiri, paheksuttuna ja nöyrästi ottaa vastaan "oikein käyttäytymisen ohjeet" sotaisalta suurvallalta. Luovathan päätökset asiaan kansainvälistä oikeuskäytäntöä, että Suomenkin vuotajat tietäkää ja rangaistukset sietäkää.

Hävettäähän se, jos rysän päältä tavataan, mutta se - häpeä - riittää. Kansainvälisessä politiikassa ja diplomatiassa pätevät samat lainalaisuudet kuin ihmisten kanssakäymisessä yleensä, hävetyksen yli mennään järjellä. Ei EU ala USA:ta kovistelemaan, vaikka sitä vakoillaan, eikä yksikään "järkevä" valtio lotkauta korvaansa "vuotajien" totuuksille. Käydään ehkä korrekkeja keskusteluja ja vuotajien marttyyrius jää aikaamme mustana marginaalina. Häpeä on inhimillinen tunne, jonka merkitys on liudentunut länsimaisen koneellistuvan ja virtualisoituvan älyn ja ymmärryksen maailmassa.

"Siitä puhe mistä puute" eli länsimaissa ajassamme avoimuudesta ja läpinäkyvyydestä. Meillä suurvaltoinemme ja hyvinvointienemme on siirretty aikaan, jossa ei enää puhuta leivästä ja sen puutteesta. Nytemmin olemme havainneet, että "arvoissa", "avoimuuksissa ja läpinäkyvyyksissä" ym. ihmisten välisessä immateriassa on elämää suurempia puutteita. Me emme hyväksy, että "vuotajat" tätä puutetta lähtevät ylä-tason paljastuksilla korjaamaan. Hyväksymme kuitenkin sen, että pysyyn ja pommein mennään kolmansiin maihin leivän ja ns. demokraattien puutetta poistamaan. Poistamaan ehkä siitä syystä, että meillä itsellämme on paha olo, mainitut puutteemme.

Ylätaso on perinteisesti halunnut tietää ja hallita, kansaansa ja sen ajatuksia. Nyt kun kansa - demokraattien nykyvaiheessa - on ilmaissut halunsa tietää sen, mitä hallinto päidemme yli päättää, on syntynyt avoimuuden ja läpinäkyvyyden vaje. Tämän vajeen poistajia, "vuotajia ja paljastajia" on alettu nimittämään vakoojiksi ja maanpettureiksi. Vaikenemalla ja "yösiijaa antamatta" muutkin valtiot kuin USA hyväksyvät heidän osakseen lankeavan keskiaikaisen "kirkon kirouksen", totuuden epäillään osansa. He saavat tulevassa historian kirjoituksessa sankarin sokraattisen roolin.

Hannu Ikonen
Liljendal

Snowdenin tapaus ja Posada Carriles

Kuubalainen matkustajakone räjäytettiin lennolla Venezuelasta Barbadosen kautta Kuubaan vuonna 1976. 73 ihmistä sai surmansa. Räjäytyksen takana oli kuubalaissyntyinen, Venezuelaan siirtynyt CIA-agentti Luis Posada Carriles. Carriles on työskennellyt vuosikymmeniä CIA:n palveluksessa, mm. George Bush vanhemman alaisuudessa. USA on suojellut maaperälläään lymyilevää Carrilesia jo vuosikymmeniä.

Lentokoneen räjäytyksen lisäksi Carrilesilla oli näppinsä pelissä mm. kuubalaisiin hotelleihin ja yökerhoihin kohdistuneessa terrori-iskujen sarjassa vuonna 1997. USA on itseperinteisesti kieltäytynyt luovuttamasta Carrilesia Kuubaan tai Venezuelaan tuomittavaksi näiden maiden toistuvista pyynnöistä huolimatta.

Tätä taustaa vasten on absurdia, että USA pitää Snowdenia "rikollisena". On hämmästyttävää, että USA ylipäätään kehtaa nostaa meteliä asiasta. Rikollista on vain USA:n harjoittama laitton, maailmanlaajuinen vakoilu ja urkinta. Rikollista on myös USA:n vankkumaton tuki terroristeille. USA:lla ei ole minkäänlaista oikeutusta uhitella Venäjälle, Ecuadorille, Kuuballe, Venezuelalle tai ylipäinsä kenellekään Snowdenin tapauksen johdosta. USA:n vaatimus Snowdenin luovuttamisesta on naurettava.

Tommi Lievemaa
Espoo

Amerikkalaista teatteria

Jenkit eivät olleet kunnolla toipuneet edellisistä Wikileaks paljastuksista, kun Edward Snowden paljasti jenkkien maailmanlaajuiset vakoilu- ja kyttäsohjelmat. Yhdysvaltojen ystävässä kävi kato kuten pahimpina halluvuosina Suomessa. Eipä ole tainnut jenkeille tulla mieleen, ettei oikeita ystäviä saadakaan pommeilla ja lennokki-iskuilla.

Jenkkien vastaiskua ei tarvinnut kovin kauan odottaa. Al Qaidan miehet löppöttelivät puhelimessa tulevasta iskuista vapauttajia vastaan. Kovin luottavaisia tuntuvat ns. terroristit olevan. Vain muutamia päiviä aiemmin on paljastunut amerikkalaisten vakoilevan kaikkia puhelinsoittoja, pojat kuitenkin löppöttelivät iskuista ja niiden paikoista. Toimiin on ryhdyttävä sanoi rauhannobelisti B. Obama. Suljetaan lähetyttöjä, sotilasjoukkoja hälytystilaan. Lieneekö ollut sattuma, Jemenissä esitettiin suuri terrori-isku. Jollain tavoin koko touhu on huvittavaa, olisi-ko teatterinäytelmä nimettävä farsiksi? Terroriuhka on yhtä uskottavaa kuin oli väitteet Irakin joukkotuhoaseista, jotka ovat edelleen kateissa. Hömpällä saatiin kuitenkin ihmisten mielenkiinto muualle, pois Yhdysvaltoja nöyryyttävistä paljastuksista. Edgar Snowden on ansainnut Nobelin rauhanpalkinnon. Valitkaa norjalaiset kerrankin palkinnon saaja Alfred Nobelin testamentin säännösten mukaan. Barak Obama on nyt niin vihainen kuin Nasse- setä konsanaan. Hän ei mene Moskovaan Putinia tapaamaan vaan tapaakin Putinin Pietarissa. Obama ei poikkeaa Suomessa, koska kokoomus ei ole lupauksistaan huolimatta toimittanut Suomea Naton jäseneksi.

Ruotsiin Obama poikkeaa, koska Ruotsin oikeistohallitus tekee jatkuvia palveluja Yhdysvalloille maailmalla. Jos Suomi ei halua olla oikeasti itsenäinen ei sitä näytä Ruotsikaan haluavan.

Reino Welling
Jämsä-Jämsänkoski

"Vasemmistopolitiikkaa" a'la Sdp ja Vas

Mediassa vähimmälle huomiolle budjettiriihen tuloksia punnitessa on jäänyt kuntien ahdinko. Hallitus leikkaa kunnilta yli miljardin. Edessä on kuntien jo äärimmillään tehostettujen palveluiden edelleen tehostaminen. Käytännössä kunnallisvero tullaan laajalti korottamaan ja palveluita karsimaan.

Samaisen miljardin hallitus lahjoitti vastikkeetta kapitalisteille, kun yhteisövero alennettiin 20 prosenttiin. Jostain syystä kestävyysvajesta ei ollut tässä yhteydessä tie-

toakaan. Veronalennusta perusteltiin työllisyysvaikutuksilla. Miten tällaista varhaista joululahjaa olisi muutenkaan voitu perustella, aina-
kaan ilman että kansa nousisi vastarintaan? Työttömyys näyttää kuitenkin vain pahenevan ja irtisanomiset lisääntyvän.

Kapitalistien veronkevennykset maksatetaan siis käytännössä tavallisilla ihmisillä, jotka käyttävät terveyspalveluita, joiden lapset käyvät koulua jne. Myös arvonlisäveroä korotettiin taannoin. Se, kuten kunta-
verokin, on tasavero, joka rokottaa pienituloisia suhteessa eniten.

Valtio lupasi ansiotuloveron kevennyksiä vastapalveluksena mini-

maalisille palkankorotuksille. Valtio siis kustantaa palkankorotukset työnantajakapitalistien puolesta. Näillä veronkevennyksillä rapautetaan valtiontaloutta entisestään.

Tällaista "vasemmistopolitiikkaa" harjoittavat hallituksessa Sdp ja Vas. Nyt hallitus lietsoo kriisitietoisuutta, ja vaatii kansalaisilta uhrauksia "kansakunnan edun nimissä". Sanoisivat vain reilusti, että kapitalistien edun nimissä.

Tommi Lievemaa
Espoo